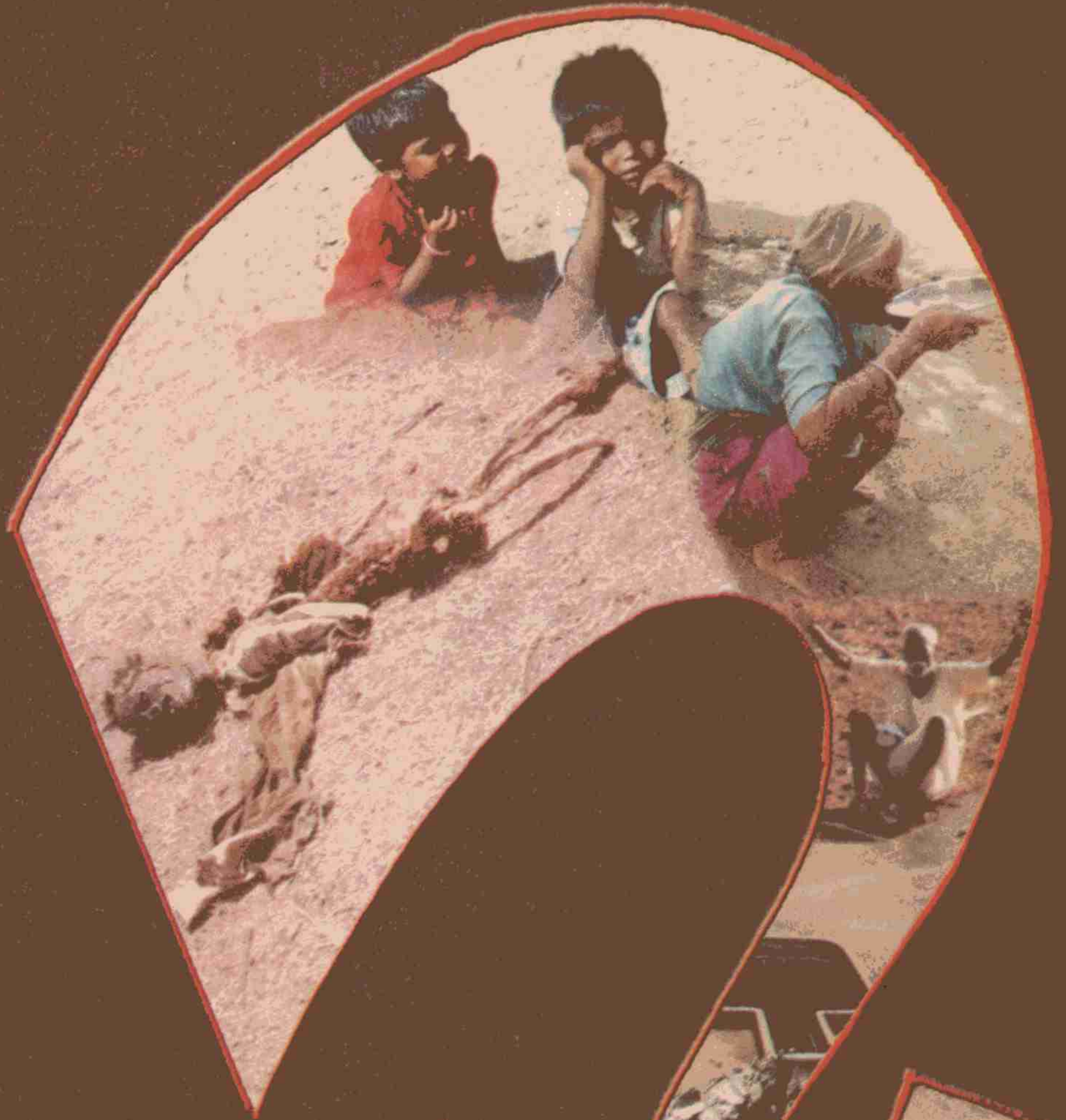


కార్మిక లోకం

జూన్ 2000



ఈ కరవుకు
బాధ్యులెవరు ?



కరువు పీడిత ప్రజలను యుద్ధప్రాతిపదికన ఆదుకోవాలి!

తాగడానికి నీళ్లు లేక నాలుక పిడచగట్టుకుపోతున్న వారికి నీటి పొదుపు గురించి ఉపదేశించడం ఎంత అమానుషం! కరువుతో నీటికి కటకటలాడుతున్న ప్రజలకు మంచినీరేలా సరఫరా చేయాలో ఆలోచించాల్సిన సమయంలో నీటి సద్వినియోగం గురించి ఉపన్యాసాలివ్వడం ఎంత విడ్డూరం! కాని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం, ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడుగారు చేస్తున్న పని ఇదే. కరువు సమస్యను గాలికొదిలేసి జల జన్మభూమి పేరుతో నీటి వినియోగం గురించి ఉపన్యాసాలు దంచుతూ వారం రోజుల విలువైన సమయాన్ని వృథా చేశారు. ఈ వారం రోజులలో ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్నంతటినీ కరువు బాధితుల సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు వినియోగించి ఉంటే ప్రజలకు ఎంతో ఊరట కలిగి ఉండేది.

ప్రజల దృష్టిని మళ్లించేందుకు: ప్రజల అవసరం ఒకటి, పాలకులు చేసేది మరొకటి. రాష్ట్రంలో ప్రజలకు తక్షణం కావలసింది కరువు సహాయక చర్యలు. దీనిని విస్మరించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నీటి వినియోగంపై ప్రచారాన్ని చేపట్టింది. చూసేవారికి ఇది చాలా తెలివి తక్కువనిపిస్తుంది. ఈ మాత్రం కూడా ప్రభుత్వానికి తెలీదా అనుకోవచ్చు. కాని ప్రభుత్వానికి తెలియకాదు, తెలివి తక్కువా కాదు. ఉద్దేశపూర్వకంగానే ప్రభుత్వం ఈ జన్మభూమి కార్యక్రమాన్ని జల జన్మభూమిగా నిర్వహిస్తున్నది. ధరలు పెరిగి ప్రజలు తీవ్ర అసంతృప్తికి లోనయినారు. తీవ్రమైన కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడి ప్రజలు అప్లకష్టాలు పడుతున్నారు. దీనితో ప్రజలు ఆగ్రహంతో ఉన్నారు. ఈ కరువు పరిస్థితిని అధిగమించేందుకు అవసరమైన నిధులు ప్రభుత్వం వద్ద లేవు. ఖజానా దివాళా తీసి ఉన్నది. కరువు సహాయక చర్యల గురించి మాటలు తప్ప చేతలు కనిపించని పరిస్థితి. ఈ పరిస్థితుల్లో సాధ్యమైనంతమేరకు ప్రజల దృష్టిని మళ్లించాలనేదే ప్రభుత్వ ఆలోచన. అందుకే వాస్తవ పరిస్థితితో పొంతన లేని 12వ జన్మభూమి.

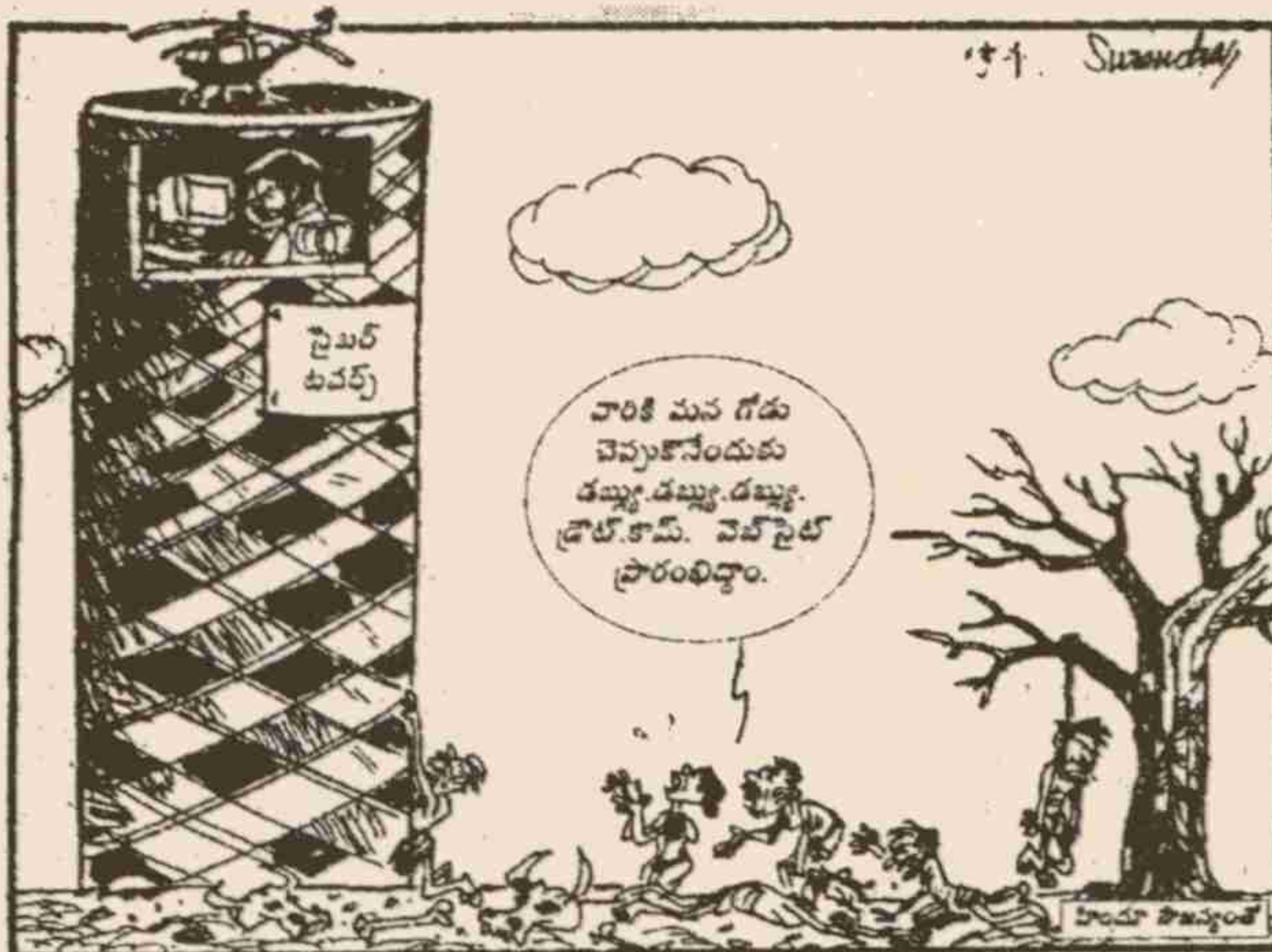
వెల్లువెత్తిన ప్రజా నిరసన: కాని ప్రభుత్వ పన్నాగం పారడం లేదు. ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, అధికారులు ఎక్కడికి పోయినా వారి ఊకదంపుడు ఉపన్యాసాలకు ప్రజలు మురిసిపో లేదు. వారిని భూమి మీదకు దించారు. ధరల పెరుగుదల గురించి, మంచినీటి సమస్య గురించి, గతంలో చేసిన వాగ్దానాల గురించి అడిగి నిలేశారు. దీనితో వారు గుక్కతిప్పుకోలేకపోతున్నారు. ప్రజల

బి.వి. రాఘవులు

అసంతృప్తి రుచిని ముఖ్యమంత్రి అనేకచోట్ల చవిచూడాల్సి వచ్చింది.

ప్రజాచైతన్యం పట్ల ఈసడింపు: మిర్యాలగూడెంలో ధరల గురించి అడిగిన స్త్రీలను “మీరు కమ్యూనిస్టులా” అని బెదరగొట్టే ప్రయత్నం చేశారు. ఎక్కడికి పోయినా ప్రజానీకం ప్రశ్నించడం ప్రారంభించడంతో కమ్యూనిస్టు బూచి లాభం లేదని అర్థమైనట్లుంది.

ప్రజలు నిలదీయడం మంచి క్రొంద్రానికి చెప్పి తన కలవరపాటును కప్పిపుచ్చుకునే



ప్రయత్నం చేశారు. ఇప్పుడు ప్రజల మీదనే దాడి ప్రారంభించారు. ప్రజలు బాధ్యతగా ఉండాలని హెచ్చరిస్తున్నారు.

చిత్తూరు జిల్లా కొత్తవారిపల్లె గ్రామంలో సమస్యలడిగిన ప్రజలను “మీకు చైతన్యం ఎక్కువైపోయిందే” అని అవహేళన చేశారు.

నెల్లూరు జిల్లా వింజమూరులో ఇంకో అడుగు ముందుకేసి “ప్రజల్లో చైతన్యం ఎక్కువయింది. ఇదిప్రమాదం” అని అన్నారు. నిరంతరం ప్రజల భాగస్వామ్యం గురించి చెప్పే ముఖ్యమంత్రి ఇప్పుడు ప్రజలకు ఆగ్రహం, అనహనం, అవహేళన, అదిలింపులు, బెదిరింపులను చవి చూపిస్తున్నారు.

ఈ 12వ విడత జన్మభూమి అనుభవం ద్వారానైనా ప్రజల ఆలోచనల గురించి, సమస్యల గురించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ప్రతినిధులకు అర్థమై ఉండాలి. ధరల పెరుగుదల వలన ప్రజలెంత అసంతృప్తికి లోనయారో గమనించాలి. జన్మభూమి పర్యటనలతోనయినా కరువు సమస్య తీవ్రత గురించి ముఖ్యమంత్రిగారికి అర్థమయి

ఉండాలి.

తీవ్రమైన నీటి సమస్య: రాష్ట్రంలో కరువు చాలా తీవ్రంగా ఉన్నది. ప్రభుత్వమే 688 మండలాలను కరువు పీడితమైనవిగా ప్రకటించింది. తాగడానికి కూడా నీరు లేని గ్రామాలు రోజురోజుకు పెరుగుతున్నాయి. బిందెడు నీళ్ల కోసం పది కి.మీ. కూడా వెళ్ళాల్సి వస్తుందంటే సమస్య ఎంత తీవ్రంగా ఉందో అర్థమవుతుంది. బస్సులో వెళ్ళి నీళ్ళు తెచ్చుకోవడం, నీళ్ళు కొనుక్కోవలసి రావడం, మురికినీరునే వడపోసుకుని త్రాగాల్సి రావడం అనేక ప్రాంతాలలో మామూలయింది.

ప్రభుత్వం మంచినీటి సరఫరాకు అన్ని చర్యలు తీసుకుంటున్నట్లు, ట్యాంకర్లను వినియోగిస్తున్నట్లు, డబ్బుకేమీ కొదవలేదన్నట్లు రోజూ ప్రకటనలు చేస్తోంది.

అయినప్పటికీ ప్రభుత్వ ఖజానా దివాళా తీయడంతో డబ్బులు విడుదల కాక తాగునీటి సరఫరా చర్యలు ఎక్కడా అమలు జరగడం లేదు.

కరువు ప్రజలకా? ప్రాక్లెయిన్లకా? : పని దొరక్క వేలమంది అనేక జిల్లాల నుండి బతుకు దెరువు కోసం వలసలు పోయారు. చిన్న, సన్నకారు, మధ్యతరగతి రైతులు కూడా కూలి పనుల కోసం వలస వెళుతున్నారంటే పరిస్థితి ఎంత దిగజారిందో అర్థం చేసుకోవచ్చు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కరువు సహాయక చర్యలను ముమ్మరంగా చేపడుతున్నామని రోజూ

ప్రకటిస్తున్నది. ఉపాధి కల్పనా పథకాలన్నిటిలో కూలీలను వినియోగించాలి. కాని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యంత్రాలతో పనులను పూర్తి చేస్తున్నది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దృష్టిలో కరువు ప్రజలకు కాకుండా, ప్రాక్లెయిన్లకు వచ్చినట్లుగా కనపడుతుంది. అందుకే పనులన్నిటిలో ప్రాక్లెయిన్లను వినియోగిస్తూ పేదల నోళ్ళు కొట్టి ప్రాక్లెయిన్ యజమానులకు కోట్ల రూపాయల కరువు నిధులు కట్టబెడుతున్నది. ఇదీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న కరువు సహాయం.

కొన్ని ప్రాంతాలలో పశువుల మేత కొరత ఏర్పడింది. పశువులను వచ్చినకాడికి తెగనమ్ముకుని కబేళాలకు తోలుతున్నారు. ప్రతిజిల్లా నుండి రోజూ వందల లారీలలో పశువులు వధ్యశాలలకు తరలిపోతున్నాయి. అందుకే గ్రాసం లేక చచ్చిపోతున్న పశువులు మనకు కనపడవు. రాబోయే కాలంలో పశువుల కొరత వ్యవసాయంపై తీవ్ర ప్రభావాన్ని చూపుతుంది.

ఆకలి చావుల పట్ల అవహేళన: క్రమేణా తిండికి కూడా కొరత ఏర్పడుతుంది. అప్పు, సప్పు తెచ్చి తినగలిగే స్థితి కూడా అయిపోయింది. (తరువాయి చివరి పేజీలో)

జూన్, 2000

సంపుటి : 16 సంఛిక: 6

వెల రు.3.50

ఈ సంచికలో ...

1. సంపాదకీయం	1
2. ఆకలిచావులకు ప్రభుత్వమే	
..... బాధ్యత వహించాలి	2
3. కరువు-కునారిల్లుతున్న చేతివృత్తిదారులు	3
4. ప్రజల ఆగ్రహానికి ప్రతిబింబాలు	
మూడు పరిణామాలు	6
5. టి.యు. చట్టం సవరణను	
ప్రతిఘటించండి	7
6. ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులు-	
తీవ్రమౌతున్న కరువు వీడన	
7. మే 11 సమ్మె బండ్	10
8. మానవ హక్కులు	13
9 అంతర్జాతీయం	14
10. ఉద్యమ వార్తలు	19

సంపాదకవర్గం

ఎడిటర్ : వై.సిద్ధయ్య
మేనేజర్ : ఆర్.సుధాభాస్కర్
సంపాదక ప్రసాదరావు
పర్యావరణ సత్యనారాయణ
ఎం.ఎ.గృహార్
ఎస్.వీరయ్య
పి.రోజా
కె.లరుణ

సంపాదకీయం

ఈ రాహు కేతువుల జంటను ఓడించాలి!

మే 11 స్ఫూర్తితో ముందుకు సాగాలి!!

రాహుకేతువులు జంట రాక్షసులు. చంద్ర బింబాన్ని మింగి గ్రహణం పట్టించిలోకాన్ని చీకటిమయం చేస్తాయి. ఇది పుక్కిటి పురాణ గాధ.

కానీ అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు, మతోన్మాదులు దోపిడీ వర్గాల ప్రయోజనం కోసం ఒకటై మన ప్రజల భవిష్యత్తును దేశ ఆర్థిక సారభౌమత్వానికి, లౌకికపునాదులకు, నమ్మక్యతకు, గ్రహణం పట్టిస్తున్నాయి. ఈ జంటకు మాత్రం సినలైన రాక్షస గణలక్షణాలున్నాయి.

వాజ్పాయి పాలనలో ఈ ప్రమాదకరమైన శక్తులు పరస్పరం సహకరించుకుంటూ పేట్రేగి పోతున్నవి. ఒక వైపు కరువు, ఆకలి చావులు, రైతాంగం ఆత్మహత్యలు, అధికధరలు, ఉపాధి లేమి మన దేశాన్ని కుదిపివేస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో నిప్పుకు పెనుగాలి తోడైనట్లు ఈ జంట దేశాన్ని ప్రమాదపు టంచులకు నెడుతున్నది.

వేరొక వైపున ప్రజల ఆగ్రహానికి ప్రతిబింబంగా మే 11 సమ్మె బండ్ జయ ప్రదం అయ్యాయి. దేశాన్ని కాపాడుకునేందుకు ప్రజావాహిని తన ప్రయాణాన్ని ప్రారంభించింది. ఈ స్ఫూర్తితో మనం ముందుకు సాగాలి.

సామ్రాజ్యవాదుల ఆర్థిక ఏజెంట్ ప్రపంచ బ్యాంకు సబ్సిడీల కోత, ధరలు పెంపు, ప్రైవేటీకరణలు, కార్మిక సరళీకరణలు, వగైరా పలు సంస్కరణలు వేగంగా అమలు జరపాలని మన పాలకులపై ప్రపంచబ్యాంకు వత్తిడి తెస్తున్నకాలమిది. అమెరికన్ అధ్యక్షుడు బిల్ క్లింటన్ భారత పర్యటనతో ఈ వత్తిడి మరింత పెరిగింది. దేశంలో సంస్కరణల వేగం పేదల పట్ల కఠిన నిర్ణయాలతో వుంజుకుంది.

ప్రజలపై భారాలు పెరిగాయి. అసంతృప్తి రగులుకుంటున్నది. స్త్రీలు, కోల్, పోర్టు, ఎలక్ట్రిసిటీ, తదితర రంగాలలో స్పాంటేనియస్ వుద్యమాలు పెరిగాయి.

విడివిడిగా వున్న అసంతృప్తి అంతటిని ఏకంజేసి విశాల ఐక్యత ప్రతిఘటన నిర్మించే క్రమం పెరిగింది. ధరల పెరుగుదలకు(సబ్సిడీల కోతపైన) వ్యతిరేకంగా 9వామ పక్షాల పిలుపు పై జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయాల వద్ద ఏప్రిల్ 19న పికెటింగులు జయప్రదంగా జరిగాయి. వరంగల్, శ్రీకాకుళం, రంగారెడ్డి జిల్లా కేంద్రాలలో పోలీస్ నిర్బంధాలను కూడా అధికమించి నిలిచారు ప్రజలు.

ఎన్.పి.ఎం.ఓ. పిలుపుపై కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా మే 11 సార్వత్రిక సమ్మె జయప్రదం అయ్యింది. మన రాష్ట్రంలో బండ్ పిలుపు సంపూర్ణంగా అమలు జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో చిన్న పరిశ్రమల యజమానులు, గ్రామీణ పేదలు కూడా స్వచ్ఛందంగా పాల్గొన్నారు. సమ్మె ఒక ప్రజా వుద్యమంగా రూపుదాల్చింది. ఈ సమ్మెకు ప్రారంభంలో మద్దతు తెల్పేందుకు కాంగ్రెస్ ముందుకు రాలేదు. దిగువ స్థాయిలో ప్రజల స్పందనలను గమనించి చివరిదశలో పార్లమెంట్ లో కాంగ్రెస్ మద్దతు ప్రకటించింది. రాష్ట్రంలో బండ్ పిలుపునిచ్చింది.

సంస్కరణలకు వ్యతిరేకంగా గత 10 సంవత్సరాలలో జరిగిన సార్వత్రిక సమ్మెలకంటే ఈ సమ్మె విశాలమైన ప్రాంతంలో జరిగింది. కొత్త రంగాల కార్మికులు ఉద్యోగులు, సామాజిక గ్రూపులకు, గ్రామీణ ప్రాంతాలకు సమ్మె, బండ్ విస్తరించింది. ప్రజలు వీధుల్లోకొచ్చారు. పాలక వర్గాల విధానాలను తిప్పికొట్టగలమనే ఈ సమ్మె విశ్వాసాన్ని శ్రామికవర్గంలో పెంచింది.

బీజరూపంలో ప్రారంభమైన "విశాలఐక్యత" మరింత గూడుకట్టుకోవటం పాలకవర్గాలకు సుతరాం ఇష్టం లేదు. సమ్మెకు వ్యతిరేకంగా మీడియా ద్వారా వారుచేసిన విష ప్రచారం ఇందుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం.

ఈ క్రమాన్ని ఆపాలని, విశాల ఐక్యత మార్గంలో పలు అవరోధాలు కల్పించాలని ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేయాలని పాలకవర్గాలు చాలా కాలంగా (మిగతా 24వ పేజీలో)

ఆకలి చావులకు ప్రభుత్వమే బాధ్యతే వేహించాలి

రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వం 688 మండలాలను కరువు మండలాలుగా ప్రకటించింది. 1104 మండలాలకు గాను 688 మండలాలు కరువువాతబడి ఆకలిమంటలు తీవ్రమయ్యాయి.

1990 నుంచి క్రమంగా వర్షపాతం తగ్గుతూ వచ్చింది. 1999వ సం॥ రంలో వర్షాభావ పరిస్థితులు మూలంగా కరువు మరింత తీవ్రమయింది. పంట వేసి ఎండిపోయిన ప్రాంతం తెగుళ్ళు సోకి దెబ్బతిన్న ప్రాంతం దీనికి తోడై పరిస్థితులు మరింత తీవ్రతరం చేసింది.

మన రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ విధానాల వల్ల ఆహార ధాన్యాలు పండించే ప్రాంతం ఉత్పత్తి, ఉత్పాదకత 1993-94 నుండి తగ్గుతూ వస్తోంది.

93-94కు ముందు ఐదు సం॥రాల్లో సగటున 69.92 లక్షల హెక్టార్లు 122.08 లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను పండిస్తుండగా అది 93-94 సం॥ము వచ్చేసరికి 68.76 లక్షల హెక్టార్లకు తగ్గింది. 122.54 లక్షల టన్నులకు చేరింది. 97-98లో ఆహార ధాన్యాలు పండించే ప్రాంతం 65.20 లక్షల హెక్టార్లకు తగ్గి దిగుబడి 108.22 లక్షల టన్నులకు పడిపోయింది.

ప్రభుత్వ అంచనా ప్రకారం 46 లక్షల టన్నుల వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు నష్టం జరగా దీని విలువ 2567 కోట్లు ఉంటుంది.

మంచినీరు, పశువుల మేత, కూలీలకు పనులు తీవ్ర సమస్యలుగా వున్నాయి. పనులు కోల్పోయిన వ్య. కూలీలు, చిన్న రైతులు దళితులు, గిరిజనులు, బలహీన వర్గాల వారు వలసలుపోవడం ఎక్కువైంది.

ఆకలిచావులు: కరువు పరిస్థితుల వల్ల అప్పులపాలయిన రైతాంగం. చివరకు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు. 17 మంది రైతులు ఒక్క మ. నగర్ జిల్లాలోనే ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. సంఖ్యలో వివాదం వున్నా ఆకలిచావుల వార్తలు, పస్తుల ఆర్తనాథాలు నిరంతరం వింటూనే వున్నాం. దాదాపు ఒక నెల రోజుల నుండి పరిస్థితి తీవ్రమయి భర్తలు లేని వారు, వలసలు పోవడానికి శక్తిలేని వృద్ధులు, పిల్లలు ఈ ఆకలి చావులకు గురవుతున్నారు. మ. నగర్ జిల్లానే చూస్తే పత్రికల్లో ఆకలిచావుల వార్తలు పరిస్థితి తీవ్రతకు అద్దంపడుతుంది.

రైతు అప్పుల భారినపడితే అతడు ఒక్కడే ఆత్మహత్య చేసుకోవడం, మొత్తం కుటుంబం అంతా ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందని బి.జె.పి. ప్రభుత్వంలో వ్య. శాఖ సహాయ మంత్రి సత్యనారాయణరావు

ఆత్మహత్యలకు కొత్త భాష్యం చెప్పారు. తెలుగుదేశం రాష్ట్ర మంత్రి వర్యుల్లో ఒకరు రైతుల ఆత్మహత్యలన్నీ మానసిక రుగ్మత ముదిరి చేసుకుంటున్న వేనని వ్యాఖ్యానించారు. కరువులో దప్పిక తీరని పేదలు ఆకలి మంటలకు గురై మరణిస్తే కరువు చావులు గురించి ఈ నాయకులు చేసిన వ్యాఖ్యానాలు కరువు భాదితులని అవమానపరచటం తప్ప మరొకటి కాదు. ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న రైతులకు ఎక్స్ గ్రేషియా ఇచ్చి ఆదుకోవడానికి ముఖ్యమంత్రి తీరస్కరించాడు. ఇలాంటి సహాయం ఆత్మహత్యలను ప్రోత్సహిస్తుందని వ్యాఖ్యానించారు. కరువు భాదితుల్ని అవమానించటం ఇంతకంటే మరొకటి వుండదు. రైతాంగం గుండె మంటల మీద పాలకుల



అక్కసుకు అద్దంపడుతున్నది.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు రాష్ట్రంలో కరువు నివారణకు ఏమేమి సహాయక చర్యలు చేపట్టారు అనే కీలకాంశం నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్లించడానికే మంత్రుల ఈ విపరీత వ్యాఖ్యలు చేస్తున్నారు. మ. నగర్ జిల్లా గంగాపూర్, శ్రీరంగాపూర్, ఏదుపాతపల్లి, అమరాబాదు లాంటి గ్రామాల్లో సంభవించిన ఆకలి చావులు ఆకలిచావులు కావని నిరూపించడానికి వారు పడుతున్న తాపత్రయం ఎంతో అనాగరికంగా వుంది. చనిపోయిన కుటుంబాల్ని పత్రికలవారికంటపడకుండా గ్రామాల నుండి తరలించారు. దారిద్ర్యం, నిరుద్యోగం తాండవించి దప్పిక, ఆకలి గురించి ప్రజా ప్రతినిధుల్ని అధికార గణాల్ని ప్రజలు నిలేస్తున్నా ఆకలిచావులు లేవని బుకాయించటం వీరి అదరగండాన్ని విధితం చేస్తుంది. అనంతపురం, మ. నగర్, కర్నూలు, రంగారెడ్డి, ప్రకాశం, కడప లాంటి జిల్లాల్లో ప్రజల పరువుని రాష్ట్రాన్ని పాలిస్తున్న ప్రభువులే పూర్తిగా మంటగల్పుతున్నారు. వ్య. కార్మికులు, రైతులు గ్రామాలకు గ్రామాలే ఖాళీజేసి ఉపాధి వెతుక్కుంటూ పట్టణాలకు పోయే బస్సులన్నింటిలో అందరి దృష్టిని ఆకర్షిస్తున్నారు. కానీ కరువు వాతపద్ధట్టు ప్రకటించిన

పి.మధు

ప్రభుత్వానికి మాత్రం ఇది కానరావటంలేదు. వలసలు నివారించడానికి అవసరమైన పనులు కల్పించటం లేదా పనికి ఆహార పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టటం లాంటి చర్యలు చేపట్టడానికి మానుకోవడానికి ఇష్టం లేని ప్రభుత్వం ఆకలిచావులను నిరాకరిస్తున్నది. జిల్లా మంత్రి ఆకలి చావులకు వక్రభాష్యం చెప్పటం సిగ్గుచేటు.

కపటనాటకం

రాష్ట్రంలో కరువు తీవ్రంగా వుందని కరువు సహాయం 700 కోట్ల రూ॥లు కావాలని కోరిన నోటితోనే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వందిమాగదులు రాష్ట్రంలో మాత్రం అంతా సుఖిక్షంగా వుందని చెప్పడం గొప్ప కపట నాటకం. ప్రజలను వంచించటమే.

అంబలి కేంద్రాలు

కరువు తీవ్రత గమనించి అంబలి కేంద్రాలకు సి.పి.ఐ.(ఎం) ఇచ్చిన పిలుపు రాష్ట్రంలో గొప్ప స్పందన లభించింది. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అనాగరిక వైఖరిని ఖండిస్తూ ఆకలితో ఎవరూ మరణించరాదని సి.పి.ఐ.(ఎం) నిర్ణయించింది. పార్టీ నిర్వహించే ఈ అంబలి కేంద్రాలకు అన్నార్థులు

కిక్కిరిసిపోయి హాజరవుతున్నారు. ఈ ఒక్క వాస్తవం ఆకలిమంటల తీవ్రతను స్పష్టం చేస్తున్నది. ఎండిన డొక్కలతో పనులు వెతుక్కుంటు వలస వచ్చిన రైతు అమెరికాకు డాలర్ల సంపాదన కోసం వలస వెళ్ళేవారిని ఒకే గాటన కట్టిన కేంద్ర మంత్రి సత్యనారాయణ రావు వ్యాఖ్య దుర్మార్గమైంది ధన బలంతో, పూడ్చి పలుకుబడితోను అందలాలెక్కిన మంత్రికి కరువులో ఆకలి మంటలు అర్థంకావని తేలిపోయింది. జనసామన్యం బాధల మీద కారం జల్లకుండా కరువు సహాయక చర్యలు చేపట్టాలని ప్రజలు కోరుతున్నారు. 16 జిల్లాల్లో కరువు నివారణకు వాటర్ షెడ్లు, వాటర్ హార్ వెస్టింగ్ పద్ధతులే సర్వస్వం అని భ్రమకల్పించేందుకు ముఖ్యమంత్రి చేసే ప్రయత్నం ఆపాలి. దీర్ఘకాలం వెనకబడిన ప్రాంతాల ప్రజలు కోరుతున్న నీటి ప్రాజెక్టుల నిర్మాణాన్ని చేపట్టాలి. కరువు నివారణ బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం ఉపసంహరించుకోరాదు. వాటర్ షెడ్లు, చెరువుల పూడికలు అవసరమే అయినా నీటి కొరతంతా దీనితోనే పరిష్కారమయిపోతుందని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసే ప్రచారం ఎడల రైతు కూలీలు అప్రమత్తంగా మెలగాలి. కార్మికుల అండదండలతో కరువు నివారణకు ఉద్యమించాలి.

కరువు - కుగారిల్లుతున్న చేతి వృత్తిదారులు

రాష్ట్రంలో కరువు వియతాండవం చేస్తున్నది. చెరువులు, కుంటలు, బావులు, చివరకు భూగర్భ జలాలు సైతం ఎండిపోయాయి. తాగడానికి గుక్కెడు నీళ్ళు దొరకడం లేదు. పశువులకు గ్రాసం లేదు. బ్రతుకంతా భారం. ప్రతిరోజు నరకం. దుర్భిక్షస్థితిని పరిశీలించేందుకు బృందాలు వచ్చిపోతున్నాయి. రాష్ట్రంలో 688 మండలాలను కరువు మండలాలుగా ప్రభుత్వం ఏనాడో ప్రకటించినా కరువు సహాయం అందించడంలో అడుగుపడటం లేదు. వాస్తవంగా మండలాల సంఖ్య ఇంకా పెరిగేవుంటుంది. పాలమూరు, అనంతపురం జిల్లాలు పాక్షిక ఎడారులుగా మారినట్లు వార్తలు తెలుపుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో తరతరాలుగా చేతి వృత్తులనే సమ్ముకున్న వృత్తిదారుల జీవన స్థితి ప్రశ్నార్థకంగా మారింది.

ముఖ్యంగా నీటి ఆధారమైన వృత్తులు, మత్స్య, రజక వృత్తిదారుల పరిస్థితి అత్యంత దయనీయం. వర్షం వచ్చి చెరువులు, కుంటలు నిండితే తప్ప వీరికి మనుగడ లేదు. తాగడానికే నీరు లేనప్పుడు వృత్తుల కోసం నీరు ఎక్కడనుంచి వస్తోంది. బ్రతుకు తెరువుకై వలసలు పోవడం తప్ప గత్యంతరం లేదు. వలసపోయినా ఇతర ప్రాంతాల్లో వీరికి తమ స్వంత వృత్తుల్లో ఉపాధి లభించడం చాలా కష్టం. ప్రభుత్వం ప్రైవేటీకరణకై పరుగులు తీస్తున్న ఈ దశలో ఉమ్మడి చెరువులు, ఉమ్మడి కుంటలు కూడా అంతర్ధానమై పోతున్నాయి. నీటి సదుపాయంలేక పోవడంతో ఈ వృత్తిదారులు గట్టున పడ్డ చేపల్లా కొట్టుకుంటున్నారు. ఉమ్మడి చెరువులకు సంబంధించి మత్స్యకారులకు అక్కడక్కడా సొసైటీలున్నప్పటికీ ఈ కరువులో దళారీల పెత్తనం తీవ్రంగా ఉంది. ప్రైవేటు బోర్లు క్రింద రజకులను యజమానులు బట్టలు ఉతక నివ్వటంలేదు. వృత్తి కరువుతో పాటు ఈ ప్రకృతి కరువు వారి జీవితంపై దెబ్బ మీద దెబ్బ తీస్తుంది.

వేసవి కాలంలో గొర్రెలు, మేకలు, పశువుల పెంపకం దార్ల వలసపోవడం ఆన వాయితీగా ఉంది. జనవరి నుండే ఈ వలసలు ప్రారంభమవుతాయి. ప్రతి ఏడాది ఈ వృత్తిలో దాదాపు ముప్పై శాతం మంది వలసపోతుంటే ఈ కరువులో 50 శాతంపైగా వలసలు పోయారు. సాగర్, శ్రీశైలం తదితర నదీ పరివాహక ప్రాంతాలకు పోయి వాన చినుకు పడిన తర్వాత స్వగ్రామాలకు చేరుకుంటారు. వలసకు పోలేని అశక్తుల బ్రతుకును ప్రకృతికి అప్పజెప్పి, కరువువాతబడి మరణానికి చేరువులో వున్న జీవాలను అతి తక్కువ ధరకు అమ్ముకుంటూ కాలం వెళ్ళిస్తూన్నారు.

వ్యవసాయాధార పనిముట్లు నాగలి, కొడవలి, పలుగు, పార, గునపం, తట్ట, బుట్టలు,

బుంగలు ఉత్పత్తి చేసే కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, మేదరి తదితర వృత్తులకు ఉపాధి అవకాశాలు మూర్తిగా మృగ్యం. తొలకరి వచ్చి సేద్యం ప్రారంభమైతేనే ఈ వృత్తులకు పని లభిస్తుంది.

సాంఘిక వివక్షతకు గురయ్యే రజక, క్షురక, చర్మకారులు మొదలగువారికి కట్టడి గింజలు, (మేరలు) లభించటం లేదు. కరువులో సైతం వివక్ష కొనసాగుతున్నది. రంగారెడ్డి జిల్లాలో నీరెండిన బోర్ల వద్దకు పోయి పట్టు కోమంటున్నారు. నీటి కోసం మరింత కటకట. ప్రాణాలు



నిలుపుకొనేందుకు అంతకన్నా గత్యంతరం లేదు.

నేత వృత్తిలో రంగులు, అద్దకం వంటి ఉప వృత్తికి నీటి కొరతవల్ల ఇబ్బందులలో పడ్డాయి. వేడిగాడ్పులకు సరి, అల్లు వంటి ఆరుబయట పనులతో పాటు సన్న రకాల నేతలు కనా కనా కష్టమయ్యాయి. గీత వృత్తికి వరస దుర్భిక్ష పరిస్థితిలు వల్ల తాడిచెట్ల సంఖ్య తగ్గుతున్నది. గెలలు మొలక ఎత్తడం లేదు. అకాల మృతి చెందడం గీత కార్మికుల్ని తీవ్ర ఆందోళనకు గురిచేస్తున్నాయి.

కాగా ఎలాంటి ఆధారంలేని జంగాలు, చెంచులు, పూసలు, పకీర్లు, ధక్కలు, దాసర్లు, ఎరుకలు, యానాదులు వంటి అసంఖ్యాకంగా వున్న సంచార వృత్తుల వాళ్ళు కట్టు బట్టలతో, ఆలు బిడ్డలతో చుక్క నీటికోసం నిత్యం సంచరిస్తూనే ఉన్నారు. వీరికి తిండికొరత భరించలేనంతగా వుంది. ఏ జీవాలు పడితే ఆ జీవాలు ఆకుల, అలములు తింటూ తిరిగి ఆదిమానవుల స్థితికి చేరుకుంటున్నారనే భావం ఏర్పడుతున్నది.

కరువుకు పరిష్కారం లేదా?

ఉంది. తిండి, బట్ట, వసతితో పాటు నీరు, విద్య, వైద్యం, విద్యుత్లను కూడా ఆధునిక ప్రపంచపు కనీస అవసరాలని ఐక్యరాజ్య సమితి ప్రకటించింది. కరువులో నీటివేటకై మనిషి పడే పాట్లు వర్ణనాతీతం. ఈ ఏడాది కరువు ఇంత తీవ్రంగా ప్రజానీకాన్ని పట్టి పీడించడానికి ప్రకృతి వైపరీత్యమే ప్రధానమైన కారణం కాదు. ప్రభుత్వం

అనుసరిస్తున్న తప్పుడు విధానాలు కూడా.

వ్యవసాయానికి సమృద్ధిగా నీరు అందించవలసిన బాధ్యత కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై ఉన్నది. బహుళార్థక సాధక ప్రాజెక్టులు కట్టి దేశాన్ని సస్యశ్యామలం చేయగల అవకాశాలు, మానవ వనరులకు మన రాష్ట్రంలో కొరత లేదు. కాని అలాంటి ప్రాజెక్టులు అనేకం పెండింగ్లో ఉన్నాయి. ఈ ప్రాజెక్టులే గాని నిర్మాణం అయితే నీటి కొరత, విద్యుత్ కొరత, భూగర్భ జల వనరుల కొరత, కాలుష్యాన్ని ఎదుర్కొనే పర్యావరణం కొరత, ఉపాధి కొరత తదునుగుణంగా చేతివృత్తుల ఆదరణ కొరత - మొదలనవన్నింటిని అధిగమించడానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఎందుకంటే మన గ్రామ సీమల్లో వ్యవసాయానికి, చేతివృత్తులకు విడదీయలేని సంబంధం ఉంది. ఈ రెండు పరస్పర ఆధారాలు. వీటికి నీరు జీవనాధారం.

ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, సరళీకరణ వంటి ఆర్థిక విధానాల మోజులో ప్రజలను మోసగిస్తున్న కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఈ మౌలిక సత్యం రుచించదు.

ఈ వినాశకర ఆర్థిక విధానాల వలన ఆర్థిక అంతరాలు అత్యంత వేగంగా తీవ్ర మవడం, అవినీతి తారస్థాయికి పెరగడం, ఉపాధి అవకాశాలు దెబ్బతినడం, ధరలు విపరీతంగా పెరగడం, కష్టజీవుల, కార్మికుల, చేతివృత్తుల నిజ వేతనాలు దారుణంగా పడిపోవడం, కొనుగోలు శక్తి కోల్పోవడం - ఈ పరిణామం అంతా ఇప్పుడు కరువుతో మేళవించాయి. పైగా ఈ కరువులోనే గోరుచుట్టుపై రోకటి పోటులా బియ్యం, కిరోసిన్, చక్కెర, వంటగ్యాస్, యూరియా వంటి నిత్యావసర వస్తువుల ధరలను ప్రభుత్వం నిర్దాక్షిణ్యంగా పెంచింది. వృత్తుల్లో ఉపాధి కోల్పోయి చివరకు అంతగా అలవాటు లేక మట్టి పనులకైనా మండు టెండలో చేసి కడుపు నింపుకుందామంటే, ఆ పనులను కూడా యంత్రాల చేతే కాంట్రాక్టర్ల ద్వారా చేయించే దౌర్భాగ్య స్థితికి ప్రభుత్వం వచ్చింది. అంతే కాకుండా వర్షాల కోసం ప్రజా ధనంతో యజ్ఞాలు నిర్వహించాలనే మూర్ఖత్వంలోకి వెళ్తున్నది.

ఈ నేపథ్యంలో కరువును నివారించుకోవాలంటే ప్రభుత్వాలు అమలు జరిపే ఈ వినాశకర ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే ఉమ్మడి పోరాటంలో చేతి వృత్తిదారులు కూడా భాగస్వామ్యం కావాలి. ఈ లోగా శిస్తుల మాఫీ, నీటి వసతి కల్పించడం, ఆహార ధాన్యాల ఉచిత సరఫరా, ఏ ఆధారం లేక చనిపోయిన వారి కుటుంబాలకు ఆర్థిక సహాయం ప్రభుత్వం చిత్తశుద్ధితో సక్రమంగా అందిస్తే చేతి వృత్తిదారులకు అదే కొంతైనా ఉపశమనంగా ఉంటుంది.

-కె. శాంతారావు

సంపన్నుల పట్ల ఔదార్యం!

బలహీనుల పట్ల కలిగే నిర్ణయాలు ?

ఆహారపదార్థాలు, ఎరువుల సబ్సిడీలు తగ్గించి ధరలు పెంచటమే గాక సామాన్య వినియోగదారులపై పన్నుల భారాన్ని మోపిన కేంద్ర బిజెపి ప్రభుత్వం తన నిర్ణయాన్ని వెనక్కి తీసుకోవడానికి నిరాకరించింది. కానీ అదే ప్రభుత్వం పార్లమెంట్ లో బడ్జెట్ ఆమోదించేసేసే సందర్భంలో కూడా విదేశీ, స్వదేశీ పెట్టుబడి సంస్థలకు అనేక వేల కోట్ల రూపాయల రాయితీలు అందించింది. అరగని వాడికి వెండి స్పూన్ తో తినిపించే కార్యక్రమం ఒక ప్రక్క, ఆకలయే వాడికి లేదు పొమ్మని చెప్పటం, ఉద్యోగం చేసేవాడిని పనిలోంచి తీసి ఇంటికి పొమ్మని చెప్పటం, మరో ప్రక్క నేడు కొనసాగుతున్నది.

పెంచిన ధరలను తగ్గించాలని ప్రకటనలకే పరిమితమయిన తెలుగుదేశం పార్టీ, బడ్జెట్ కు అనుకూలంగా ఓటు వేసి తన ద్వంద్వవైఖరిని బయటపెట్టింది. కాంగ్రెస్ పార్టీ ధరలు తగ్గించనందుకు నిరసనగా పార్లమెంట్ నుండి వాకౌట్ చేసినా, కొందరు నాయకులు మాత్రం మెజారిటీ ప్రజానీకానికి ఇచ్చే సబ్సిడీలను వ్యతిరేకిస్తూ ఉపన్యాసాలిస్తున్నారు. వామపక్ష

పార్టీలు మాత్రం నికరంగా ప్రజానీకం తరపున నిలబడిపోరాడుతున్నాయి.

పెట్టుబడి సంస్థలకు రాయితీలు ఇవ్వటానికి డబ్బులు ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి?

బడ్జెట్ లోటు తగ్గించాలంటే సబ్సిడీలు ఉపసంహరించక తప్పదనీ, కఠిననిర్ణయాలు తప్పవనీ చెప్పిన కేంద్ర ప్రభుత్వం, ఫైనాన్స్ బిల్ లో పెట్టుబడిదారులకు అనుకూలంగా అనేక సవరణలు తెచ్చి, రాయితీలిచ్చింది.

సాఫ్ట్ వేర్ టెక్నాలజీ పార్క్ లలో వుండే ఐ.టి. పరిశ్రమలు, ఎగుమతుల కోసం వుత్పత్తి చేసే యూనిట్లు, స్వేచ్ఛా వాణిజ్య జోన్ లలో వుండే పరిశ్రమలు మొ॥ వాటన్నింటి ఎగుమతి లాభాల మీద పది సంవత్సరాలు పన్నులేదట? దీని వలన ప్రభుత్వం ఏటా నష్టపోయేది 8,500 కోట్ల రూపాయలు.

సైన్సు మరియు పారిశ్రామిక పరిశోధన, అభివృద్ధి చేసే కంపెనీల లాభాల మీద కూడా పది సంవత్సరాల పాటు పన్నులు లేవటం! మందులు, ఎలక్ట్రానిక్స్, కంప్యూటర్లు, టెలికమ్యూనికేషన్స్, రసాయన పరిశ్రమలు కూడా వాటి సైంటిఫిక్ పరిశోధనకు అయే ఖర్చులు

ఆదాయం నుండి మినహాయించేరేటును పెంచి పన్ను తగ్గించారు. ఐ.టి. పరిశ్రమలకు పెట్టుబడులు పెట్టే వెంచర్ క్యాబిటల్ ఫండ్స్ లాభాల మీద కూడా పన్ను రద్దు చేశారు. వాటన్నింటి వలన మరికొన్ని వేల కోట్ల రూపాయలు ప్రభుత్వ ఖజానాకు చిల్లు పడుతుందనటంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

బడ్జెట్ తరువాత కూడా ఇదే వరస

మినహాయింపు పొందేందుకే మారిషస్ లో రిజిస్టర్ చేసుకున్న విదేశీ సంస్థాగత పెట్టుబడిదారులకు పన్ను మినహాయింపు ఇచ్చి మూడు వేల కోట్ల రూపాయలను కేంద్ర ప్రభుత్వం దేశానికి నష్టం చేసింది. పన్నుల మినహాయింపు గాక పన్నులు ఎగ్గొట్టిన కంపెనీల పట్ల కూడా ప్రభుత్వం ఉదాసీనంగా వ్యవహరిస్తున్నది.

గత రెండు సంవత్సరాలుగా కొన్ని బహుళజాతి కంపెనీలు 2,100 కోట్లు పన్నులు ఎగ్గొట్టినా వాటిని వసూలు చేయటానికి తీరిక లేని ప్రభుత్వం వుద్యోగులు, కార్మికులకు ఇచ్చే సబ్సిడీలను గోరంతలు కొండంతలు జేసి గోబెల్స్ ప్రచారం చేయటానికి రోజులో 24 గంటలు శ్రమిస్తున్నది.

పర్యవసానం

ఫైనాన్స్ బిల్ లో సత్యం కంప్యూటర్స్, ఇన్ ఫోసిస్, విప్రో, రెడ్డి ల్యాబ్స్, ర్యాన్ బాక్సీ వంటి స్వదేశీ బడాకంపెనీలకు, విదేశీ పెట్టుబడి దారులకు ఇచ్చిన రాయితీలవలన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసేటప్పటికల్లా బడ్జెట్ లోటు తడిసి మోపెడవుతుంది. కానీ, ఈ కారణాలను పాలకపార్టీలు కప్పి వుచ్చుతాయి. కార్మిక వర్గానికి ఇచ్చే కొద్దిపాటి సబ్సిడీలను చూపించి వాటిని కూడా ఉపసంహరించే ప్రయత్నం చేస్తాయి.

కర్తవ్యం

పాలకవర్గాలు ఎవరివైపు మొగ్గు చూపుతున్నాయో, ఎవరి ప్రయోజనాలకు హానికలిగిస్తున్నాయో తేటతెల్లమయింది. స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడి సంస్థలకు ఇచ్చిన రాయితీలవలన అవి లాభపడటం తప్ప, ఉద్యోగాలు పెరిగింది లేదు. దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ మొత్తంగా అభివృద్ధి అయిందీ లేదు. నూతన ఆర్థిక సంస్కరణల వలన ప్రచారం జరుగుతున్నట్లుగా పేదరికం తగ్గకపోగా, హనుమంతుడి తోకలాగా పెరుగుతున్నది. మెజారిటీ ప్రజలలో భాగంగా వున్న వుద్యోగులు, కార్మికులు తమ ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవాలి. పూనుకోవాలి. ఇప్పటికే భారాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు ప్రారంభమయ్యాయి. అవి ఇంకా ఉధృతం కావాల్సిన అవసరం వుంది.

కొన్ని వాస్తవాలను పోల్చి చూద్దాం !

1. కేవలం మూడు సంవత్సరాల్లో పర్యవసరంగానే కొద్ది మంది పెట్టుబడి దారులకు ఇచ్చిన రాయితీలు 1,42,612 కోట్ల రూ. (94-95 నుండి 98-99)	- 90వ దశకం మొత్తంలో కోట్లాది మంది ప్రజలకు ఇచ్చిన అన్ని రకాల సబ్సిడీలు - 1,55,000 కోట్ల రూ. మాత్రమే.
2. 80-81లో ఉత్పత్తి విలువలో ఎక్స్ సైజ్ పన్నుల వసూళ్ళు - 11.2 శాతం	- 98-99లో ఉత్పత్తి విలువలో ఎక్స్ సైజ్ పన్నుల వసూళ్ళు 6.68 శాతం మాత్రమే. (కారణాలు-వస్తువుల తయారీలో వాడే ముడిపదార్థాలు మధ్యంతర వస్తువుల కొనుగోలుకు పెట్టుబడి దారుడు కట్టే పన్నును, అంతిమ ఉత్పత్తి వస్తువులపై వినియోగదారుడు కట్టే పన్ను నుండి మినహాయించుకునే ఆవకాశం ఇవ్వటం. (మోడీవాల్)
3. 2000-2001 సం॥లో ఎగుమతి లాభాలపై పన్ను మినహాయింపు మరియు విదేశీ వస్తువులపై కస్టమ్స్ సుంకం తగ్గింపు నష్టం 9,928 కోట్లు	- 2000-2001 బడ్జెట్ లో ప్రజలపై సబ్సిడీల తగ్గింపు, పన్నుల పెంపు భారం - 9,544 కోట్ల రూ॥.
4. విదేశీ సంస్థాగత పెట్టుబడి దారులకు ఇచ్చిన 3,000 కోట్ల రూపాయల రాయితీలతో	- ఆంధ్రప్రదేశ్, గుజరాత్, రాజస్థాన్ లలో పూర్తి కరువు నివారణ చర్యలు చేపట్టి ప్రజలను కాపాడవచ్చు.
5. జాతీయ బ్యాంకులలోని ఎగవేతలు 58 వేల కో॥ రూ॥ ఆదాయపన్ను బకాయిలు 52 వేల కో॥ రూ॥ సర్వీసు రంగానికి ఇచ్చిన రాయితీలు 42 వేల కో॥ రూ॥	- మమారు 3 సంవత్సరాల పాటు దేశ కేంద్రప్రభావితా ఖర్చును భరించవచ్చు. (2000-2001లో కేంద్ర ప్రభావిత ఖర్చు అంచనా - 88 వేల కోట్ల రూ॥)
మొత్తం 2,52 వేల కోట్ల రూ॥	



MING GARDEN

- ★ A Great deal of China
- ★ on your plate of China

HARBOUR VIEW

- ★ The best buffet with the best view in Town

UNVEILING EXCLUSIVITY

The NEW Residency Floors of the Taj



The place to be in
...in high spirits!

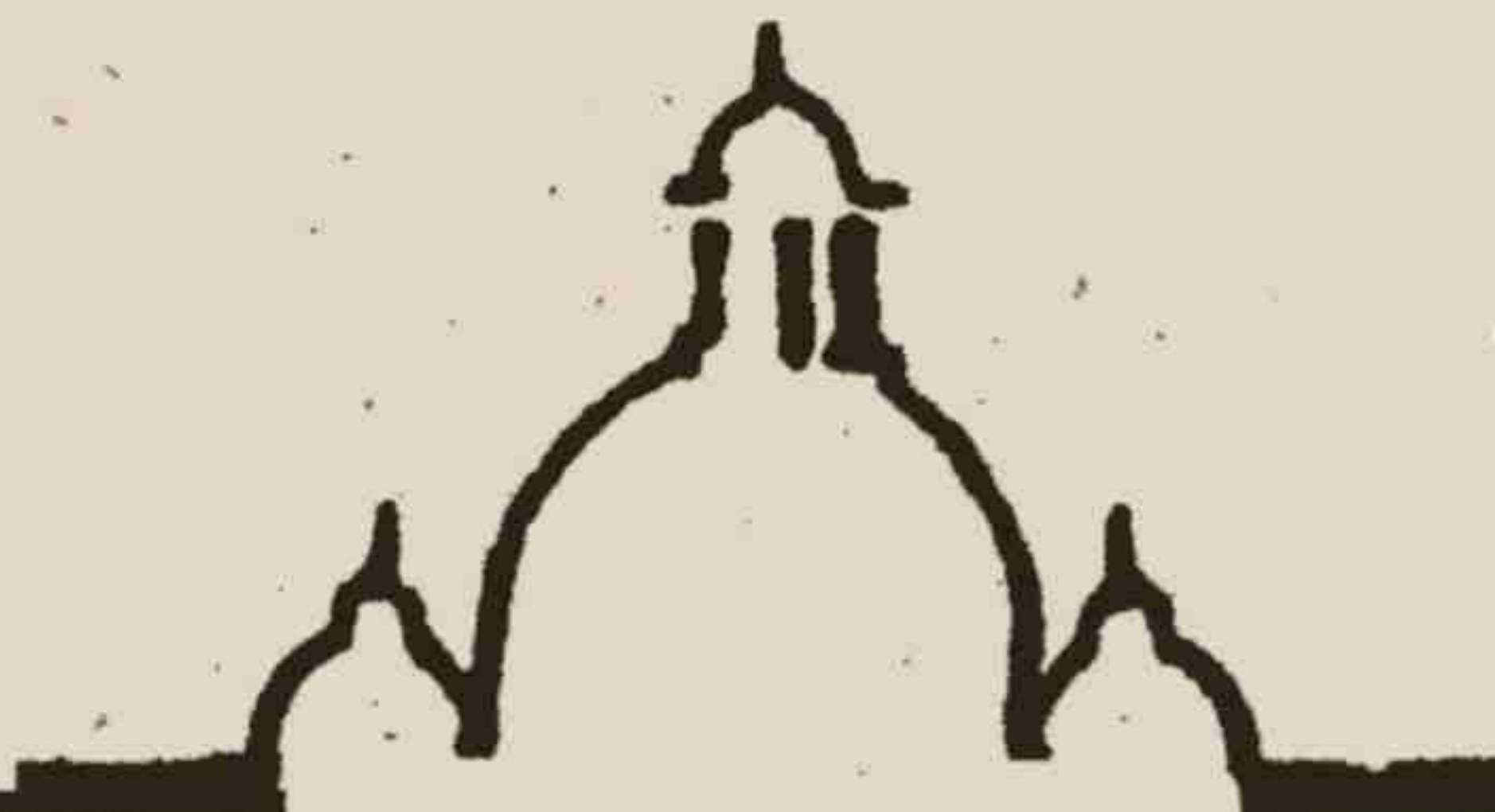
For Reservation contact: 567756

TAJ RESIDENCY

Visakhapatnam



A TAJ BUSINESS HOTEL



THE TAJ GROUP. INDIA's First... SOUTH ASIA's finest.

ప్రజల ఆగ్రహానికి ప్రతి బింబాలు - మూడు పరిణామాలు

కొందరిని కొంతకాలం అణిచివేయవచ్చు - కొందరిని కొంతకాలం మోసం చేయవచ్చు - కానీ ఏకధాటిగా అందరినీ ఎల్లకాలం అణిచివేయడం - మోసం చేయడం అసాధ్యమనే పచ్చినిజం ఈ మధ్య కాలంలో ఋజువయ్యింది. ఈ కాలంలో జరిగిన ఈ క్రింది సంఘటనలకు పరిశీలిద్దాం!

ఏప్రిల్ 17న పికెటింగు - కలెక్టరాఫీసుల దిగ్బంధనం

భారాలు మోయడానికి ప్రజలు బండరాళ్ళుకాదు - వారి సహనం కట్టతెగితే ఎల్లావుంటుందో ఏప్రిల్ 17న తొమ్మిది వామపక్ష పార్టీలు కలెక్టరేట్ల దిగ్బంధనానికి పికెటింగ్కు పిలుపు ఇచ్చినపుడు తెలిసివచ్చింది. రాష్ట్ర మొత్తంమీద సుమారు లక్ష మంది ప్రజలు అన్ని కలెక్టరేట్లనూ దిగ్బంధనం కావించారు. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మోపిన భారాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించారు. రెండు వేల మంది అరెస్టయ్యారు. ఈ పికెటర్లతో పెద్ద ఎత్తున మహిళలు సామాన్య ప్రజలు పాల్గొన్నారు. ప్రజలు పాల్గొనకుండా కొన్ని జిల్లాలో పోలీసులు ప్రదర్శకులను అడ్డుకున్నారు. ఆటంకాలు కల్పించారు.

వరంగల్ జిల్లాలో వృద్ధుడిచేయి విరిగింది. అక్కడ మండుటెండలో పికెటర్లకు నీరు దొరకకుండా పోలీసులు హోటళ్లను మూయించారు.

పికెటర్లను శత్రువులను వేటాడినట్లు వేటాడి లాఠీ ఛార్జి జరిపారు. అయినా ఎండను సైతం లెక్కచేయకుండా ప్రజలు కార్యక్రమం కొనసాగించారు. నల్గొండ, ఖమ్మం, మెదక్, కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ రంగారెడ్డి జిల్లాలో కలెక్టరేట్లు ప్రజా సమూహాలతో నిండిపోయాయి. కార్యకలాపాలు స్తంభించి పోయింది. ఉదయం 9 గంటల నుండి మధ్యాహ్నం రెండు గంటల వరకూ పికెటింగ్ కొనసాగింది. ఈ పోరాటం కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాలకు ఆరంభం మాత్రమేనని. ఈ పెరిగిన ధరలైనా తగ్గాలి. లేదా ప్రభుత్వమైనా వీగిపోవాలో ఇది తుది వరకూ కొనసాగుతుందని ధృఢమైన అభిప్రాయం ప్రజానీకంలో కనిపించిన పరిణామం.

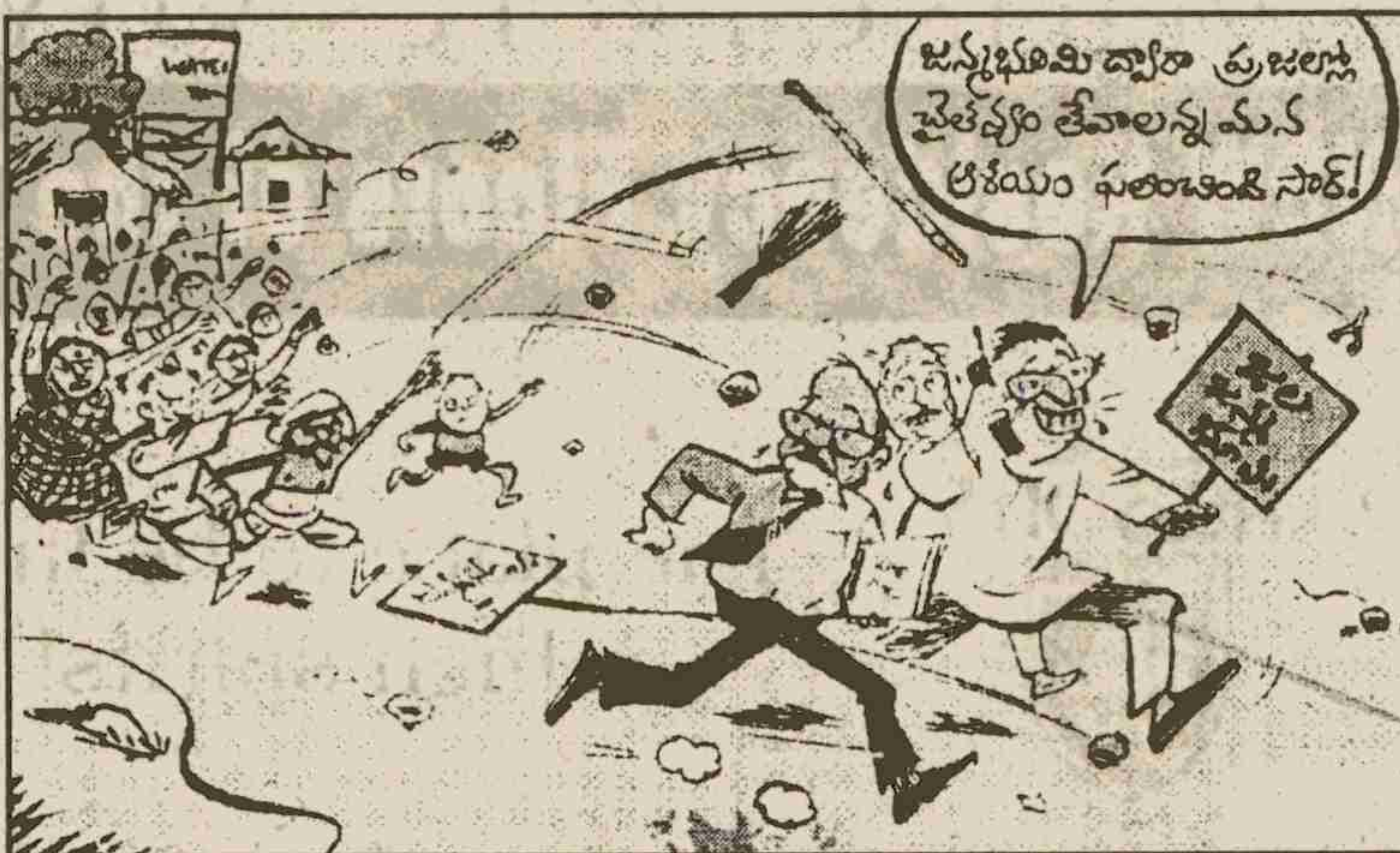
జన్మభూమిలో 'నీరూ-మీరూ'

పన్నెండో విడత జన్మభూమి 'నీరూ-మీరూ' అన్న ఆకర్షణీయమైన నినాదంలో ముఖ్యమంత్రిగారు ప్రారంభించారు. సాంకేతిక పరిజ్ఞానం హైటెక్కు వంటి సాంకేతిక పరిభాష

బంటినిండా పట్టించుకున్న పాలకులకు ఇప్పుడు నీరు - ప్రజలు గుర్తుకు వచ్చారు.

ఎండలు మండిపోతున్నాయి-పంటలు సరేసరి - అవి ఎప్పుడో ఎండిపోయాయి బావులు ఎండిపోయాయి. బోర్లు చెడిపోయాయి-చెరువులు బిక్కిచచ్చిబీటలు వారాయి-బడుగుజీవులకు తాగడానికి కన్నీరుతప్ప మరేం మిగిలి లేవుకడివెడు నీళ్ళకోసం కిలోమీటర్ల మండుటెండలోనడవాలి.

జన్మభూమి ఆరంభంలోనే ప్రభుత్వవిధానాల మీద సమస్యలమీద ప్రజలు అధికార్లను నిలదీశారు. కొన్ని చోట్ల అధికార్లను గదుల్లో నిర్బంధించారు. ముఖ్యమంత్రి కారుకు అడ్డంపడి ఒక సామాన్య శ్రామిక మహిళ నిజామాబాద్లో మా ఓటులోని అధికారంలోకి వచ్చినవే. మానోటికాడ బియ్యంధర పెంచినావే.



ఇక నువ్వు మాకు చేసేదేమిటి?" అని నిలదీసింది. రెండు రోజుల తరువాత ప్రజల చైతన్యానికే ఆగ్రహానికి తట్టుకోలేక తెలుగుదేశం మంత్రులూ, ఎం.ఎల్.ఎలు జన్మభూమిలో కనపించడం మానేశారు. 'నీరూ-మీరూ' లో అసలు 'నీరే' అందక గొంతెండి పోతుంటే నీటిని పొదుపుగా వాడుకోవడం గురించి వివరించసాగారు. ముందు ముందు నీటిని ఎల్లా భూమిలో నిల్వచేయవచ్చు వాటర్షెడ్లు ఆ పథకాలను వివరించారు. ప్రజల నుండి వస్తున్న తీవ్రమైన వ్యతిరేకతనుండి తట్టుకోవడానికి పోలీసుల సాయం తీసుకోవాల్సివచ్చింది. సమస్యల గురించి ఒక మహిళ ప్రశ్నించితే ముఖ్యమంత్రి దురుసుగా "ఎక్కువగా మాట్లాడుతున్నావ్ .. నువ్వు కమ్యూనిస్టువా?" అని కూడా అన్నాడు. "మహిళలకు బాగా చైతన్యం ఎక్కువైపోయింది - శృతి మించితే ప్రమాదం" అని కూడా ముఖ్యమంత్రిగారు సెలవిచ్చారు. ఇది పాలక పక్షాల పట్ల సామాన్య ప్రజల ఆగ్రహానికి

నిరసనకూ నిదర్శనం.

మే 11న సార్వత్రిక సమ్మె-బండు

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ దేశంలోని బహుళజాతి సంస్థల ప్రవేశాన్ని రాజకీయ ఆర్థిక విధానాలలో అవిపాలు పంచుకోవడాన్ని ప్రజలు అంగీకరిస్తున్నారనీ తాము ఎన్నో రకాలుగా అన్నింటి ధరలు పెంచినా వారికి ఆమోదమే అన్ని బ్రమ ఉంది. అయితే మే 11న దేశ వ్యాప్తంగా జరిగిన సార్వత్రిక సమ్మె దానికి బ్రేకువేసింది. ప్రజానీకానికి ప్రభుత్వ విధానాలపట్ల అసంతృప్తి ఉన్న మాట నిజం. ఈ విధానాలన్నింటినీ ఎన్.డి.ఎ. మిత్రపక్షాలు కాంగ్రెస్ పార్టీ కూడా పార్లమెంటులో తమ ఆమోదం తెలిపాయి. అయితే ప్రజానీకంలో వస్తున్న అసంతృప్తిని, ఆగ్రహాన్ని ప్రక్క దారి పట్టించడానికి ఈ పార్టీలు కూడా

ఈ సమస్యల గురించే మాట్లాడాయి. ఈ సమస్యలన్నింటికీ కేంద్ర ప్రభుత్వమే కారణం అని తెలుగుదేశం హైటెక్కు డ్రామా ఆగడం. కేంద్రం మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడ బలుక్కుని ప్రజలను మోసగించడానికే ఒకరిపై ఒకరు విమర్శలు చేసుకోవడం కూడా ప్రజలు స్పష్టంగా గమనించారు. తొమ్మిది వామపక్ష పార్టీల సార్వత్రిక సమ్మెను అడ్డుకోవడానికి,

నిరంకు శంగా అణిచివేయడానికి తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం చాలా కఠినంగా ప్రయత్నం చేసింది. చిట్ట చివరి అస్త్రంగా 'సమ్మెరోజు ఉద్యోగుల జీతాలు కత్తిరిస్తానని' కూడా ప్రకటించాడు. కానీ చివరకు కాంగ్రెస్ పార్టీ కూడా సమ్మెకు పిలుపు ఇవ్వల్సి వచ్చింది. రాష్ట్రంలో సమ్మె సంపూర్ణంగా విజయవంతమయ్యింది. చిన్న పరిశ్రమల యజమానులు, విద్యార్థులు, వ్యవసాయ కార్మికులు మహిళలు, ముతతరగతి ఉద్యోగస్తులు సంపూర్ణంగా సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. కానీ ముఖ్యమంత్రిగారు మాత్రం "ఇది ఏదో ప్రతిపక్ష పార్టీలు చేసిన రాజకీయం" అని ప్రకటించు కున్నారు. ఈ జరుగుతున్న పరిణామాలు ప్రజల యొక్క ఆగ్రహాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా అన్ని వర్గాల ప్రజలూ సమీకరించబడుతున్నారు. రాబోయే కాలంలో తమ విధానాలపట్ల పెరుగుతున్న ప్రజల ఆగ్రహాన్ని వ్యతిరేకతనూ పాలకవర్గాలు గుర్తించాలి.

-రుక్మిణి

టి.యు. చట్టం సవరణలను ప్రతిఘటించండి!

ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టం, ఈ దేశంలో 1926లో వచ్చింది. అంతకు ముందే ట్రేడ్ యూనియన్లు వున్నాయి. 1920లోనే అఖిల భారత ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ గూడ ఏర్పడింది. ట్రేడ్ యూనియన్లు ఏర్పడటమే ఒక కుట్రగా భావించేందుకు అవకాశం వున్న కాలమది. అనాటికి యజమానులు కార్మికుడిని ఉత్పత్తిలో ఒక యంత్రంగా, తాము కొనుక్కున్న ఒక వస్తువుగా పరిగణించేవారు.

సమ్మె హక్కు లేదు. సమిష్టి కార్యాచరణ ఏదైనా క్రిమినల్ చట్టం పరిధిలోకి వచ్చేది. సమిష్టి కృషి మూలంగా యజమానికి నష్టం జరిగితే, అందుకు ట్రేడ్ యూనియన్ పరిహారం చెల్లించాలని కోరే సివిల్ హక్కులూ యజమానులకు వుండేవి. మద్రాస్ బి అండ్ సి మిల్లులో జరిగిందదే. అక్కడ పని చేసే కార్మికులకు ఒక మానవతా వాది నాయకత్వం వహించాడు. సమ్మె జరిగి ఉత్పత్తి నిలిచిపోయింది. గనుక, తమకు పరిహారం యిప్పించమని యజమాన్యం సివిల్ కోర్టుకు పోయింది. ఆనాటి రూపాయ విలువలో రూ. 10 వేలు పరిహారం యివ్వాలని కోర్టు తీర్పు చెప్పింది.

ఏనాటి నుండో ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కుల కోసం పోరాడుతున్న ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమానికి బి అండ్ సి మిల్లు కార్మికుల పోరాటం ఒక పెద్ద ఊత మిచ్చింది. అఖిల భారత ఉద్యమం సంఘ రూపం తీసుకొని వుండడం.

అది అఖిల భారత స్థాయి వుద్యమంగా రూపొందింది. ఆనాటి ట్రేడ్ యూనియన్ ప్రముఖులలో ఒకరైన శ్రీ ఎన్.ఎం.జోషి కేంద్ర కౌన్సిల్లో ఒక అనధికార బిల్లు ప్రవేశపెట్టారు.

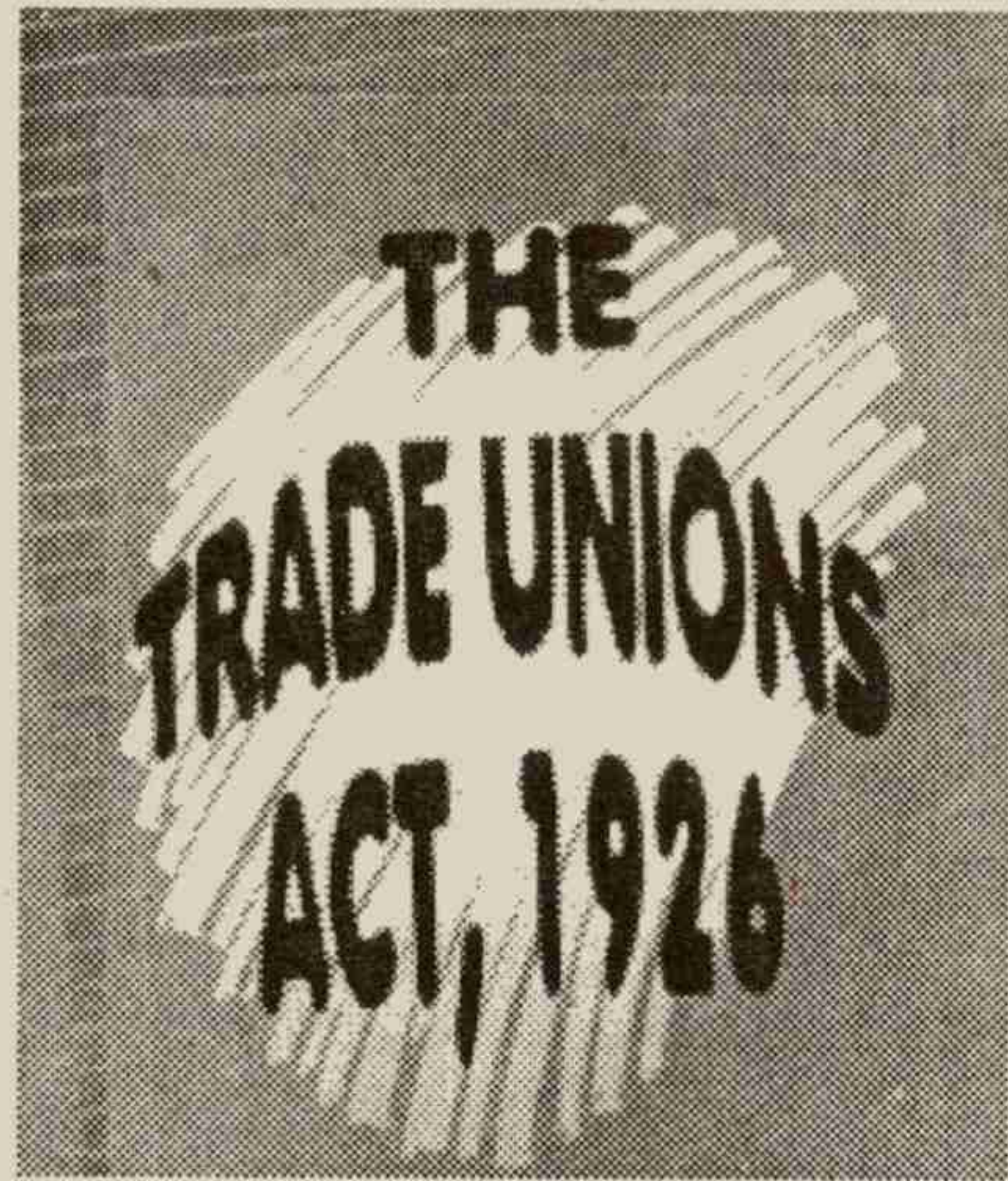
1920లలో ఏర్పడిన కార్మికవర్గ ఐక్య కదలిక ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టం తెచ్చింది.

ఆ చట్టం ఆనాటికి కార్మిక వర్గం సాధించుకున్న ఒక పెద్ద విజయం. కాని ఆ చట్టంలో వచ్చిన హక్కులు ఏమీ లేవు. సమ్మె హక్కులేదు. చట్టం క్రింద ఏర్పడిన ట్రేడ్ యూనియన్ అయినా యజమానులు గుర్తించాలని లేదు. బేరమాడే సమిష్టి హక్కులేదు. పరోక్షంగానైనా సమ్మె హక్కు, అనేక పరిమితులతో ఏర్పడింది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947 క్రింద మాత్రమే యూనియన్ల గుర్తింపు, రహస్య బ్యాలెట్ వచ్చింది. కోడ్ ఆఫ్ కాండక్ట్ తప్ప ఈనాటికీ చట్ట బద్ధం కాదు. కోడ్ ఆఫ్ కాండక్టును ఆమోదించని సంఘానికి గుర్తింపు ఎన్నికలలో పాల్గొనే హక్కు బేరమాడే ప్రతినిధిగా నిలిచే హక్కు ఈ నాటికీ లేదు.

కేవలం ఆనాడు ఎదురైన తక్షణ సమస్యకు సమాధానంగా మాత్రమే ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టం వచ్చింది. ఒక రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ యూనియన్ తన సభ్యుల సమిష్టి ప్రయోజనంకోసం సంఘంగా ఏర్పడడం క్రిమినల్ ప్రాసీజర్ కోడ్ 120-బి క్రింద కుట్రదారుగా పరిగణించరు. తమ సభ్యుల సమిష్టి ప్రయోజనాల కోసం చేపట్టే చర్య ఏదైనా సివిల్ చట్టాల కింద ఒప్పందం

ఉల్లంఘన క్రిందరాదు. సంఘం ఏర్పడడం కుట్రకాదు. కాని సంఘంలో వ్యక్తుల చర్యలు ఈనాటికీ పోలీసు జోక్యానికి గురౌతూనే వున్నాయి. ట్రేడ్ యూనియన్ వివాదాలలో లేబర్ డిపార్ట్ మెంటుకన్నా ముందు “ఆస్తి, ప్రాణాలు కాపాడే” పవిత్ర కర్తవ్య నిర్వహణకు లారీ, తుపాకులు ముందు ప్రత్యక్షం కావడం మనందరికీ అనుభవమే.

వర్గ సమాజంలో రాజ్యాంగ యంత్రం - అది ఎంత ప్రజాస్వామిక రాజ్యాంగ మైనాసరే - కలవారి



పెంపుడు కుక్కగా వ్యవహరిస్తుంది. ఇదీ కామ్రేడ్ లెనిన్ చెప్పిన మాట. రాజ్యాంగం పౌరులందరూ సమానమేనని ప్రకటిస్తున్నా, అస్తులున్న పౌరులు అసామాన్యులు. ప్రత్యేక హక్కులు కలవారు అవుతారని ఆయన వివరణకు మన అనుభవం జోడి జెతుంది.

1926 నుండి 1929 వరకు సాగిన మహత్తర కార్మికోద్యమాలతో 1929 ట్రేడ్ డిస్ ఘ్యూట్స్ యాక్ట్ వచ్చింది. అత్యంత పరిమితం ఇది. వివాదం వేతనం వరకే.

1938 వరకు యజమానులకు, కార్మికులకు మధ్య ప్రభుత్వ జోక్యానికే వలస ప్రభుత్వం వ్యతిరేకి. “స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం” దాని తాత్విక ధోరణి గదా! 1930లలో ఏర్పడిన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం, అదే సమయంలో ఆ చిత్రానికి విరుద్ధంగా సోవియట్ ప్రణాళిక విజయవంతమై రష్యాలో నిరుద్యోగాన్నే నిర్మూలించిన కార్మిక వర్గ మహత్తర విజయం. అదీ 1938లో సంప్రదింపుల యంత్రాంగంగా ప్రభుత్వంలో ఒక శాఖ ఏర్పడేందుకు రాష్ట్రాలలో స్వయం పాలన దోహదపడింది.

ఈ చరిత్ర ఎందుకు ఇప్పుడు?

భారత కార్మికోద్యమంలో నిరసన వెల్లువ తలెత్తినప్పుడల్లా, దానికి అడ్డుకట్ట వేసేందుకు మాత్రమే వివిధ చట్టాలు వచ్చాయి. ఆనాటి ఉద్యమ తక్షణ డిమాండ్ల దృష్ట్యా కార్మిక వర్గం సాధించిన చట్టబద్ధ విజయాలు, అదే సమయంలో కార్మికోద్యమంలో

వి. శ్రీహరి

మిలిటెన్సీని చంపే ఆయుధాలుగూడా.

వలస పాలన పోయి, స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన నాటి నుండి సైద్ధాంతికంగా, రాజకీయంగా, చట్ట రీత్యా కార్మిక వర్గాన్ని పాలకవర్గాల కనుసన్నలు దాటి పోకుండా వుంచేందుకు, వర్గ పోరాట సిద్ధాంతాన్ని నిరాకరించేలా

కేవలం ఆర్థిక పోరాటాలకే కార్మిక వర్గం పరిమితం కావాలనే ప్రచారం.

చట్ట రీత్యా సంఘ హక్కును, సమ్మె హక్కును నిరాకరించడం.

1946లోనే మొరార్జీ దేశాయ్ మహారాష్ట్రలో ఇలాంటి ప్రయత్నం చేశారు. శాసనసభ వెలుపల కార్మిక వర్గం నిరసించి, జనరల్ సమ్మె చేసినా, శాసనసభలో కాంగ్రెస్కు వున్న మెజారిటీతో అది చట్టమైంది. దయ్యమై ఈనాటికీ ఆ రాష్ట్ర కార్మిక వర్గాన్ని వేధిస్తోంది.

ప్రభుత్వాలు పదేపదే ఆ తరువాత చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ కార్మికులను ప్రత్యక్ష పోరాటం నుండి తప్పించేందుకు సాగినవే. ప్రజోపయోగ సర్వీసులలో దాదాపు సమ్మె నిషేధం, అలాగే కోడ్ ఆఫ్ కాండక్టు. అది అన్ని సర్వీసులకు విస్తరించింది.

టి.యు.ల నిర్మాణం :-

వారి కేంద్రీకరణకు గురైన రెండవ అంశం. ట్రేడ్ యూనియన్ల నిర్మాణం. అందులో భాగంగా ట్రేడ్ యూనియన్లకు వెలుపలి వ్యక్తుల నాయకత్వం.

ఈ విషయంలో మన రాష్ట్రంలో ఒకనాడు రాష్ట్ర కార్మిక మంత్రిగా వుండిన సంజీవరెడ్డి గారు ఒక ప్రయత్నం చేసి విఫలమైనారు.

1977లో ఏర్పడిన జనతా ప్రభుత్వం కేంద్రంలో ఇలాంటి ప్రయత్నమే చేసింది. ఈనాటి బి.ఎం.ఎన్.తో సహా అన్ని సంఘాలు ప్రతిఘటించాయి. సమ్మెకృ కార్మికవర్గం దానిని ఓడించింది. ఆ పోరాటంలో భాగస్వామి కాకుండా ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.ని ఇతర సంఘాలు బహిష్కరించాయి. అత్యవసర పరిస్థితిలో అతి హేయమైన దాని వైఖరికి ఉన్న కార్మికవర్గం ప్రకటించిన రాజకీయ నిరసన ఆ బహిష్కరణ. ఆనాటి ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. ఉపాధ్యక్షుడు శ్రీ ఏ.పి.శర్మ బహిరంగంగా వేలాది కార్మికుల ఎదుట టల్కోట్ రా స్టేడియంలో క్షమాపణ చెప్పాడు.

1988లో రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం మరొక ప్రయత్నం చేసింది.

ఒకేసారి ట్రేడ్ యూనియన్, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాలను రెంటినీ కలిపి చాలా తీవ్రంగా మార్పులు చేసేందుకు ప్రయత్నించింది. ఆ ప్రయత్నాన్నీ కార్మిక వర్గం ఓడించింది.

ఇప్పుడు బి.జె.పి. మరొకసారి కార్మిక చట్టాలను మార్చే ప్రయత్నం చేస్తున్నది.

ట్రేడ్ యూనియన్ (సవరణ) బిల్లు 2000 పేరిట రాజ్యసభలో ఒక బిల్లును ప్రతిపాదించింది.

గత ప్రయత్నాలతో వివిధ ప్రభుత్వాలు ఎలా చేతులు కాల్యకున్నాయో దానికి తెలుసు.

అందుకే అమాయకంగా కనిపించే విధంగా ఈ సవరణ చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఇది మొత్తం కార్మిక వర్గాన్ని అప్రమత్తం చేసి, క్రమేపి హక్కులు అన్ని హరించే “స్లో పాయిజనింగ్” ప్రయత్నం

సవరణ చట్టం ఏమిటి?

పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన సవరణ చట్టాలలో ఇది అతి చిన్నది. అంతా కలిపితే 9 సెక్షన్లు.

అమాయకంగా కనిపించే చిన్న బిల్లు ఎంతోకాలంగా పాలక వర్గాలు ట్రేడ్ యూనియన్ అంగ నిర్మాణంలో జోక్యం చేసుకోవాలని కనేకలల ప్రతిబింబం. కేవలం పాత ఆలోచనల కొనసాగింపు తప్ప మరేమీ లేదు.

కార్మికోద్యమానికి అవధులు గీయడం ఆలోచన, కోరిక. గతం ఇచ్చిన చేదు అనుభవాలు. ఈనాటి కార్మిక వర్గ ప్రతిస్పందన ఎలా వుంటుందో చూచేందుకు పెట్టిన పరీక్ష “టెస్టింగ్ ది వాటర్స్” వంటి ప్రయత్నం. ఈ బిల్లులో గమనించదగిన ప్రత్యేక అంశం పరిశ్రమలను సంఘటిత, అసంఘటిత రంగాలుగా విభజించడం.

ఈ విభజన చందా రేటు, అంగ నిర్మాణపు మార్పులో చూపారు.

గ్రామీణ కార్మికులు ఒకరూపాయి ఏడాది చందా చెల్లించాలి.

అసంఘటిత రంగం కార్మికులు మూడు రూపాయలు; సంఘటిత రంగం కార్మికులు రూ. 12లు చందా చెల్లించాలి.

ఏది సంఘటిత రంగం, ఏది అసంఘటితం అనే విషయం ప్రభుత్వం నిర్ణయిస్తుంది.

అసంఘటిత రంగంలో మాత్రం ఆఫీస్ బేరర్స్ లో సగం మంది వెలుపలి వారు వుండవచ్చనే ప్రస్తుత స్థితిని కొనసాగించారు. సంఘటిత రంగంలో మాత్రం వెలుపలి వారు ఆఫీసు బేరర్స్ లో 3వ వంతు లేదా ఐదుగురు ఏ సంఖ్య తక్కువైతే అంతమంది మాత్రమే వుండవచ్చు. రిటైర్ అయిన, రిట్రెంచ్ చేయబడిన కార్మికుడు వెలుపలి వాడుగా పరిగణింపబడడు. యజమాన్యంచే తొలగింపబడిన కార్మికుడు వెలుపలి వ్యక్తి ఔతాడు. ఇది గమనించాలి. యజమాన్యాలతో ఘర్షణ పడే వాడు వెలుపలివాడు. యజమానులు తొలగించినా, వివాదం కోర్టులో వున్నంత కాలం అతనిని కార్మికుడుగానే ఎందుకు పరిగణించరాదు? అదే ఈ బిల్లు వెనుకగల కీలకమైన వుద్దేశ్యానికి అర్థం.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలలో మంత్రులు లేదా లాభదాయకమైన నియామకంలో వున్న వారు ఆఫీస్ బేరర్ కారాదు. అది పరిశ్రమలో నియామకం “లాభదాయకం” కాదు.

ఇక్కడే సందేహస్పదమైన ఒక వివరణ వుంది. అసంఘటిత రంగంలో గల అవకాశాన్ని ప్రభుత్వం తలచుకుంటే ఏ పరిశ్రమకైనా “వర్తించదని” ప్రకటించవచ్చు. దీని అర్థం ప్రభుత్వం తలచుకుంటే

అసంఘటిత రంగాన్ని సహితం సంఘటిత రంగపు ప్రావిజన్ కిందకు తెచ్చి వెలుపలి వ్యక్తులను కుదించవచ్చు.

ప్రభుత్వానికి ఇక్కడ రెండు అధికారాలు దఖలు ఔతాయి.

అసంఘటిత రంగం ఏదో చెప్పే ఒక అధికారం.

అసంఘటిత రంగంలోనే పని చేస్తున్నా ఏ ఒక్క ట్రేడ్ యూనియన్ కు గాని, ఒక సెక్షన్ ట్రేడ్ యూనియన్ లకు గాని ఈ సౌకర్యం వర్తించకుండా చేయడం.

అంటే చట్టంలో చూపిన సౌకర్యం రాజకీయాలు, లేదా నిరంకుశ అధికారవర్గం కాజేయవచ్చు. ఇదివరకటి ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టంలో ఏడుగురు యూనియన్ సభ్యులు రిజిస్ట్రేషన్ కు అర్హిపెట్టవచ్చు. గౌరవ సభ్యులను ఒకసారి చేర్చుకుంటే వారు గూడా యూనియన్ సభ్యులే.

అందువల్ల యజమానుల దాడి భయం వుంటే, గౌరవ సభ్యులుగా ఎన్నికైన వారు గూడా అర్హిపెట్టవచ్చు. (ఇది అసాధారణమైన విషయం. అయినా అలాంటి అసాధారణతకు అవకాశం వుంది) కాని సవరణ చట్టంలో కేవలం ఆయా సంస్థలలో వుద్యోగులుగా వుండే వారే అర్హి పెట్టాలి. అంతేగాదు ఇదివరలో అర్హిపెట్టిన కార్మికుల పేర్ల ఉప్పు అంది, యజమానులు దాడి చేయకుండా నివారించేందుకు అర్హిదారులు యూనియన్ అడ్రస్ నే తమ అడ్రస్ గా యిచ్చే అవకాశం వుంది. ఇప్పటి సవరణ చట్టంలో తాము పనిచేసే అడ్రస్ యివ్వాలని సవరణ చేశారు.

ఇది లేబర్ డిపార్ట్ మెంట్ ను, యజమానుల తరపున “ఇంటలి జెన్స్” డిపార్ట్ మెంటుగా మార్చడమే. అర్హిదారుపై కక్షసాధింపులకు ద్వారాలు తెరవడమే.

“ట్రేడ్ యూనియన్ లలో వెలుపలి వ్యక్తుల జోక్యం వుండరాదనేది ఈ సవరణ చట్టం సారాంశం. కమ్యూనిస్టులు అంగన్ వాడీ వర్కర్లను రెచ్చగొట్టారు. వారంతట వారైతే అతి సాధువులుగా ప్రవర్తించే వారని ముఖ్యమంత్రి గారు చెప్పారు.

వెలుపలి నహకారం లేకుంటే ఏ.పి.వ్యాన్ ను ఓడించిన ఎన్.జి.ఓ.లను ప్రభుత్వం సులభంగా చీల్చగలిగింది గదా!

అంతా లోపలివారే గనుకనే విద్యుత్ ఇంజనీర్లలో అభిప్రాయ భేదాలు రగల్చగలిగాయి.

ఇదీ సంగతి.

వెనుకబడిన ఒక దేశంలో, నిరక్షరాస్యత ప్రబలంగా వున్న సమాజంలో, చట్టాలు, వాటి వ్యాఖ్యానాలు ఒక వద్ద వ్యూహంగా వుండే హర్షరంగంలో, ట్రేడ్ యూనియన్లను సహించలేని యజమాన్య నాగరికత విలయతాండవం చేస్తున్నప్పుడు, తమ హక్కుల కోసం పోరాడే కార్మిక వర్గానికి తగినంత సంఖ్యలో వెలుపలి సహాయం లేకుండా చేయడం కార్మికులను నిరాయుధులను చేయడమే.

వెలుపలి వారి జోక్యం అంటే “ఆర్థిక పోరాటాలను” అధిగమించే చైతన్యం రావడానికి అవకాశం వుంది. తన జీతం, తన పరిశ్రమ దాటి మొత్తం కార్మిక వర్గాన్ని గురించి, సమాజాన్ని గురించి

ఆలోచించేందుకు కార్మికునికి “భావ సహాయం” దొరుకుతుంది. కార్మికుడు కూలి వాడుగా తప్ప పౌరుడుగా ఆలోచించ రాదని కోరే వారంతా వెలుపలి జోక్యాన్ని నిరసిస్తారు.

విద్యుత్ రంగం ప్రైవేటీకరిస్తే తప్ప దేశం పురోగమించదని, ప్రబోధించి బహుళ జాతి సంస్థల సేవలో తరిస్తూ, అదే “భావదాస్యాని”కి కార్మికులను గురి చేసేందుకు శ్రీ సంజీవరెడ్డి (ఐ.ఎన్.టి.యు.సి) వంటి “మేధావులు” వెలుపలి నుంచి సహాయం అందించాలి. ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం లోపలినుండే విచ్చిన్నంచేయగలవారు ట్రోజాన్ హార్స్ లు.

“వేతన బానిసత్వాన్నే కూల్చుండ”ని కర్తవ్య బోధచేసే “తిరుగుబాటు దారు”ల సహాయం కార్మికులకు వుండరాదు.

మొదటి కోరిక వెలుపలి వారి జోక్యానికి అవకాశమిస్తుంది.

రెండవ కాంక్ష ఆ జోక్యానికి సంఖ్యా పరంగా, రాజకీయ పరంగా, నిరంకుశ అధికార వర్గం ద్వారా ఆంక్షలు విధించడం.

ఇదే పాలకుల ద్వంద్వనీతి. దానికి అద్దం పడుతోంది ఈ బిల్లు.

ట్రేడ్ యూనియన్ నిర్మాణంలో జోక్యం చేసుకుంటున్న మరొక అంశం యూనియన్ ఏర్పడేందుకు అవసరమైన కనీస సభ్యుల సంఖ్య.

గతంలో పరిశ్రమలో పనిచేసే కార్మికుల సంఖ్యతో నిమిత్తం లేకుండా ఏడుగురు కార్మికులు కోరితే యూనియన్ రిజిస్టర్ అయ్యేది. ఇప్పుడు సవరణ. సభ్యుల సంఖ్యను, కార్మికుల సంఖ్యతో ముడి పెడుతున్నది.

ఒక రంగంలో లేదా ఫ్యాక్టరీలో పని చేసే వారిలో 10 శాతం లేదా 100 మంది (ఏది తక్కువైతే అది) సభ్యులు అయితేనే ట్రేడ్ యూనియన్ రిజిస్టర్ చేస్తారు. అంతేగాదు అంతకనీస సంఖ్య కొనసాగుతున్నదని నమ్మకం వుంటే తప్ప రిజిస్ట్రేషన్ రద్దు ఔతుంది.

10 శాతం కార్మికుల బలం లేకుండా ఏ ట్రేడ్ యూనియన్ పోరాటాలకు పోలేదు.

కాని ఎంత తక్కువ మంది వున్నా, ఒకానొక పరిశ్రమలో ఏర్పడే సమస్యలకు ప్రత్యామ్నాయాలను చూపే వేదికగా ఒక ట్రేడ్ యూనియన్ ఏర్పడి వుంటుంది. ఒకానొకదశలో మెజారిటీ కార్మికులను సమీకరించే వేదికగా అది మారవచ్చు.

అలాంటి ప్రత్యామ్నాయ వేదిక బీజ రూపంలో నైనా ఏర్పడి వుండడం యజమాన్య వర్గాలకు నష్టం. ఈ సంఖ్యా పరిమితి యూనియన్ ఏర్పాటులో, కొనసాగింపులో, పోరాటాల సమయంలో యజమానుల కుతంత్రాలకు అవకాశం ఇస్తుంది.

ఇదే ఇందులో కీలకమైన లక్ష్యం.

భారత కార్మిక వర్గం గతంలో ఈ ప్రయత్నాలను తిప్పి కొట్టింది. నూతన ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా. “విధానాల” పరంగా ఐక్య మౌతున్న కార్మిక వర్గం ఈ ప్రయత్నాన్ని సహిస్తుందా?

“టెస్టింగ్ ది వాటర్స్” ప్రయత్నం

అగ్ని గోళాన్ని కదిలించడం గా నిరూపించాలి.

తీర్చిమోతున్న కరువు పీడన

‘గో’ రు చుట్టపై రోకటి పోటులా

వచ్చిపడింది ప్రస్తుత కరువు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలు జరుపుతున్న ప్రపంచబ్యాంకు షరతులు ప్రజలపై మోయలేని భారాలు వేస్తున్నాయి. గ్రామీణ పేదలు, అసంఘటితరంగం కార్మికులు నిస్సహాయమైన బ్రతుకు లీడుస్తున్నారు. కరువు వారి పాలిటి యమపాతంగా మారింది.

ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులు:

ప్రజల సంక్షేమంతో ప్రభుత్వానికి సంబంధం లేదు. అన్ని సంక్షేమ పథకాల నుండి ప్రభుత్వం ఉపసంహరించుకోవాలని ప్రైవేటీకరణ నినాదం ప్రబోధిస్తున్నది. దీని పర్యావసానమే ఆహారధాన్యాలు, ఎరువులపై సబ్సిడీల ఉపసంహరణ. ఆహార ధాన్యాల ధరలు రెట్టింపయ్యాయి. ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ నిర్వహించే బాధ్యతను మనకు ఆహారధాన్యాల నిల్వలు అవసరానికి మించి వున్నాయి. అయినా మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో ఆకలి చావులు సంభవిస్తున్నాయి.

ఉపాధి రహిత లభిస్తున్న ప్రపంచబ్యాంకు విధానం

ఈ పనులన్నీ యంత్రాలే చేస్తున్నాయి. చివరకు ఇప్పుడు చెరువుల పూడిక కూడా ప్రొక్లెయిన్ వినియోగించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. చిత్తూరు జిల్లాలో 2 కోట్ల విలువైన 130 చెరువులు పూడిక తీసే పనులు కాంట్రాక్టర్లు 67 జె.సి.బి. యంత్రాలతో చేపిస్తున్నారు. కాంట్రాక్టర్లలో అత్యధికులు తెలుగుదేశం వారే. 11,456 పని దినాలు కష్టజీవులు కోల్పోయారు. ఈ చర్యలు కాంట్రాక్టర్ల కోసమా? కరువు పీడితుల కోసమా? మనుషులకు పనులు లేవు. ఫలితం ప్రజలకు ఆదాయాలు లేవు, కొనుగోలు శక్తి పడిపోయింది. ప్రభుత్వం ఇచ్చే 20 కె.జి.ల బియ్యం కూడా కొనలేని దుస్థితి ఏర్పడింది. “అంగట్లో అన్ని వున్నాయి. అల్లుడి నోట్లో శని”లా కొనుగోలు శక్తిలేని ప్రజలు ఆహార కొరతతో అల్లాడుతున్నారు. పూటగడవక నల్గొండ జిల్లా లంబాడీ తండాలో పసిపిల్లలను అమ్ముకుంటున్నారు.

తాగునీరు కూడా ఉచితంకాదు:

“నీరు చాలా అరుదైన సరుకు. నీరు కూడా ఉచితం కాదు. నీటిని మార్కెట్లో అమ్మాలి” ఇది ప్రపంచబ్యాంకు షరతు. నీటి ప్రాజెక్టులు, కాలువల నిర్మాణం, రిపేర్లు అన్నీ వినియోగదారులే చూసుకోవాలి ప్రభుత్వానికి సంబంధంలేదంటున్నారు. నీటి సంఘాల పేరుతో మన ప్రభుత్వం ఈ బాధ్యతల నుండి కూడా తప్పుకొన్నది. ‘యూసర్’ ఛార్జీల పేర ప్రజలపై భారం వేసింది. ఈ సంవత్సరం అత్యల్ప వర్షపాతం వుంటుందని శాస్త్రవేత్తలు ముందుగా హెచ్చరించినా తాగునీటికి కూడా ముందుగా ప్రభుత్వం జాగ్రత్తలు తీసుకోలేదు. పైగా ఇల్లు తగులబడుతుంటే బావి తవ్వకం గురించి ఉపన్యాసం చేసినట్లు మన ముఖ్యమంత్రి ‘నీరు-మీరు’ గురించి ప్రచారం చేస్తున్నారు.

లోపించిన సమగ్ర దృక్పథం : భారీ ప్రాజెక్టు నిర్మాణానికి ప్రపంచ బ్యాంకు వ్యతిరేకం. నాగార్జునసాగర్, శ్రీశైలం వంటి బహుళార్థసాధక ప్రాజెక్టు లేకుంటే ఇంకా ఎక్కువయ్యేది. కేవలం వాటర్షెడ్ల ద్వారా నీటి సమస్య తీరుతుందని, అదే సర్వస్వమని, తద్వారా ఆంధ్రరాష్ట్ర సస్యశ్యామలం అవుతుందని వుద్రగొడుతున్నాడు. మన

ఈ కరువు ప్రకృతి వైఫల్యమే కాదు, ఈ సమస్యకు ఆర్థిక, సామాజిక అంశాలతో ముడి పడివున్నది.

ముఖ్యమంత్రి పెండింగు ప్రాజెక్టుల నిర్మాణాన్ని చేపట్టాలని చాలా కాలంగా కరువు పీడిత ప్రాంత ప్రజలు కోరుతున్నారు. వీరి దృష్టిని పక్కదోవ పట్టించేందుకు వాటర్షెడ్ల గురించి బూటకపు ప్రచారం చేస్తున్నది. సమస్య దీర్ఘకాల పరిష్కారం కోసం భారీ ప్రాజెక్టులు తక్షణ సమస్య పరిష్కారం కోసం వాటర్షెడ్ల పథకాలు ఈ రెండు పద్ధతులను సమన్వయం చేయసుకోవటం, ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులు ఉత్తమ పద్ధతి ఇందుకు వ్యతిరేకం.

ఫలితం సుమారు 700ల మండలాలలో నీటి కరువు, 27,329 రెవెన్యూ గ్రామాలలో 22,860 గ్రామాలలో తీవ్ర మంచినీటి కరువు ఏర్పడింది. ఆ గ్రామాలలో పశుగ్రాసం లేదు. 4వ వంతు పశువులను తెగనమ్ముకుని వలసపోతున్నారు ప్రజలు. ప్రపంచబ్యాంకు నిషేధం వున్న ప్రభువులకు వాతావరణ శాస్త్రవేత్తల హెచ్చరికలు తలకెక్కుతాయా?

ఉచిత వైద్యం అటకెక్కిందారు : వైద్యం ఉచితంగా అందించలేము. అంత భారాన్ని ప్రభుత్వం మోయలేదు. సర్కారు దవాఖానాలను ప్రజలే నడుపుకోవాలి. ఇది ప్రపంచబ్యాంకు వేదాంతం. అప్పుచ్చుకొనేవారు తప్పక పాటించవలసిన నియమం. మన పాలకులకు ఈ వేదాంతం నష్టానికెక్కింది. ప్రభుత్వవైద్యం నిర్లక్ష్యానికి గురయ్యింది.

నీటి కరువువల్ల, ఆహారలేమివల్ల అంటువ్యాధులు కరువు ప్రాంతంలో వ్యాపించాయి. ‘అతిసార’ ఈ ప్రాంతమంతా వ్యాపించింది. అనంతపురం జిల్లాలో ఇప్పటికే చాలమంది చనిపోయారు. విశాఖ ఏజన్సీలో మళ్ళీ తట్టువ్యాధి (విషజ్వరం) వ్యాపించింది. ఇప్పటికే 9 మంది పిల్లలు చనిపోయారు. ప్రభుత్వ హాస్పిటల్స్లో తగు మందులు లేవు. డాక్టర్ల కొరత, నిధుల కొరత, ముందు జాగ్రత్త చర్యలు లేవు. ఫలితం వ్యాధులు కంట్రోలు కావడం లేదు. పరిస్థితి భయంకరంగా వుంది.

కార్పొరేట్ వ్యవసాయం కావాలి. చిన్న కమతాల వ్యవసాయాన్ని నిరుత్సాహపరచాలి. జాతీయ బ్యాంకులు వంట రుణాల నామమాత్రం చేయాలంటున్నది. ప్రపంచబ్యాంకు. ఫలితం వంట రుణాల కోసం రైతులు ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారులపై ఆధారపడుతున్నారు. గత 2 సంవత్సరాలుగా అదనులో వర్షాలు లేక పంటలు నష్టపోయాయి. వ్యవసాయం దివాళా తీసిన రైతాంగం అప్పుల పాలయ్యారు. పేద రైతాంగం; కొలు రైతాంగం వరంగల్, ప్రకాశం, మహబూబ్ నగర్ తదితర జిల్లాలో వందల సంఖ్యలో ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. ప్రస్తుతం గుంటూరు జిల్లా వల్నాడు ప్రాంతంలో అప్పుల పాలైన రైతులు మూత్రపిండాలను ఢిల్లీ బజారులో అమ్ముకునే దుస్థితి ఏర్పడింది.

ఇది ఒక సంవత్సరం నీటి ఎద్దడి కాదు. వర్షాల రాకతో ఎగిరిపోయే సమస్యకాదు. ఎన్నో వర్షాకాలాలు వచ్చి పోయినాయి. ఏటా పరిస్థితి అధ్వాన్నమవుతోంది.

అవినీతి : చెరువులు, కాలువలు మరమ్మతుల నిమిత్తం ప్రతి సంవత్సరం కోట్లాది రూపాయలు ప్రభుత్వం ఖర్చు పెడుతున్నది. వాస్తవంగా ఈ పనులను మనుషుల ద్వారా చేయించాలి. పెద్ద ఎత్తున అవినీతికి పాల్పడి కాంట్రాక్టర్లకు పనులు అప్పగిస్తున్నారు. అనేక మంది పనులు చేయకుండానే బిల్లులు పొందుతున్నారు. అవినీతిని ఊడలమర్రిలా పెంచటం ప్రపంచ బ్యాంకు విధానం. ఈ పరిస్థితులు కరువు కాటకాలను పెంచుతున్నాయి.

ప్రపంచ అనుభవం

ఈ మార్పును అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రపంచ బ్యాంకు షరతు మేలైన ఆఫ్రికా నజీవ ఉదాహరణ. ఒకప్పుడు దట్టమైన అడవులతో స్వయంపోషకమైన ఖండం ఆఫ్రికా. అమెరికా పెట్టుబడిదారీ బందిపోట్ల లూటీలతో రాళ్ళు, గుట్టలు, ఇసుకగా మారిపోయింది. రాజకీయ కారణాల వల్ల ఈ రోజు సోమాలియా, నిన్న ఇథియోపియాలోని ఆకలిచావులు ఉన్నట్లు సామ్రాజ్యవాదులు ప్రచారం చేసినా యావత్ ఆఫ్రికా నేడు దుర్నిక్షమైన క్షామంలో నాశనమవుతోంది. సూడాన్, బరుండి, కెన్యా, ఉగాండా, మెజాంబిక్, జైరే, ఐవరీకోస్టు, బర్కినాఫోసో, ఛాడ్, మారిటానియా వంటి ఎన్నో దేశాలలో ప్రజలు కరువు వాతనున్నారు.

రెండు శతాబ్దాలు యూరప్, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు ఇనుము, రాగి, తగరం, వజ్రాలవంటి ఖనిజాలే కాక పత్తి, ఆముదాలు, కోకోవా, కొబ్బరి, అరటిపండ్లు, మాంసం వంటి వ్యవసాయ ఆహార పదార్థాలను ఎగుమతి చేసేది ఆఫ్రికా. ఆఫ్రికా అడవులలో కలపను సామ్రాజ్యవాదులు వారి ఆఫ్రికా తొత్తులు నాశనం చేశారు.

తిండి గింజలు పండే నేలమీద విచక్షణా రహితంగా పత్తి పండించి భూసారాన్ని నాశనం చేశారు. ఆహారోత్పత్తిని పక్కనబెట్టి ఫాస్ఫేట, కండెన్సేషన్, కోకోవా, కాఫీ ఎగుమతులను అతి చౌకగా సామ్రాజ్యవాదులకు అందించాయి ఆఫ్రికా పాలకవర్గాలు. ఒకప్పుడు అడవులుగా వున్నా నేడు తుప్పలు కూడా లేవు. వర్షాలు రెండు శతాబ్దాలుగా క్షీణించాయి.

సహారా ఏడాది ఏడాదికి 25 చ.కిలోమీటర్ల చొప్పున విస్తరిస్తున్నది. ఆఫ్రికాలో చేపట్టిన భారీ నీటి ప్రాజెక్టులన్నీ శిథిలావస్థలో వున్నాయి. వ్యవసాయానికి ఉపయోగించే పశువులన్నీ చనిపోయి వ్యవసాయాన్ని కొనసాగించడమే అసాధ్యంగా మారుతోంది. రోజుకు వందలాది పేదలు ఆకలికి ప్రాణాలు విడుస్తున్నారు. దక్షిణ ఇథియోపియాలో, నదీ ప్రాంతాలలో ఇప్పటికీ అరటిపండ్లు పండించి యూరప్కు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. ఆఫ్రికా మేకమాంసం ఇంకా యూరప్కు సరఫరా అవుతున్నది. ఇవే దేశాలు ఇంకా ప్రపంచబ్యాంకు నుండి రుణాలు పుచ్చుకొని, భారీ టెలికమ్యూనికేషన్ ప్రాజెక్టులను నెత్తినెక్కించుకొంటున్నాయి. ఇక్కడ పాలకవర్గాలు ముఠాలుగా ఏర్పడి దేశాలను అంతర్యుద్ధాలలో ముంచి అమెరికా బంటుగా దేశాలను మారుస్తున్నారు. ఈ అనుభవాలు మన పాలకులకు గుణపాఠం కావాలి.

ప్రభుత్వ విధానాలకు చెంపపెట్టు

56 ప్రజా సంఘాల జాతీయ వేదిక

పిలుపుపై మే 11న అపూర్వమైన దేశవ్యాప్త సార్వత్రిక సమైక్య అపూర్వమైన స్పందన లభించింది. ఈ సమైక్య వామపక్ష పార్టీలు బలపర్చాయి. పశ్చిమబెంగాల్, కేరళ, బీహార్, అస్సాం, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు, యువకులు, విద్యార్థులు, మహిళలు వుద్యమించడంతో పారిశ్రామిక సమైక్య పిలుపు బండ్ గా మారింది. తమిళనాడు, ఒరిస్సాలలోని అనేక పారిశ్రామిక ఘట్టాలు, ప్రాంతాలలో కూడా బండ్ జరిగింది. దేశంలో విమానాల, రైళ్ళ రాకపోకలు నిలిచిపోయాయి.

వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వం

సామ్రాజ్యవాదానికి లొంగి సరళీకరణ విధానాలు చేపట్టడంతో, ఈ విధానాల వల్ల బాధించినబడే అనేక తరగతుల ప్రజలు, నమ్మేలో, బండ్ లో వారంతటవారే పాల్గొన్నారు. జంషెడ్ పూర్ లోని చాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్, బిన్ను పారిశ్రామిక వేత్తల అసోసియేషన్ పిలుపుపై 1800 పరిశ్రమలు సంపూర్ణంగా బండ్ లో పాల్గొన్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాల వలన విదేశీ గుత్తనంభాలు, పెద్ద బహుళ జాతి కంపెనీ మన భారతదేశ మార్కెట్ లో ప్రవేశించి వ్యాపారాన్ని అక్రమించుకుంటున్నాయి. దీనికి నిరసనగా లక్షలాది మంది చిల్లర వ్యాపారం చేసుకునే వారు బండ్ లో పాల్గొన్నారు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న ప్రైవేటీకరణ విధానాలను ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల వుద్యోగులు, కార్మికులు సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ఆర్థికరంగంలో ఇన్సూరెన్స్, బ్యాంకింగ్, సెక్టార్ లలోని వుద్యోగులు నూరుశాతం సమైక్య పాల్గొన్నారు. బొగ్గు, ఇనుము గని కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో సమైక్య పాల్గొన్నారు. రోడ్డు రవాణా పూర్తిగా స్తంభించిపోయింది. లక్షలాది మంది కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు సమైక్య పాల్గొన్నారు. ప్రభుత్వ కార్యాలయాలన్ని స్తంభించిపోయాయి. క్యాబుల్, అసంఘటిత రంగ కార్మికులు సమైక్య లక్షల్లో పాల్గొన్నారు.

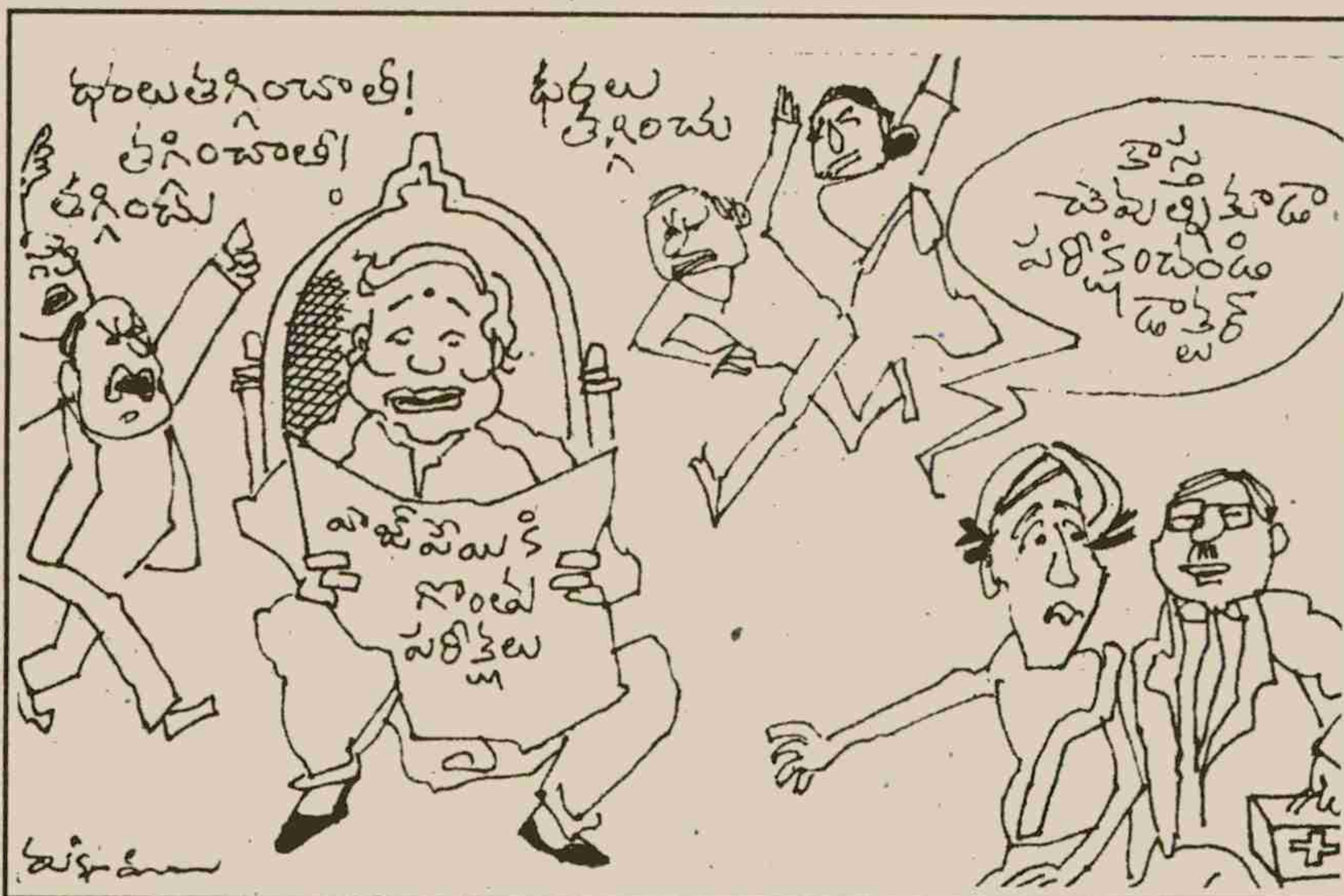
వాళ్ళ సమైక్య మహారాష్ట్ర, కేరళ,

తమిళనాడు, అస్సాం, మణిపూర్, పశ్చిమబెంగాల్, త్రిపుర, బీహార్, హరియానా, ఉత్తరప్రదేశ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు మధ్యప్రదేశ్ సంపూర్ణంగా జరిగినది. ఇతర రాష్ట్రాలలో పాక్షికంగా జరిగినది.

ఎన్.డి.ఎ., కాంగ్రెస్ తప్ప మిగిలిన పార్టీలన్నీ సమైక్య జయప్రదం చేయాలని మే 10న ప్రకటించాయి. ఈ ప్రకటనపై సంతకం చేయటానికి కాంగ్రెస్ తటపటాయించింది. కాని ప్రజలలో వచ్చిన స్పందన వల్లనే పార్లమెంటులో కాంగ్రెస్ పార్టీ సమైక్య సంఘీభావన ప్రకటించింది. ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నీ పార్లమెంటు ముందు ధర్నా జరిపాయి. పార్లమెంటులో కూడా ప్రతిపక్ష పార్టీలు ప్రజల పోరాటాలతో గొంతు కలిపి

పిలుపునిచ్చాయి. దీంతో బండ్ కు, సమైక్య అపూర్వమైన ప్రజల స్పందన అసాధారణంగా లభ్యమైంది. కాంగ్రెస్ పార్టీ కూడా రాష్ట్రంలో వున్న కరువు పరిస్థితులపై బండ్ కు పిలుపునిచ్చింది. బండ్ రాష్ట్రంలో సంపూర్ణంగా జరిగింది.

విశాఖస్టీల్, సింగరేణి కాలరీస్ వంటి రాష్ట్రంలోని కీలక పరిశ్రమలలో పూర్తి సమైక్య జరిగింది. ఎ.పి.ఎస్. ఆర్.టి.సి. సమైక్య బండ్ వల్ల బస్సుల సంచారంలేదు. లారీలు, వాహనాలు కార్మికులు కూడా సమైక్య పాల్గొన్నారు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వ్యాపార వాణిజ్య సంస్థలు వారంతట వారే పూర్తిగా బండ్ ను పాటించారు. గతంలో ఎన్నటికంటే అపూర్వంగా హైదరాబాద్ లో బండ్ జరిగింది.



స్పందించాయి. అవకాశవాదం అధికారాన్ని అవిటికాగిన ఎన్.డి.ఎ.లోని పార్టీలు సమైక్య వ్యతిరేకంగా వున్నప్పటికీ, వారికి ఓటేసిన ప్రజలు, వారి అనుయాయులు మాత్రం పెద్ద సంఖ్యలో సమైక్య బండ్ లో పాల్గొన్నారు.

ప్రపంచ బ్యాంక్ ఆదేశాలను తన పవిత్ర కర్తవ్యంగా భావించి శిరసా వహించే టి.డి.పి. ప్రభుత్వం వేగంగా ప్రైవేటీకరణ, సబ్సిడీల ఉపసంహరణ, ఉద్యోగుల, కార్మికుల సంఖ్యను కుదించటం వగైరా కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలు చేపట్టింది. ఈ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ వుద్యోగ కార్మిక ప్రజా సంఘాల ఐక్య పోరాట వేదిక ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఏర్పడింది. మే 11కు సమైక్య బండ్ ను బలపరుస్తూ జిల్లా సదస్సులు, మండల ధర్నాలు, లక్షలాది కరపత్రాలు పంపిణీ జరిగింది. రాష్ట్రంలోని 9 వామపక్ష పార్టీలు అందోళన చేపట్టి జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయాల పికెటింగ్, సదస్సులు జరిపాయి. మే 11 సమైక్య బండ్ కు

కేంద్రమే ధరలు పెంచుతోందనీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అంటుంటే, రాష్ట్రం అనుసరించే విధానాలూ అయ్యేనని కేంద్రమత్రులంటున్నారు. ఒకరిపై ఒకరు వ్యతిరేక ప్రచారం వారంత మాత్రంగా చేసుకుంటూ ఒకరి ప్రభుత్వాన్ని మరొకరు బలవర్చు కుంటున్నారు. ఇద్దరూ చేరి ప్రజలపై తీవ్రభారం మోపుతున్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఉష్ణపక్షి ఇనుకలో తలదూర్చి ప్రవంచాన్ని గమనించినట్లు, ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలలో కూరుకొనిపోయి దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలనూ విస్మరిస్తున్నారు- తమ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ప్రశ్నించకుండా కిక్కుర్లు మనకుండా అనుభవించాలకాది బి.జె.పి., టి.డి.పి.లు భావించుతున్నది. కాని ప్రజలు మాత్రం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. బహుళ జాతి కంపెనీలకు, దేశంలోని గుత్తా సంస్థకు ప్రభుత్వరంగ ఆస్తులకు వేలం వేసి అమ్మటాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నామనే పట్టుదల ఈ సమైక్య బండ్ వల్ల స్పష్టమౌతోంది.

దేశ వ్యాప్తంగా జరిగిన సమైక్య 2 కోట్లకు పైగా కార్మికులు పాల్గొన్నారు. మహత్తర పోరాటంలో గ్రామీణ, పట్టణ ప్రజలు పాల్గొన్నారు. వాజ్ పాయ్, చంద్రబాబు విధానాలు ఇక కొనసాగరాదని హెచ్చరించారు.

-పి. రాజారావు

ట్రేడ్ యూనియన్లు రాజకీయంగా చైతన్యవంతం కావాలి

సామాజిక మార్పులకు నాయకత్వం వహించేలా
నిర్మాణయుతంగా సంఘటిత పడాలి

(1983 మేలో సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ 4వ

మహాసభలసందర్భంగా కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యగారు వ్రాసిన ఈ వ్యాసాన్ని కార్మికలోకం కోసం వ్రాశారు. ఆయన వర్గంతి సందర్భంగా ఈ వ్యాసాన్ని పునఃముద్రిస్తున్నాం.)

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ 4వ మహాసభ, అఖిలభారత 5వ మహాసభ ఈ నెలలో జరుగుతున్నాయి. ఈ సందర్భంగా మనం “సి.ఐ.టి.యు. ఆశయాలకు అనుగుణంగా ఎంత వరకు పని చేశాము? ఎలా పనిచేస్తే మన ఆశయానికి త్వరగా చేరుకోగలము?” అని ప్రశ్నించుకోవాలి. సి.ఐ.టి.యు. ఇతర కార్మిక సంఘాల కన్న భిన్నమైనది. కార్మికులకు ఆర్థిక పోరాటాలు మాత్రమే చాలు అనే సంఘాలు వున్నాయి. వర్గ పోరాటాన్ని నిరాకరించే సంఘాలు వున్నాయి. సిద్ధాంత రీత్యా వర్గ పోరాటాన్ని, కార్మిక వర్గఆధిపత్యాన్ని అంగీకరించినా, ఆచరణలో వర్గ సామరస్యాన్ని అనుసరించే సంఘాలు గూడా వున్నాయి.

అలాంటి వర్గ సామరస్య విధానాలను, ప్రజాతంత్ర విరుద్ధ కార్యకలాపాలను ఎదుర్కొని భారత ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో భారత కార్మిక వర్గం సముచితమైన పాత్ర వహించేలా కార్మిక వ్యవస్థను సాధించడానికి కార్మిక వర్గ రాజకీయ లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి కార్మిక వర్గానికి తర్ఫీదు యిచ్చేందుకే సి.ఐ.టి.యు. తన నిబంధనావళిలో ‘ఆశయాలు-లక్ష్యాలు’ అనే అంశాలలో మొదటి అంశాన్ని ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నది.

“ఉత్పత్తి సాధనాలను-వంపిణీ, మార్పిడులను సామాజిక మొనర్పడం ద్వారానే, సోషలిస్టు సమాజాన్ని ఏర్పరచడం ద్వారానే కార్మిక వర్గంపై సాగే దోపిడీని అంతం చేయడం సాధ్యమని సి.ఐ.టి.యు. విశ్వసిస్తుంది.”

కాబట్టి కార్మికవర్గం తన తక్షణ ఆర్థిక, తదితర హక్కుల కోసం పోరాడుతూనే, దోపిడీ విధానాన్ని తుదముట్టించేందుకు సహితం పోరాడాలి. ఈ తుది పోరాటం అహర్నిశలు తన దృష్టిలో వుంచుకోవాలి.

ఈ ఆశయానికి అంకితం కావడమంటే ఏమిటి?

కేవలం తన ఆర్థిక కోర్కెలకు, పని పరిస్థితులను మెరుగుపర్చుకునేందుకు మాత్రమే కాక సమాజంలో దోపిడీని అంతం చేసే రాజకీయ పోరాటానికి కార్మికవర్గం సిద్ధంకావాలి. ఎందుకంటే తమ తక్షణ ఆర్థిక సమస్యలలో కొన్నిటిని తాము సాధించుకున్న వానిని పదిలపరచుకోవాలన్నా రాజకీయాధికారాన్ని పెట్టుబడిదారుల చేతుల నుండి తాము స్వాధీనం చేసుకోవాలి. లేకపోతే సాధించిన కోర్కెలు కూడా నిలబెట్టుకోలేము. మౌళిక కోర్కెలను అసలు నిలబెట్టుకోలేము. ఈ పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో ఆ రాజకీయ పోరాటానికి త్వరితగతినీ చేరుకునే విధంగా తక్షణ సమస్యలను చేపట్టాలి.

ఉత్పత్తి రంగంతో కీలక పాత్ర వహిస్తున్న కార్మిక వర్గం, సామాజిక మార్పులకై సాగే పోరాటానికి నాయకత్వం వహించాల్సి వుంటుందని శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని అంగీకరించే వారంతా ఒప్పుకుంటారు.

కార్మికవర్గ నిర్మాణం ప్రత్యేక బాధ్యత

అందువల్ల కార్మిక వర్గాన్ని సంఘటితపరచడం ఇతర వర్గాలను సంఘటిత పరచే రీతిగా కాక, సమాజంలో విప్లవానికి నాయకత్వం వహించే

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

వర్గాన్ని సంఘటితపరచడంగా మనం గమనించాలి. అందుకుగల ప్రాధాన్యతను దృష్టిలో వుంచుకోవాలి.

ఈ దృష్ట్యా కార్మికోద్యమ నిర్మాణాన్ని మనం పరిశీలించాలి.

కార్మికులు గాని, మరే కష్టజీవులు గాని ఐక్యమై సంఘ సాక్షిత్వ తమపై సాగే సాంఘిక దాడులను ఎదుర్కోవాలనీ, ఆర్థిక దోపిడీని అరికట్టుకోవాలని, తమ రాజకీయ హక్కులను కాపాడుకోవాలని నేర్పించి ఆంధ్రదేశంలో కమ్యూనిస్టులే.

1930లలో జరిగిన స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో గాంధీజీ అనుసరించిన విధానాలతో విసుగు చెందిన యువకులు సోషలిజం, కమ్యూనిజంల వైపు ఆకర్షితులైనారు. అలాంటి యువకులే కష్టజీవులను సంఘటితపరచడం ప్రారంభించారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి వారసులుగా ప్రారంభించి, అంతకు మించిన ఆశయానికి ఆకర్షితులైనవారు వీరు.

ఆంధ్రదేశం ఆనాటికి పారిశ్రామిక రాష్ట్రం కాదు. అందువల్ల స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో గాని, దాని కొనసాగింపుగా తలెత్తిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోగాని గ్రామీణ ప్రాంతాలే ప్రధాన పాత్రవహించాయి. గ్రామీణ పూర్వ రంగంలో ఆవిర్భవించిన కార్యకర్తలే పట్టణ కష్టజీవులను సమీకరించారు. కూలి రక్షణ సంఘాలు ఏర్పరిచారు. ఆనాటికి నికృష్ట జీవితం గడుపుతున్న మునిసిపల్, పొగాకు రంగాలలో పని చేసే కార్మికులను సంఘటిత పరిచారు. రాష్ట్రంలో ఆనాటికి పెద్ద పరిశ్రమ అయినరైల్వే కార్మికులలో పనిచేశారు.

స్వాతంత్ర్యోద్యమం కృష్ణా, గుంటూరు, గోదావరి జిల్లాలలో ఉవ్వెత్తున సాగింది. ఈ ప్రాంతంలోనే ఆ కదలికలో ముందుకు వచ్చిన ప్రజానీకంలో ఉద్యమం కూడా ముందుగా తలెత్తింది. అదే రీతిగా బలీయంగా అభివృద్ధి చెందింది.

అయినా ఆనాటికే సిద్ధాంతపరంగా కార్మిక వర్గం యొక్క అగ్రగామి పాత్రను అవగాహన చేసుకున్నందువల్లనే, స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పై ప్రాంతాలంత పాత్రలేకున్నా, కార్మికవర్గం కేంద్రీకరింపబడివున్న దృష్ట్యా విశాఖకు ఆనాడే మేము ప్రాధాన్యతను యిచ్చాము.

తెలంగాణా రైతాంగ పోరాటంతో ఆంధ్ర మహాసభ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ముందు నిలబడి పోరాడడం వల్ల అచ్చట కూడా ఆ తర్వాత ప్రాధాన్యత వచ్చింది. కాని ఆనాడు కొత్త గూడెం బొగ్గు కార్మికులను మినహాయిస్తే, హైదరాబాదు, వరంగల్లాంటి పట్టణాలలో పోలీసు, మిలిటరీ కాంపుల వల్ల కార్మిక ఉద్యమం బలహీనంగానే వుండిపోయింది.

ఈనాటి పరిస్థితి అదికాదు. మరికొన్ని రాష్ట్రాలతో పోల్చినపుడు పారిశ్రామికంగా మన రాష్ట్రం వేనుకబడేవున్నా, స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన నాటితో పోలిస్తే పరిశ్రమలు పెరిగాయి.

ఆధునిక పరిశ్రమలు ఏర్పడ్డాయి. విద్యుచ్ఛక్తి వ్యాపించింది. రైల్వే, రోడ్ రవాణా (ప్రయాణీకుల రవాణా, సరుకుల రవాణా సహితం) విస్తరించాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్లో కార్మికోద్యమానికి, సి.ఐ.టి.యు. ఆశయానికి అనుగుణ్యమైన కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించాలంటే త్వరితగతిన నిర్మాణం సాధించేందుకు, రాష్ట్ర ప్రజాతంత్ర ఉద్యమంపై తన ప్రభావాన్ని చూపగల చైతన్యాన్ని పెంపొందించేందుకు పెరుగుతున్న ఈ పరిశ్రమలను ఆ పరిశ్రమలు, పెరుగుతున్న కేంద్రాలను దృష్టిలో వుంచుకొని మనం కార్య విధానాన్ని



రూపొందించుకోవలసి వుంటుంది.

అది ఆచరణలోకి రావాలంటే గ్రామీణ పూర్వరంగం నుండి వచ్చిన కార్యకర్తలు, తమ ఇదివరకటి ఆలోచనలను, ఆచరణలనుమార్చు కోవలసి వుంటుంది.

ఇతర వర్గాలకన్నా కార్మికవర్గం భిన్నమైనదేగాక, అత్యంత ప్రాధాన్యతగల వర్గమని, దాని చైతన్యం, పోరాట పటిమ, నాయకత్వం వహించగల శక్తి పెంపుదలపైన ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ పురోగతి, విజయం ఆధారపడి వుంటుందనే విషయం వారి ఆలోచన, కార్యాచరణలలో స్పష్టమవ్వాలి. అదో అలవాటుగా మారిపోవాలి.

ఈనాడు మన రాష్ట్ర ట్రేడ్ యూనియన్ వుద్యమ పురోగమనానికి ఇది కీలకమైన అంశం.

అందువల్ల కార్మికులు కేంద్రీకరింపబడి వున్న ప్రాంతాలలో కార్మికులు అత్యధికులుగా వుండి, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమంలో కీలకమైన పాత్ర వహించగల పరిశ్రమలపైన మనకున్న వనరులను, శక్తివంతమైన కేడరును కేటాయించి కేంద్రీకరించాలి.

ఆ విధంగా మన రాష్ట్ర ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాల దృష్ట్యా రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా తన ప్రభావాన్ని నెరవేరిగలిగే విధంగా అభివృద్ధి అయితే త్వరితగతినీ ఫలితాలు పొందగలుగుతుంది.

అయితే ఇప్పటికే ఈ ప్రాంతాలు ఈ రంగాలు కాకుండా మిగతా రంగాలలో మనం చేస్తున్నకృషిని వదలివేయరాదు. పట్టణాలలో చెల్లాచెదురుగావున్న కష్టజీవులను సమీకరించాల్సిందే. వారిలో రాజకీయ స్థాయిని పెంచవలసిందే. అలాంటి సంబంధాలను నిలబెట్టుకొని, మరింత విస్తృతం చేసుకొని సంఘటిత పరచవలసిందే.

కాని ప్రాధాన్యత యివ్వవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడినపుడు పైన వివరించిన విధంగా కార్మికవర్గం కేంద్రీకృతమైవున్న ప్రాంతాలకు అలా కేంద్రీకరణ లేనిచోట సహితం పెద్ద పరిశ్రమలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

మనలో కనిపించే మరొక పొరపాటు ఏమిటంటే ట్రేడ్ యూనియన్లు ఏర్పరచిన తరువాత వాటిని కేవలం కార్మికులను సంఘటిత పరచే సంస్థలుగానే ఆలోచించడం: వారి కోర్కెలకు, అవసరాలకు మాత్రమే పోరాడే వారుగా పరిగణించడం - ఇది చాలదు.

ట్రేడ్ యూనియన్లను రాజకీయంగా చైతన్యవంతం చేయడం, దాని సభ్యులను సామాజిక మార్పుకు నాయకత్వం వహించేలా నడిపించడం ముఖ్యం.

కార్మికవర్గానికి సామాజిక మార్పుల సాధనలో నాయకత్వం పాత్ర ఎలా వస్తుంది? తన హక్కుల కోసం పోరాడే సందర్భంలో కార్మికులు ఏకమై సంఘటితపడతారు. తమ హక్కులు సాధించుకోవడం ద్వారా సంఘటిత శక్తి

ప్రయోజనాన్ని గ్రహిస్తారు.

ఆ గ్రహింపును ఇతర ప్రజలకు అందించడం ద్వారా కార్మికవర్గం ఇతర కష్టజీవి వర్గాలకు, ప్రజలకు కొత్త మార్గాన్ని చూపుతుంది.

తన ఫ్యాక్టరీలు, తాము నివసించే ప్రాంతాల చుట్టూ, వానికి సమీపంలో వ్యవసాయ కార్మికులను, రైతులను సంఘటిత పరచి వారి హక్కులకై వారిని పోరాడేలా సమాయత్తం చేయడం, అలాంటి పోరాటాల సందర్భంలో తమ సంఘటిత శక్తిని వారికి అండగా నిలపడం అవసరం. ఆ విధంగా కార్మికవర్గం ఇతర వర్గాలపట్ల తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించ గలుగుతుంది. అంతే గాక తన పోరాటం సందర్భంలో ఈ వర్గాల సహాయాన్ని, సానుభూతిని పొందగలుగుతుంది.

ఇందుకు ప్రాథమిక చర్యగా తాను నివసించే ప్రాంతంలో ప్రజలతో సన్నిహిత సంబంధాలు పెంచుకోవాలి. అక్కడ తలెత్తే ప్రతి చిన్న, పెద్ద విషయాలలో తాను పాత్ర వహించాలి. ఉదాహరణకు రేషన్ కార్డులు యిప్పించడం, రేషన్ షాపులు సక్రమంగా నిర్వహించబడేలా ప్రజల ఆజమాయిషీని ఏర్పరచడం, కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీల వంటివి ఏర్పరిచి వాటిని సక్రమంగాను, నిజాయితీగాను నిర్వహించడం, నిర్వహించబడేలా యితరులను ప్రోత్సహించడం, మున్సిపాలిటీల ద్వారా జరగవలసిన పనులను సక్రమంగా అందరికీ అందుబాటు అయ్యేలా చూడడం - అవన్నీ చాల చిన్న పనులుగా కనిపించవచ్చు. కాని ప్రజలతో నిత్య సంబంధాలను ఏర్పరచుకునేందుకు వారికి తలలో నాలుకలా, నిస్వార్థ, ప్రజాసేవకుడిగా గుర్తింపబడటానికి యివి అత్యవసర విషయాలు.

అలా ప్రజలతో

ఏర్పడే నిత్య సంబంధాల ద్వారా బస్టీలోగల యువకులను, యువజన సంఘాలలోను, విద్యార్థి సంఘాలలోను, స్త్రీలను మహిళా సంఘాలలోను సమీకరించాలి. ఆవిధంగా తాను పనిచేసేచోట సంఘ టీతపడి తన హక్కులకై పోరాటడమే గాక, తను నివసిస్తున్న ప్రాంత ప్రజలను సహితం సంఘటిత పరచే బాధ్యతను కార్మిక వర్గం తీసుకోవాలి.

అప్పుడే కార్మికవర్గం తనకోసం మాత్రమే తాను పోరాడే ప్రజలనుండి వేరుపడిన వర్గంగా గాక, ప్రజలకు నాయకత్వం వహించే వర్గంగా తయారౌతుంది.

సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్లో చేరే ప్రతి సభ్యుడిలోనూ ఇలాంటి చైతన్యం తేవడం లక్ష్యంగా మనం పనిచేయాలి. అయితే తక్షణమే అలాంటి బాధ్యతలు నిర్వహించే అవకాశమున్న చురుకైన, వుత్సాహవంతులైన, పట్టుదలగల, తమ చైతన్యాన్ని పెంచుకోవాలనే ఆసక్తి గల, నిస్వార్థపరులు అయిన కార్యకర్తలను ఎన్నుకోవాలి. వారిశక్తియుక్తులను నరి అయిన పద్ధతిలో వినియోగించుకునే కార్యక్రమం రూపొందించాలి. వారికి పని అప్పజెప్పాలి. దానిని తనిఖీ చేయాలి. పొరపాట్లను సానుభూతితో వరిశీలించి, వాటిని అధిగమించేందుకు వారికి తోడ్పడాలి.

ఇలా ఒక్కొక్క యూనియన్ ఎంత మంది క్రియాశీలురైన కార్యకర్తలనుతీర్చిదిద్దింది. ఎంత మంది కార్మికులతో నిత్య సంబంధాలు కలిగివుండేలా వారిని ప్రోత్సహించింది. తాము నివసించే ప్రాంతాల ప్రజలతో ఎంతో లోతైన సంబంధాలు పెంచుకునేందుకు వారిని తయారు చేసింది. అనే విషయాల ఆధారంగానే ఒకానొక ట్రేడ్ యూనియన్ సామర్థ్యం మనం అంచనా వేయాల్సి ఉంటుంది.

ఇలా శక్తివంతమైన ట్రేడ్ యూనియన్లను పుంఖానుపుంఖాలుగా మిలిటెంట్ కార్యకర్తలను సృష్టించే కృషికి అంకితం కావడం ద్వారానే సి.ఐ.టి.యు. ఆశయాలలో మొదటి దానిని ముందుకు తీసుకుపోయిన వారమవుతాము.

ఈ మహాసభల సందర్భంగా అలాంటి శక్తిని పుంజుకునేందుకు ప్రతి యూనియన్ నిర్దిష్టమైన లక్ష్యాలను నిర్ణయించుకొని ముందుకు సాగాలని కోరుతున్నాను.

పారిశ్రామిక వినిమయ ధరల సూచి

1982-100 పాయింట్లు పునాది

	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఫ్యాక్టర్
ఆలిండియా	430	434	4.93
హైదరాబాద్	403	412	5.23
గుంటూరు	419	426	5.60
గూడూరు	426	434	4.33
విశాఖపట్టణం	431	432	2.48
వరంగల్	432	424	2.36
కొత్తగూడెం	424	426	3.25

రాష్ట్ర సీరిస్

	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఫ్యాక్టర్
విజయనగరం	372	376	-
రాజమండ్రి	403	407	2.55
విజయవాడ	406	411	-
ఆదోని	422	426	2.33
ఎన్.ఎస్.ఐ. కాంప్లెక్స్	417	421	2.52
ఎం.జి.పి. కాంప్లెక్స్	400	405	2.49

అమెరికాలో మానవ హక్కులు అధ్వాన్నం

గురువింద గింజ తనముద్ది కింద నలుపెరగదు అందరినీ ఆక్షేపిస్తుంది. అట్లా వుంది అమెరికా మానవ హక్కుల వ్యవహారం. దేశప్రయోజనాలకన్నా మానవహక్కుల ప్రయోజనాలు తక్కువన్నది వారి నీతి. నేటి మానవ హక్కులు అనేవి సంపన్నులకే గాని అందులోనూ కోటిశ్వర్లుకే గాని సామాన్య ప్రజలకు వర్తించవన్నది అమెరికా నూత్రం. ఇందుకు అనేక కారణాలున్నాయి. అందులో ముఖ్యమైన మూడింటిని చైనా విదేశాంగ మంత్రియే చెప్పాడు.

మొదటిది : అమెరికా ఇంకా ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం మనస్తత్వం నుండి బయట పడలేదు. పైగా ప్రపంచానికంతటికీ తానే నియంతననే అభిప్రాయంతో వ్యవహరిస్తున్నది. **రెండవది :** తనకేది ఇష్టమైతే ప్రపంచానికంతా అదే ఇష్టమనే ధోరణితో వ్యవహరిస్తున్నది. ప్రతి దేశపు వ్యవహారాల్లోనూ తలదూర్చి, తన చట్టాల ప్రకారం తప్పంటే తప్పే. చైనాలో ఫాలుంగాంగ్ అనే ఒక మార్కెట్ సంస్థ వుంది. అది సభ్య ప్రపంచానికి, హేతు ప్రపంచానికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన పాపం మతాన్ని అవలంబించింది. దానిని చైనా ప్రభుత్వం నిషేధిస్తే అది మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన! అటువంటిదే దవిడియన్ అనే ఒక సంస్థ అమెరికాలో ఉన్నది. అది ఒకణ్ణి దేవుడుగా పూజిస్తూ అనేక హత్యలు చేస్తూ, అనేక ఆగడాలు చేస్తూ ఉంటే దాని కేంద్రంపై అమెరికా ట్యాంకులు, హెలికాప్టర్లు, సైన్యంతో ముట్టడించి దానిని భస్మీభూతం చేసింది. అది చట్ట పరిరక్షణ.

ఈవిధంగా అది ద్వంద ప్రమాణాలు అనుసరిస్తుంది. **మూడవది :** అది ప్రతిదానిని రాజకీయం చేస్తున్నది. అమెరికాలో వచ్చే ఏడాది ఎన్నికలు రాబోతున్నాయి కాబట్టి చైనాలో మానవ హక్కులు లేవంటూ యునైటెడ్ నేషన్స్ కమిషన్లో ఒక తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించి నెత్తి, నోరూ కొట్టుకుంటున్నది.

ఇంతకూ అమెరికాలో మానవ హక్కులు

ఎట్లావున్నాయో చూద్దాం.

అమెరికాలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు ప్రైవేటుగా రైఫిల్స్, ఇతర మారణాయుధాలు పెట్టుకుంటూ ఉండటం వల్ల అనేక దౌర్జన్యాలు జరుగుతున్నాయి. 23 కోట్ల 50 లక్షల తూపాకులు ఈవిధంగా ఉన్నాయి. అంటే పిల్లలతో సహా ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక తూపాకి ఉన్నదన్నమాట. 1972 తరువాత ప్రతి ఏడాది 30 వేల మంది ఆత్మహత్యల ద్వారా, కాల్పుల ద్వారా, యాక్సిడెంట్ల ద్వారా చనిపోతున్నారు.

ప్రపంచంలోని 56 సంపన్న దేశాలలో కన్నా అమెరికాలోనే తూపాకి హత్యలు ఎక్కువ. 1995లో 21 వేల మంది హత్యకు గురికాగా 35073 మంది తూపాకి దెబ్బలకు చనిపోయారు. ముఖ్యంగా యువకులలో ఈనేర ప్రవృత్తి

ఎక్కువయ్యింది. 1997లో 15-24 ఏళ్ల మధ్య వయస్కులు 6044 తూపాకి హత్యలతో సంబంధమున్నవారు. మరి ముఖ్యంగా కొలరాడో లోని కొలంబైన్ హైస్కూలులో ఇద్దరు యువకులు కాల్పులు జరపడంవల్ల 13 మంది ఉపాధ్యాయులూ, విద్యార్థులూ చనిపోగా 25 మంది గాయపడ్డారు. లక్షకు 15 మంది యువకులు ప్రతి సంవత్సరం తూపాకి వాత పడుతున్నారు. 25 పారిశ్రామిక దేశాల మొత్తం హత్యల కంటే అమెరికాలో 15 రెట్లు తక్కువ జరుగుతున్నాయి.

జైలు ఘోరాలు చెప్పనక్కరలేదు. వార్డర్లు,



అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులచే హత్యగావించబడిన మానవ హక్కుల నాయకులు మార్టిన్ లూథర్ కింగ్

పోలీసుల దౌర్జన్యాలవల్ల ప్రతి సంవత్సరం అనేక మంది ఖైదీలు చనిపోతుంటారు. అయితే ఏ ఒక్కరూ ఇందుకై శిక్షింపబడలేదు. పోలీసు ఆఫీసర్లే 1994లో ఇటువంటి నేరాలకు 107 మంది జైలు పాలైతే 1999లో 655కు ఈ సంఖ్య పెరిగింది.

జైళ్లు అన్నీ ఖైదీలతో కిక్కిర్ని ఉంటాయి. 1999లో జస్టిస్ డిపార్టుమెంటు లెక్కల ప్రకారం జైళ్లలో ఉన్నవారు గాని పెరోలు మీద ఉన్నవారుగాని 39 లక్షల 20 వేల మంది. లక్షకు 668 మంది ఖైదీలు. 1999 ఫిబ్రవరి నాటికి ఆ ఏడాది శిక్ష వడినవారు 20 లక్షల మంది. అంటే ప్రపంచంలోకల్లా ఎక్కువ. మొత్తం ఖైదీలలో నాలుగోవంతు అమెరికాలోను ఉన్నారు.

జైళ్లు అమెరికన్ ప్రభుత్వానికి మంచి లాభసాటిగా ఉన్నాయి. ఖైదీలను కార్మికులుగా ఉపయోగిస్తున్నారు. అమెరికాలో కనీస వేతనం గంటకు 5.15 డాలర్లు ఉంటే (రూ.225లకు

సమానం). ఖైదీ కార్మికులకు రోజులకు 23 సెంటు నుండి 1.15 డాలర్ల వరకు చెల్లిస్తున్నారు. ఒక కంపెనీ వీరిని ఉపయోగించుకుంటూ 1998 సంవత్సరంలో 54 కోట్ల డాలర్ల సరుకులను అమ్మింది. అమెరికాలో ఇటువంటి ఖైదీ కార్మికుల దగ్గర జైలు ఖర్చులు వసూలు చేస్తున్నారు. ఈ విధంగా 18 లక్షల మంది ఖైదీ కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. రెండు కంపెనీలు ప్రభుత్వం దగ్గర ఈ ఖైదీలకయ్యే ఖర్చుల కింద రోజుకు 35 డాలర్లు తీసుకుంటూ మొత్తం సంవత్సరంలో 1 కోటి 27 లక్షల 87 వేల డాలర్ల లాభాలను సంపాదించారు.

“బే ఆఫ్ కాంగ్రెస్ : ఏవిధంగా మీ జీవితాన్ని స్వేచ్ఛను సౌఖ్యాన్ని ప్రత్యేక సదుపాయాలను హరించినవి” అన్న వున్నకం అమెరికాలో ప్రచురించబడినవి. అమెరికాలో ఏవిధంగా పార్లమెంటు సభ్యులు కొనివేయబడుతున్నారో, ప్రజానుకూల శాసనాలను ప్యాసుకాకుండా చూస్తున్నారో వివరించబడింది. అమెరికా పార్లమెంటు ఏవిధంగా ప్రత్యేక ప్రయోజనాల ముఠాలమయం అయిందో వివరించింది. 1987-96ల మధ్య 500 పెద్ద అమెరికన్ కంపెనీలు కనీసం 18 కోట్ల 20 లక్షల డాలర్లను రిపబ్లికన్, డెమోక్రటిక్ పార్టీలకు ఇచ్చిందో తెల్పింది. ఇదే కాలంలో ప్రధానమైన అమెరికన్ ప్రోగ్రాం కంపెనీలు పార్లమెంటు సభ్యులకు, ఈ రెండు పార్టీలకు మూడు కోట్ల డాలర్లను ‘విరాళం’గా ఇచ్చింది. పొగాకు కంపెనీల ప్రయోజనాల కొరకే ఈ ముడులపులు ముట్టినవి. మెడికల్ కంపెనీలు 7 కోట్ల 20 లక్షల డాలర్లను పార్లమెంటు సభ్యులకు చెల్లించినవి. 1980లో ఉన్న 54 శాతంను 1993లో 20 శాతం ఇన్సూరెన్స్ను తగ్గించటానికి అమెరికా శాసనం చేయటానికై ఈ పరిహారం చెల్లించబడింది. 2 నెలల కాలంలోనే నేషనల్ రైఫిల్ ఎసొసియేషన్ పార్లమెంటు సభ్యులను ప్రభావితం చేయటానికి ప్రజలకనుకూలమైన రైఫిల్ కంట్రోలు బిల్లును ఓడించటానికి 15 లక్షల డాలర్లను ఖర్చు పెట్టింది. ఇది ప్రజాస్వామ్యానికి మింగుడుపడలేదు. అందుచేతనే మధ్యంతర ఎన్నికలలో ఎన్నడూ లేనంతగా 36.1 శాతంకు ఓటింగ్ పడిపోయింది.

అమెరికాలో పత్రికలు స్వేచ్ఛా పత్రికలని ప్రచారం. కాని ఎంత స్వేచ్ఛ ఉన్నదో సిఎన్.ఎన్. వార్త సంస్థ ప్రచురణలు చూస్తే తెలుస్తుంది. కొసావోను గురించిన వార్తలలో 68.3 శాతం వార్తలన్నీ ఏకపక్షంగా రాసినవే. వార్తలన్నీ అమెరికా అధికార్లు ఇచ్చినవే. వివరంగా చూస్తే 50 శాతం కొసావోతో ఉండే అల్బేనియన్ శరణార్థులు ఇచ్చినట్టివి. ఈ మధ్య దేశ్యాపితంగా జరిపిన సర్వేలో జర్నలిస్టులు రాసేది 2 శాతం మాత్రమే నమ్ముతున్నారని, టి.వి. న్యూస్ ప్రోగ్రాంలో 5 శాతం నమ్ముతున్నారని, రేడియో వార్తలను 1 శాతం మాత్రమే నమ్ముతున్నారని తేలింది.

అమెరికాలో నడచిన కార్మికులలోకం, జూన్ 2000

అమెరికాలో నదా సంవద పెరుగుతున్నదని ప్రతీతి కావచ్చు. కాని ఆదాయాల వ్యవస్థాసాలు పోల్చి చూస్తే ఎవరు బాగుపడుతున్నారో, ఎవరు బాధపడుతున్నారో తెలుస్తుంది. ఎకానోమిస్టు పత్రిక సర్వే ప్రకారం జనాభాలో 20 శాతం అమెరికన్ కుటుంబాలకు 4 శాతం సంపదే ముట్టుతోంది. 1999 సెప్టెంబరులో బడ్జెట్ పై జరిగిన ఒక సర్వేలో మిక్కిలి సంపన్నులైన 27 లక్షల అమెరికన్లకు 10 కోట్ల మందికి వచ్చే ఆదాయానికి సరిసమానమని తేలింది. ఈ వ్యవస్థాసం అమెరికన్ రాజధాని వాషింగ్టన్ లోనే మరీ ఎక్కువ. ఈ వ్యవస్థాసం 27:1 ఉంటుంది. గత పది సంవత్సరల్లోను సగటు ఆదాయం సంపన్నులకు 15 శాతం చొప్పున పెరిగితే బీదలకు 1 శాతం చొప్పునే పెరిగింది. కార్మిక రంగాని కొస్తే ఎగ్జిక్యూటివ్ లకు కార్మికులకున్న జీతాల నిష్పత్తి 419:1గా ఉన్నది. ఒక్కొక్క చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసరుకు పెద్ద కంపెనీలలో సంవత్సరానికి 1 కోటి 6లక్షల డాలర్ల జీతమున్నది. (1990లో వీరికి 18 లక్షల డాలర్ల జీతమే ఉండేది).

అమెరికాలో కార్మిక వర్గంపై దాడి జరుగుతోంది. చికాగో ట్రిబ్యూన్ విధానం ప్రకారం గత 20 ఏళ్లలోనూ మొత్తం అమెరికన్ కార్మికులందరి యొక్క జీతాలూ తగ్గినవి పని గంటలు పెరిగినవి. 1999 సెప్టెంబరు 6న ఇంటర్నేషనల్ లేబర్ ఆర్గనైజేషన్ ప్రకటించిన రిపోర్టు ప్రకారం అన్నిపారిశ్రామిక దేశాలకంటే అమెరికాలో కార్మికులు పనిచేసే పని గంటలు ఏడాదికి 83 ఎక్కువ. అంటే 4 శాతం ఎక్కువ. ఇంటర్నేషనల్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్ 1999 జూలైలో ప్రకటించిన రిపోర్ట్ ప్రకారం కార్మికుల హక్కులపై “పెద్ద ఎత్తున” నిరాటంకంగా, ఆశ్చర్యకరంగా” దాడి జరుగుతున్నదన్నది. ట్రేడ్ యూనియన్ల హక్కులపై అతిక్రమణలు జరుగుతున్నది.

బాల కార్మికులను, ఖైదీలను చౌక కూలీలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు. సమిష్టి బేరసారాల్లో 70 లక్షల మంది కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు అంటే 40 శాతం పాల్గొనరాదు. 20 లక్షల మంది కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు సమ్మె చేయటానికి వీలేదు. జీతాలు పనిగంటలు నిర్ణయించటంలో పాల్గొనరాదు. ప్రైవేటు వ్యాపార సంస్థలలో పనిచేసే కార్మికుల ప్రయోజనాలను చట్టాలు సరిగా రక్షించటం లేదు. కార్మిక ప్రమాణాలను నిర్ణయించే ఇంటర్నేషనల్ లేబర్ ఆర్గనైజేషన్ యొక్క ఏడు ప్రధానమైన తీర్మానాలలో ఒక్కదానినే అమెరికా అంగీకరించింది. ఇది ప్రపంచంలోనే అరుదైన ఒక రికార్డు అని రాయటర్ సంస్థ పేర్కొంది. ప్రధాన పారిశ్రామిక దేశాలలో అమెరికా ఒక్కటే ఆరోగ్య భీమా పథకాన్ని అమలు జరపనిది. 4 కోట్ల 34 లక్షల 50వేల మంది అంటే జనాభాలో 16.1 శాతంకు ఎటువంటి ఆరోగ్య భీమా పథకం లేదు. 1 కోటి 12 లక్షల మంది బీద ప్రజలకు అంటే జనాభాలో 31.6 శాతంకి ఈ సౌకర్యం లేదు.

అమెరికాలో బీదల సంఖ్య

పెరుగుతోంది. అమెరికన్ కామర్స్ డిపార్టుమెంటు రిపోర్టు ప్రకారం జనాభాలో 13.3 శాతం ప్రజలు మిక్కిలి బీదరికంలోవున్నారు. అయితే ఒక అమెరికన్ పత్రిక 1999 ఏప్రిల్ లో ప్రకటించిన రిపోర్టు ప్రకారం జనాభాలో 22.5 శాతం అనగా 6 కోట్ల మంది దుర్భర దారిద్ర్యంలో మగ్గిపోతున్నారు. 1999లో కొలంబియా యూనివర్సిటీ ప్రకటించిన రిపోర్టు ప్రకారం 29 శాతం బీదరికపు స్థాయికి దిగువనున్నారు. వీరిలో మరలా 70 శాతం మందికి బీదరికపు స్థాయిలో 5వ వంతుకన్నా ఎక్కువ ఆదాయం రావటం లేదు. రాయటర్ ప్రకటించిన ఒకరి ప్రాజెక్టు ప్రకారం 2000 సంవత్సరం జనవరి 20 తేదీ నాటికి 3 కోట్ల అమెరికన్ కుటుంబాలు దుర్భర దారిద్ర్యంలో ఉన్నాయని, 7.2 శాతం కుటుంబాలు వారి రోజువారీ అవసరాలు కూడా కొనుక్కోలేని స్థితిలో ఉన్నారని 15.2 శాతం అమెరికన్లు ఆకలితో అలమటిస్తున్నారని తెలియజేసింది.

అమెరికాలో విపరీతంగా జాతి వివక్షత చూపబడుతోంది. చైనా సంతతి వారు కాబట్టి వాంగ్ పోలీ అనే శాస్త్రజ్ఞుడిని గూఢచర్య నేరంపై అనేక సంవత్సరాలు జైలులో పెట్టింది. కాని ఏమీ రుజువు చేయలేకపోయింది. సిఐఎ మాజీ అధ్యక్షుడిపై ఇటువంటి నేరం వచ్చినా అతనిమీద నిఘా మాత్రమే ఉంచింది. వర్మన్ వరల్డ్ అనే అమెరికన్ పత్రిక మెకార్థి పద్ధతులను గుర్తు చేస్తున్నారని తెలిపింది. హార్వర్డు యూనివర్సిటీ జరిపిన ఒక సర్వేలో జాతి విద్వేషం అమెరికన్ కల్చర్ లో మూర్తిగా నాటుకుపోయిందనీ, కాని దీనిని అమెరికన్లు గుర్తించటం లేదనీ లేదా అంగీకరించటం లేదని రాసింది. ఆఫ్రికన్, అమెరికన్లు నీగ్రోలు జనాభాలో 13 శాతం అయినా ఖైదీలలో 49 శాతం ఒక అమెరికన్ ఉద్యోగం కల్పోతే మళ్ళీ కొత్త ఉద్యోగాన్ని వెతుక్కోటానికి డెట్రాయిటులో ఫోర్డు కంపెనీకన్నా 91 గంటలు పడితే ఆఫ్రికన్ అమెరికన్ కు (నీగ్రో) 167 గంటలు పడుతుంది. జాతి వివక్షత మునుపటికంటే పెరుగుతోంది. ముఖ్యంగా నీగ్రోలు, యూదులు, ఆసియన్లు, ఈ వివక్షతను గురిచేయబడుతున్నారు. ఈ వివక్షతను పెంచే గ్రూపులు 1997లో 474 ఉంటే 1998లో 537 ఉన్నవి. 9000 మర్దన కేసుల్లో సగానికి పైగా జాతి వివక్షతకు గురైనవేనని అమెరికన్ జస్టిస్ డిపార్టుమెంటు తెలియజేసింది.

అమెరికా మానవ హక్కులను గురించి ఆర్భాటంగా చెప్పుతుంటుంది. కాని తన దేశంలో మానవ హక్కులు ఏవిధంగా అణచివేయబడు తున్నాయో చెప్పదు. కెనడాకు పంపిన మందులవల్ల 100 మంది చనిపోగా వేయిమంది జబ్బు పడ్డారు. అది అమెరికాలోని ఖైదీల నుంచి తీసిన రక్తమని, అది కలుషితమైనదని కెనడా ప్రభుత్వం కంప్లెయింట్ చేసింది. ఆ రక్తపు సీసాల లేబుల్స్ మీద ఎక్కడా ఖైదీల రక్తమని చెప్పలేదు. ఎయిడ్స్, పచ్చ కామెర్లు మున్నగు జబ్బులున్నవారి నుండి తీసిన ప్లాస్మా ఉపయోగించటం వల్ల 10 వేల మంది కెనడాలోను,

మధ్య అమెరికాలోను చనిపోయినారని తేలింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం అయిపోయి 55 సంవత్సరాలైనా అప్పటి జపాన్ ఖైదీలు ఇప్పటికీ అమెరికా జైళ్లలో మగ్గుతున్నారు. 1999లో ఒక హాంగ్ కాంగ్ పత్రిక ప్రకటించిన రిపోర్టు ప్రకారం వియత్నాం యుద్ధంలో వియత్నాంలో 4 కోట్ల 20 లక్షల లీటర్ల విషపు మందులు చల్లారని తేలింది. ఇందువల్ల ఇంకా 50 లక్షల మంది వియత్నామీయులు బాధపడుతుండగా అందులో 6లక్షల మంది తీవ్రవ్యాధులకు గురైనారు. కొరియా యుద్ధం ప్రారంభంలో అమెరికన్ సైనికులు వందలమంది కొరియన్ శరణార్థులను మిషన్ గన్లతో కాల్చివేశారని అందులో స్త్రీలు, పిల్లలు ఉన్నారని న్యూస్ లీక్ పత్రిక తెలిపింది. ఆఫ్రికాలో నీగ్రోలకు వ్యతిరేకంగా బైలాజికల్, కెమికల్ ఆయుధాలను వయోగించినట్లు రాయటర్స్ తెలియజేసింది. కొరియన్ యుద్ధంలో బైలాజికల్ ఆయుధాల ప్రయోగాన్ని చేసి తర్వాత చైనాలోనూ ఉత్తర కొరియాలోనూ ఉపయోగించటానికి పూనుకుంది. కొసావోలో అమెరికన్ సైనికులు అనేకమంది ఆల్బేనియన్ స్త్రీలను చెరచారు.

మిలిటరీ ఖర్చుల్లో అమెరికాది ప్రథమ స్థానం. ఇంగ్లాండ్, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ తదితర యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాల జపాన్, రష్యా, చైనా దేశాల మొత్తం మిలిటరీ ఖర్చులకంటే 1999లో అమెరికా మిలిటరీ ఖర్చు 150 శాతం ఎక్కువ. ఈ ఖర్చు 28,790 కోట్ల డాలర్లను మించింది. 2000 సంవత్సరానికి 30 వేల కోట్ల డాలర్ల ఖర్చు మిలిటరీకై పెట్టబోతోంది. 1991 నుండి 98 వరకు ఇతర దేశాలకు ఆయుధాలు సరఫరా చేయడంలో అది ప్రథమస్థానంలో ఉంది. కొసావో యుద్ధంలో నాటో సైన్యాలు 32 వేల వైమానిక విన్యాసాలతో 21 వేల టన్నుల బాంబులను యుగోస్లవియాపై కురిపించింది. దీని మూలకంగా 2000 మంది పౌరులు చనిపోగా 6000 మంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. 10 లక్షల మంది నిరాశ్రయులయ్యారు. 20 లక్షల మంది వేరే జీవనం లేని వారయ్యారు. సోమాలియా కాక్ యునైటెడ్ స్టేట్స్ పిల్లల హక్కులను గుర్తించిన యునైటెడ్ నేషన్స్ కన్వెన్షన్ అంగీకరించలేదు. స్త్రీల వివక్షతా నిర్మూలన కన్వెన్షన్ను అంగీకరించని బహుకొద్ది దేశాలలో అమెరికా ఒకటి. ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక హక్కుల గురించి అంతర్జాతీయ ఒప్పందాన్ని అంగీకరించి 23 సంవత్సరాలైనా ఇంతవరకు దానిని ధృవపర్చలేదు. అంతర్జాతీయ ఒప్పందాలను తన దేశపు చట్టాలకు అనుగుణంగా వ్యాఖ్యానాలు చెప్పుతున్నది.

మానవ హక్కుల విషయంలో అమెరికా ప్రవర్తన ఈ విధంగా ఉంటే దీనిని కప్పిపెట్టి అమెరికా ఇతర దేశాల్లో మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనను గురించి మాట్లాడుతూ ఆ నెపంతో ఇతర దేశాలపై యుద్ధాలు చేయటం మనకు తెలుసు.

(“న్యూస్ ఫ్రం చైనా” అధారం)

జింబాబ్వేలో ఉద్యోతం అవుతున్న భూపోరాటం

ఆఫ్రికా ఖండంలోని జింబాబ్వే దేశం మరొక్కసారి ప్రపంచ వార్తల్లోకికెక్కింది. జనాభాలో అతి స్వల్పంగావున్న తెల్ల జాత్యాహంకారులు దేశంలోని సారవంతమైన భూమినంతా తమ ఆధీనంలో వుంచుకొని నల్లజాతీయులందరిని ఆర్థికంగా, సామాజికంగా అణచివేయడాన్ని సవాల్ చేస్తూ బ్రహ్మాండమైన భూపోరాటాలు జింబాబ్వేలో ఉధృతంగా లేచాయి. ఆ దేశ అధ్యక్షులు ముగాబేయే స్వయంగా ఈ వుద్యమాలకు పిలుపునివ్వడం, ప్రభుత్వమే ఈ భూపోరాటానికి అండగా నిలవడం హర్షనీయం. ఇది వివిధ దేశాల దోపిడీదార్లకు ఆందోళన కలిగిస్తుంటే ప్రజాస్వామ్య అభ్యుదయ శక్తులకు స్ఫూర్తి నిస్తుంది.

స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలతో జీవిస్తున్న జింబాబ్వేలను 1890లో బ్రిటీషు తెల్లజాత్యాహంకార సామ్రాజ్యవాదులు ఆక్రమించుకున్నారు. నల్లజాతి జింబాబ్వేయులకు వారి భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టారు. సారవంతమైన భూములన్నిటిని దురాక్రమణ చేశారు. నల్లజాతి జింబాబ్వేయులను అన్ని రకాల దోపిడీలకు గురిచేశారు.

ప్రస్తుత అధ్యక్షుడు ముగాబే మరియు కీ||శే|| ఎకకోమా నాయకత్వాన జాతీయోద్యమ పోరాటాలు దీర్ఘకాలికంగా నిర్వహించి ఎట్టకేలకు

1979లో స్వాతంత్ర్యం పొందారు. అనివార్యమై రాజ్యాధికారాన్ని వదులుకొని జింబాబ్వేకు స్వాతంత్ర్యం యివ్వవలసి వచ్చినా బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదులు మాత్రం రాజీ పేరిట భూములకు సంబంధించి కొన్ని ఒప్పందాలు చేశారు. అవి తర్వాత గుదిబండగా మారాయి. ఆ ఒప్పందాల ప్రకారం వాటిలో ప్రధానమైంది భూ సమస్య. ఆ నాటి ఒప్పందం ప్రకారం శ్వేతజాతీయులయాజమానంలోని భూములను వారి అంగీకారంతోనే స్వాధీనం చేసుకోవాలి. వాటికి మార్కెట్ రేటు ప్రకారం నష్టపరిహారం యివ్వాలి. అప్పుడు మాత్రమే ఆ భూమిని నల్లజాతీయులకు పంపిణీ చేయాలి.

వాస్తవానికి జింబాబ్వేలో భూమి చాలా కీలకమైనది. అపారమైన ఖనిజ సంపద వాటి సొత్తు. కాని సుమారు 4500 మంది శ్వేత జాతీయుల చేతిలోనే 110 లక్షల హెక్టార్లు అనగా 46 శాతం భూమి వుంది. 20 సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యం తర్వాత కూడా నల్లజాతి ప్రజలకు పంచిన భూమి కేవలం 27 లక్షల హెక్టార్లు మాత్రమే. ఆ భూమి కూడా బంజరు, బీడు భూములే. దీనిలో భూసమస్యకు పరిష్కారం కావాలని, శ్వేత జాత్యాహంకార భూస్వాములకనుగుణంగావున్న ఒప్పంగాన్ని రద్దు చేయాలని, తక్షణమే నష్టపరిహారం లేకుండానే

అర్జునైన రైతులకు, హామీలు పొంది భూములు పొందని స్వాతంత్ర్య పోరాట యోధులకు భూములు వంచాలని ఆందోళనలు ప్రారంభమైనాయి.

ఈ నేపథ్యంలో స్వయంగా దేశాధ్యక్షుడు ముగాబే యే “శ్వేత జాతి భూస్వాములు దేశానికే శత్రువులు” అని అభివర్ణించారు. ప్రజలందరు శ్వేత జాతీయులు భూములనాక్రమించుకోవడం పిలుపునివ్వడంతో ప్రభుత్వం కూడా కార్యాచరణలోకి దిగింది. ఇది అసాధారణమైనప్పటికీ ఆహ్వానించదగ్గ గొప్ప పరిణామం.

దీనితో గంగర వెర్రి ఎత్తిన శ్వేత జాత్యాహంకార శక్తులు దేశం లోపల, బయట అరాచకం సృష్టించాలని చూస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారి విష పత్రికలు ముగాబే ప్రభుత్వం పైనా విష ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితిలో జింబాబ్వే ప్రజా వుద్యమానికి దక్షిణాఫ్రికా మహానేత నెల్సన్ మండేలా కొండంతా అండగా నిలవడం కీలకమైన పరిణామం.

జింబాబ్వేలో జరుగుచున్న భూపోరాట ఉద్యమానికి మద్దతునివ్వడం ప్రపంచంలోని అభ్యుదయ, ప్రజాస్వామ్య శక్తుల బాధ్యత.

- జి. రాములు

ఎడిబి సమావేశం వద్ద నిరసన ప్రదర్శనలు

థాయ్ లాండులో ఏసి యన్ డెవలప్ మెంట్ బ్యాంక్ (ఎడిబి) సమావేశ స్థలాన్ని వేలాది మంది నిరసన ప్రదర్శనలలో చుట్టుముట్టి ‘ఎడిబి గోబాక్’ అంటూ నినాదాలు చేశారు. భవిష్యత్తులో కరెన్సీ సంక్షోభం లేకుండా చర్యలు తీసుకునే విషయమై సమావేశంలో లోపల మంత్రులకు, ఎడిబికు మధ్య ఒప్పందాలు కుదురుతున్నాయి. దాదాపు 2వేల మంది నిరసన ప్రదర్శకులు లింగ్ నదిపై మాయెంగ్ లై వంతెన వద్ద ఘర్షణపడ్డారు. బ్రిడ్జిమీద పోలీసు బారికేడ్లను ప్రదర్శనలు పీకిపారేశారు. మీటింగ్ కు బందోబస్తుగా ఉన్న 200 మందికిపైగా పోలీసులు ప్రదర్శకులను వెనక్కితరిమివేశారు. ‘మేం వారిని అరెస్టు చేయం. ఎందుకంటే వారిని అరెస్టు చేయలేదని, వారిని తరిమివేసినప్పుడు కూడా ఎవరికీ ఎటువంటి గాయాలూ కాలేదని పోలీసులు చెప్పారు. వార్షిక సమావేశంలో పాల్గొంటున్న ఎడిబి ప్రతినిధులు తమ డిమాండ్లను పరిష్కరించకపోతే

ప్రత్యక్షసామూహిక చర్యలకు దిగాల్సి ఉంటుందని నిరసన ప్రదర్శకులు హెచ్చరించారు. వేలాది మంది థాయ్ లాండ్ రైతులకు నిలువ నీడ,



తినడానికి కూడా లేకుండా చేసే అనేక ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులతో సహా ఎడిబి సాయంతో చేపట్టిన ప్రాజెక్టులను విరమించాలని నిరసన ప్రదర్శకులు కోరుతున్నారు. ఈ ప్రాజెక్టులవల్ల వేలాది మంది

రైతులునిరాశ్రయులౌతారని, వారి జీవితం బజారు పాలౌతుందని వాపోతున్నారు. కొత్త ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టులనీటిని వాడే వినియోగదారులపై చార్జీలు విధించే 300 మిలియన్ డాలర్ల వివాదాస్పదమైన రుణాన్ని కూడా వారు వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ఈ ప్రాజెక్టువల్ల థాయ్ ప్రజలకు జీవనాధారమైన నీరు కూడా పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థలో ఒక ‘ఒక వినియోగ వస్తువు’ తయారౌతుందని వారన్నారు.

ఈ విధమైన డిమాండ్లతో అనేక సంస్థల సమాఖ్య ‘38 పీపుల్స్ నేట్వర్క్’ ఎడిబి ఎగ్జిక్యూటివ్ లకు ఒక ప్రకటనావత్రాన్ని సమర్పించింది. సమావేశం జరిగిన వెస్టిన్ హోటల్ వద్ద, విదేశీ ప్రతినిధులు వెళ్లిపోయిన అనంతరం ఎడిబి ఉపాధ్యక్షుడు మైయాగ్ హోషిన్ పోలీసు బారికేడ్ల వెనుక నిలబడి నిరసన ప్రదర్శకులనుద్దేశించి మాట్లాడారు. “మీ ప్రకటనా పత్రం అందింది. ఇకపై మీదో సంప్రదించకుండా ఎటువంటి ప్రాజెక్టులూ చేపట్టేది లేదని మీకు హామీ ఇస్తున్నాను” అనిషిన్ అన్నారు.

ట్రైవాన్ కూర్ టీటానియం ప్రొడక్టస్ లిమిటెడ్ లో ఒక కార్మికుడు మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు డ్యూటీకి వెళ్ళవల్సి ఉండగా అంతకంటే చాలా ముందుగా ఫ్యాక్టరీకి వచ్చారు. ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలోని యాసిడ్ ప్లాంట్ వద్ద మరొక కార్మికుడి నిర్లక్ష్యం వలన ప్రమాదానికి గురయ్యాడు. ఈ ఘటన 1-2-95న జరిగింది. 1-2-95 నుండి 16-3-95 వరకు కార్మికుడు ట్రైబ్ మెంట్ లో ఉన్న కాలాన్ని యాక్సిడెంట్ లీవుగా యాజమాన్యం అంగీకరించలేదు. అందువలన వివాదం నడిచింది.

కార్మికుడు కేరళ హైకోర్టులో కేసు వేశారు. (1904 ఆఫ్ 1997) హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి కార్మికుడికి వ్యతిరేకంగా తీర్పునిచ్చారు. దీనిపై బెంచీకి అప్పీలు చేశారు. (డబ్ల్యూ.ఎ.నెం.300 ఆఫ్ 1998) 18-12-99న కేరళ హైకోర్టు బీచ్ జస్టిస్ అరిజిత్ ఏసాయల్, జస్టిస్ కె.ఎస్.రాధాకృష్ణన్లు కార్మికుడికి అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చారు. వెబ్ స్టర్ ఎన్ సైక్లోపేడిక్ ఆన్ ఎ బ్రిడ్జిడ్ డిక్షనరీ ప్రకారం “ఆన్ డ్యూటీ” అంటే అర్థం: “ఒక పోస్టులోగాని లేక పనిలో గాని ఉండటం, లేదా పని అప్పగించబడటం”. ఆ కార్మికుడు పనిలో చేరిన తర్వాత ప్రమాదం జరగలేదు. అప్పటికి ఆ కార్మికునికి ఏపని అప్పగించలేదు. కావున ఆ కార్మికుడు యాక్సిడెంట్ లో చికిత్సపొందిన కాలాన్ని సెలవుగా పరిగణించడంలేదని

'ఆన్ డ్యూటీ' అంటే ఏమిటి?

యాజమాన్యం వాదించింది. ఇఎస్ ఐ యాక్ట్ 1948ననుసరించి ఇఎస్ ఐ వారి బెనిఫిట్స్ ని, మెడికల్ సర్టిఫికేట్ కార్మికుడు యాజమాన్యానికి ఇవ్వాలి. కార్మికుడి పూర్తి జీతం నుంచి ఇఎస్ ఐ వారి చెల్లింపులను మినహాయించుకొని మిగిలిన మొత్తం ఆ కార్మికుడికి చెల్లించబడుతుందని కూడా యాజమాన్యం వాదించింది. ఒకవేళ ఆ ఫ్యాక్టరీ కార్మికుడికి ఇఎస్ ఐ వర్తించకపోతే ఫ్యాక్టరీ మెడికల్ అటెండెన్స్ రూల్స్ ప్రకారం సెలవు జీతం ఇవ్వవల్సి ఉంటుందని మేనేజ్ మెంట్ వాదించింది.

ఈ వాదనలన్నింటినీ హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. ప్రమాదం ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో జరిగింది. ఇందులో ఎవ్వరికీ వివాదం లేదు. ఇఎస్ ఐ యాక్ట్ 1948 సబ్ సెక్షన్ (8) ఆఫ్ సెక్షన్ 2 “ఇన్ ది కోర్స్ ఆఫ్ ఎంప్లాయిమెంట్” అని ఉపయోగించారు. ఇది “వైల్ ఆన్ డ్యూటీ” అన్న దానికన్నా విశాలమైనది. రీజనల్ డైరెక్టర్ ఇఎస్ ఐ కార్పొరేషన్ అండ్ ఎఎన్ ఆర్ కి ఫ్రాన్సిస్ డికోస్టా గి.ఎ.ఎన్.ఆర్ (1996) సి-ఎస్ సిసిఐలో సుప్రీం

కోర్టు తీర్పును పరిగణించి తీసుకోవాలనేదానిపై కూడా చూడాలి. ఒక ఉద్యోగి ఇంటి నుండి ఫ్యాక్టరీకి బయలుదేరుతూ ఇంటివద్ద గడప తగిలి పడిపోయి ప్రమాదం జరిగినా, ఫ్యాక్టరీ వెళ్లే సమయంలో దారిలో ప్రమాదం జరిగినా, అది అతని ఉద్యోగంలో భాగంగా జరిగే ప్రమాదంగా పరిగణించవల్సిన అవసరం లేదు. అలాగే ప్రమాదం జరిగిన స్థలం కేవలం అతని కంపెనీకి ఒక్క కిలోమీటరు దూరంలోనే ఉన్నా, లేదా ఫ్యాక్టరీలో చేరవల్సిన దానికన్నా కేవలం 15 నిమిషాల ముందే బయట ప్రమాదం జరిగినా దాన్ని పరిగణించవల్సిన పనిలేదు.

డోవర్ నావిగేషన్ కో.లిమిటెడ్ - వి - ఇస్ బిల్లా క్రియిగ్ (1947 ఎసి 190) కేసులో లార్డ్ రైట్ గారిచ్చిన తీర్పును బట్టి కార్మికుడు ప్రమాదానికి గురికావటానికి, అతని ఎంప్లాయిమెంటుకు ఎంతో క్యాజువల్ గా నైనా సంబంధం మున్నప్పటికీ అది ‘ఆన్ డ్యూటీ’గానే పరిగణించాలి.

ప్రస్తుతం కేసులో ప్రమాదం జరిగింది. అది కంపెనీ ఆవరణలోనే జరిగింది. తన ఉద్యోగ విధిలో భాగంగానే ఆ కార్మికుడు ఫ్యాక్టరీలోకి వచ్చాడు. కావున ప్రస్తుత కేసులో ప్రమాదం “ఆన్ డ్యూటీ” లోనే జరిగినట్లు పరిగణించాలని తీర్పునిచ్చారు.

- 2000 మే లేబరు లా రిపోర్టు నుండి

సామ్రాజ్యవాదానికి లాంగ్ ఫోయిన్ ఎగుమతి విధానము

2000-01 సంవత్సరములో

ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ఎగుమతి దిగుమతి విధానము సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు పూర్తిగా దాసోహంగా ఉంది. మన స్వావలంబన ఆర్థిక వ్యవస్థకు హాని చేస్తోంది. బిల్ క్లింట్ పర్యటనకు బహుమతిగా బి.జె.పి. ప్రభుత్వం ఈ విధానాన్ని గత డిసెంబర్ లో రహస్యంగా అంగీకరించింది. ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ ఆదేశాల ప్రకారం ఈ ఒప్పందం చేసుకోక తప్పడం లేదని ప్రభుత్వం చెప్పుతోంది. డిసెంబర్ 28న, 1999 అమెరికాలో చేసుకున్న ఒప్పందంలో మన దేశానికి వ్యతిరేకమైన అనేక అంశాలను అంగీకరించారు.

ఈ సంవత్సర నూతన ఎగ్జిమ్ పాలసీ వల్ల మరో 714 సరుకులు మన దేశంలో దిగుమతి జరగడానికి, 2001 ఏప్రిల్ నాటికి ఇంకా మరో 715 సరుకులు దిగుమతులు చేసుకోవడానికి అంగీకరించారు. బి.జె.పి. ప్రభుత్వం ఏర్పడిన నాటి నుండి 1905 విదేశీ సరుకుల దిగుమతులపై పరిమాణాత్మక ఆంక్షలను పెద్ద ఎత్తున తొలగించారు.

కొత్త విధానం ప్రకారం చేపలు, టీ, కాఫీ, పాలు, మసాలా దినుసులు, కూరలు, రబ్బర్ ఉత్పాదనల వంటి వస్తువుల్ని సులువుగా దిగుమతి చేసుకోవచ్చు. అయితే మొత్తం 714 ఐటమ్ లలో 229 వ్యవసాయ రంగానికి సంబంధించినవి మరియు 37% జౌళి ఉత్పాదనలు. కావున ఈ రెండు రంగాలు తీవ్రంగా దెబ్బతింటాయి. ఉదాహరణకి పాడి ఉత్పాదనల రంగంలో మహిళలు, వారి సహకార సంఘాలు నేటి వరకు పని చేస్తున్నాయి. అలాగే ఒకటో రెండో ఆవులనో, గేదెలనో పెంచుకుంటూ పాలమ్ముకునే వారుచాలా

మంది ఉన్నారు. చేపలు పట్టుకుని జీవితం వెళ్ళదీసే వారు లక్షల సంఖ్యలో ఉన్నారు. కొత్త విధానం వీరందరి కడుపులు కొడుతుంది. ఈ విధానం మన పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి, మన ఉత్పత్తుల రక్షణకు హాని చేస్తోంది. చిన్న తరహా పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి చేసే 58 రకాల సరుకులు కూడా ఈ జాబితాలో ఉన్నాయి. మన చిన్న పరిశ్రమకు అతి శక్తి వంతం అయిన బహుళజాతి గుత్త సంస్థల దాడికి గురౌతాయి. అవే మన మార్కెట్టును ఆక్రమిస్తాయి. చిన్న తరహా పరిశ్రమలు పూర్తిగా దెబ్బతింటాయి. వాటిపై ఆధారపడే లక్షలాది కుటుంబాలు ఉపాధిని కోల్పోతాయి. విదేశీ బహుళజాతి గుత్త సంస్థలకు ఒక వైపు రాయితీలను ఇస్తూ స్వదేశీ పరిశ్రమలకు కనీస సహాయం కూడా ఉపసంహరించడం ద్వారా బాగా ప్రచారం చేసుకుంటున్న “సమానస్థాయిలో పోటీ” అనే సిద్ధాంతం బండారం బయట పడుతున్నది.

ఈ విధానం వలన మన విదేశీ మారకద్రవ్యం మన దేశం నుండి విదేశాలకు ప్రవాహంలా కొట్టుకుపోతుంది. విదేశీ మారకద్రవ్యం కోసం తీవ్ర ఒత్తిడి ఏర్పడుతుంది. విదేశీ వ్యాపారంలో కూడా తీవ్ర సంక్షోభం వస్తుంది. నూతన విధానంలో “స్పేషల్ ఎక్స్ పోర్టు ప్రాసెసింగ్ జోన్స్” ఏర్పాటు చేస్తామని కూడా ప్రకటించారు. వీటిలో 100% విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని అనుమతించడం, విదేశాల నుండి ఏ పన్నులు లేకుండా ముడి పదార్థాలు మరియు క్యాపిటల్ గూడ్స్ దిగుమతి చేసుకునే అవకాశంతో పాటు దేశంలో వర్తించే ఏ చట్టాలు ప్రత్యేకించి కార్మిక చట్టాలతో సహా వర్తించకుండా మినహాయింపు నిచ్చారు. ఈ జోన్స్ పన్నులు మరియు సుంకాల విషయంలో అపరిమితంగా

రాయితీలను అనుభవిస్తూ ఈ సంవత్సరం, మన ఖజానాకు రు. 21,428 కోట్లు నష్టం కల్పించాయి.

ఈ విధానాలు :-

1. మన రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని మరియు ఆర్థిక స్వావలంబనను తీవ్రంగా దిగజారుస్తాయి.
2. సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ప్రత్యేకించి అమెరికాను ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి ఉపయోగపడుతాయి.
3. గతంలో పారిశ్రామిక ఉపాధికి ప్రధాన ఊతంగా నిలిచిన చిన్న తరహా పరిశ్రమల రంగం ప్రయోజనాలకు ఈ విధానం పూర్తిగా ఉపేక్షించింది.
4. వ్యవసాయం, పాడిపరిశ్రమ, మత్స్య పరిశ్రమలు తీవ్రంగా దెబ్బతింటాయి.
5. విదేశీ మారకద్రవ్య నిలువల కోసం తీవ్ర ఒత్తిడి ఏర్పడుతుంది.
6. ఇప్పటికే ఉన్న నిరుద్యోగులకు చిన్న తరహా పరిశ్రమ, పాడి, మత్స్యకారులు, గృహ పరిశ్రమ దెబ్బతిని మరింత మంది నిరుద్యోగులు తోడు అవుతారు.

అందుకే సి.ఐ.టి.యు ప్రజలందరినీ ప్రత్యేకించి కార్మిక వర్గాన్ని బి.జె.పి. ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక, జాతి వ్యతిరేక విధానాలను తుదముట్టించడానికి బలోపేతమైన ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించడం ద్వారా సామ్రాజ్యవాద అనుకూల శక్తుల నుండి దేశాన్ని రక్షించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

... పీపుల్స్ డెమోక్రసీ నుండి

ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలు - కార్మికుల వేతనాలపై దాడి

ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలు అమలులో భాగంగా ప్రభుత్వం కార్మికుల వేతనాల మీద దాడి ప్రారంభించింది. ప్రభుత్వం కనీస వేతనాలు పెంచవల్సిన 70 పెడ్యూల్లు పరిశ్రమలుండగా 1991 తర్వాత కేవలం 13 రకాల పరిశ్రమలలో మాత్రమే కనీస వేతనాలు సవరించారు. ఒకవైపు ధరలు, పన్నులు భారీగా పెంచుతున్న ప్రభుత్వం, కనీస వేతనాలు పెంచవల్సింది పోయి తగ్గిస్తున్నది. వేతనాలు తగ్గించటం బీడి రంగంతో ప్రారంభించిన ప్రభుత్వం ఇప్పుడు ఐదు పరిశ్రమలలో వేతనాలు గతం కన్నా తగ్గించి ప్రతిపాదించింది. వేతన సవరణ అంటే వేతనాలు పెంచడమే కాదనీ, తగ్గించటం కూడా వేతన సవరణయేనని ప్రభుత్వమే కొత్త భావ్యం చెప్పటంతో ప్రైవేటు యజమానులకు హద్దులేకుండాపోయింది. పెడ్యూల్లు పరిశ్రమల్లో చేర్చని ఇతర పరిశ్రమలలో పనిచేసే వారందరి కోసం ప్రతిపాదించిన కనీసవేతనాలు జీ.వో. నెం. 33 (9-6-97) యజమానులు కోర్టుకు వెళ్ళటంతో పెండింగ్ పడింది. 3 సం॥లు గడిచినా ప్రభుత్వం పట్టించుకోవటంలేదు. ప్రైవేట్ టీచర్స్, లెక్చరర్స్ కోసం ప్రతిపాదించిన వేతనాలు కూడా ప్రభుత్వం తుది నిర్ణయం చేయకుండా సంవత్సరాల తరబడి తాత్సారం చేస్తున్నది.

కనీస వేతనాలు తగ్గించిన ఉదాహరణలు :

కనీస వేతనాల చట్టపరిధిలోనున్న పరిశ్రమలలో చట్ట ప్రకారం ప్రతి 5 సంవత్సరాలకు వేతనాలను రివైజ్ చేయాలి. కాని అనేక పరిశ్రమలలో 8,9 సంవత్సరాలైనా నేటికీ రివైజ్ కానివి ఉన్నాయి.

ప్రస్తుతం ప్రకటించిన డ్రాఫ్ట్ లలో పేర్కొన్న వేతనాల స్థానంలో ప్రస్తుతం కార్మికులు పొందుతున్న వేతనాలకన్నా అదనంగా వెయిటేజ్ ప్రకటించి ఫైనల్ చేయాలని తద్వారా ఇప్పటికే జరుగుతున్న జాప్యాన్ని నివారించాలని సి.ఐ.టి.యు. కోరుచున్నది. రివైజ్ చేస్తున్న వేతనాలకు వి.డి.ఎ. చెల్లింపునకు బేసిక్ వేతనం రూ. 2000/- వరకు సీలింగ్ విధిస్తున్నారు. దీని మూలంగా కార్మికులు తీవ్రంగా నష్టపోతారు. గతంలో ఉన్న కనీస వేతనాలకు ఈ సీలింగ్ విధానం లేదు, కావున కొత్తగా వి.డి.ఎ. చెల్లింపునకు సీలింగ్ ను రద్దు చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. డిమాండ్ చేస్తుంది.

కనీస వేతనాల సవరణలో యజమాన్యానికి ఉపయోపదే పద్ధతిలో వేతనాలు తగ్గిస్తూ ప్రభుత్వం లేబర్ డిపార్ట్ మెంట్ చేస్తున్న ప్రతిపాదనలు ఉపసంహరించుకోవాలని, కార్మికులకు న్యాయం కలిగించే చర్యలు వెంటనే చేపట్టాలని సి.ఐ.టి.యు. కోరుచున్నది.

ఇప్పటికే ప్రభుత్వాదేశాలు ఎన్ని జారీ చేసినా, కనీస వేతనాలు అమలు చేసేనాడు లేదు. అమలు చేయించేందుకు కార్మికశాఖ నుండి ఎలాంటి ప్రయత్నం లేదు. కార్మికశాఖ రోజురోజుకూ

యజమానుల శాఖగా మారుతున్నది. అవినీతి, అనమర్దత తారాస్థాయికి చేరుకున్నది.

లాగే 2 సం॥లకొకసారి వేతనాలు సవరించే పద్ధతి మనరుద్ధరించాలని, అసంఘటితరంగంలో

ప్రస్తుత వేతనాలు	ప్రతిపాదిత వేతనాలు	తేడా
1. బేకింగ్ ప్రాసెసింగ్, విస్కీ తయారీ : బేసిక్+వి.డి.ఎ. హెల్పర్ : 750+752.25=1502.25	బేసిక్+వి.డి.ఎ.=మొత్తం 1118+342=1460	-42.25
2. పెట్రోల్ బంక్స్ : బేసిక్+ వి.డి.ఎ. సేల్స్ మెన్ : 1005.00+863.50 = 1868.50	బేసిక్+వి.డి.ఎ. 1417 + 427.00=1844.50	-24.00
3. మెటల్ పౌండ్రీస్, జనరల్ ఇంజనీరింగ్ సెమిస్కెల్డ్ : 905+785=1690	1276+384.75=1660.75	-29.25
4. కెమికల్ మరియు ఫార్మాసూటికల్స్ ఎకౌంటెంట్ : 1975+1742.50=3717.50	2943+598.50=3541.50	-176.00
5. డిస్టిల్లర్స్ మరియు బ్రెవరీస్ : అసిస్టెంట్ డ్రిల్లర్ 1730+1413.00 = 3143.00 అన్ స్కెల్డ్ 950+824.25=1774.25	2439+598.50=3037.50 1340+399=1739.00	-105.50 -35.25

ప్రావిడెంటుఫండు కేవలం 15 లక్షల మందికి, ఇ.ఎస్.ఐ. కేవలం 4 లక్షల మందికి మాత్రమే అమలవుతున్నది. ప్రభుత్వ వైఖరి వలన రాష్ట్రంలో 2 కోట్ల మంది చిన్న పరిశ్రమల అసంఘటితరంగ కార్మికులు తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు.

26-8-96న ప్రభుత్వం ఈ సమస్యల మీద హౌజ్ కమిటీ నియమించింది.. 2-8-99న కమిటీ నివేదిక సమర్పించింది. ఈ కమిటీ కనీస దినసరి వేతనం 100 రూపాయలుండాలని, గతంలో

కార్మికులకు బేరసారాల శక్తి తక్కువ కాబట్టి ప్రభుత్వమే వేతనాల విషయంలో న్యాయం చేయాలని సిఫారసు చేసింది. ప్రభుత్వం దీనికి పూర్తి భిన్నంగా ఉన్న వేతనం తగ్గిస్తున్నది. హౌజ్ కమిటీ నాయకులే తర్వాత కార్మిక శాఖమంత్రిగా కూడా ఉన్నప్పటికీ న్యాయం జరగలేదు. ప్రభుత్వం వెంటనే హౌజ్ కమిటీ సిఫారసులు అమలు చేయాలని వి.డి.ఎ. సీలింగు ఎత్తివేయాలని, అందరికీ వి.డి.ఎ. వర్తింపజేయాలని సి.ఐ.టి.యు. డిమాండు చేస్తున్నది.

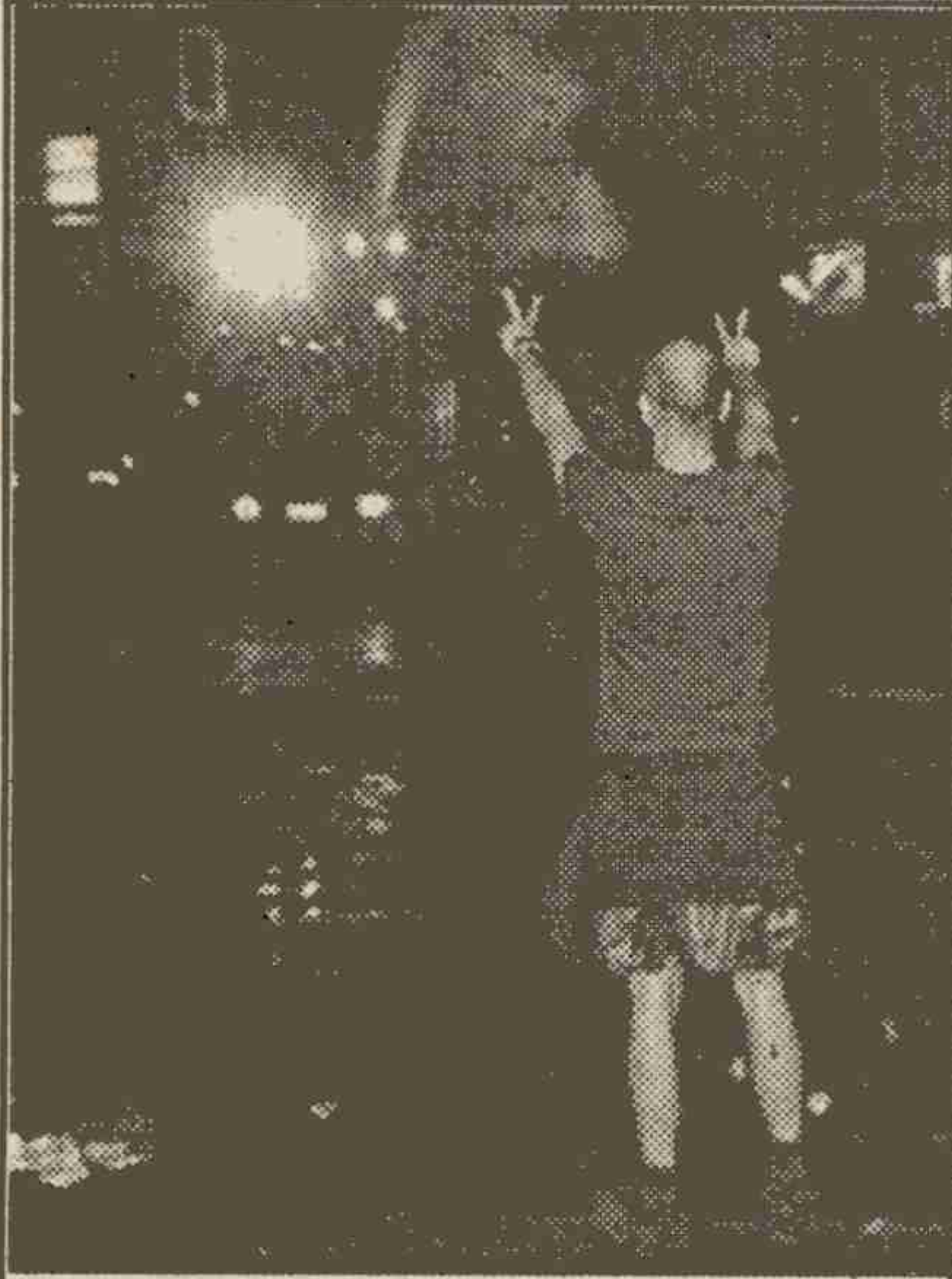
విశాఖ స్టీలు డిస్కంపై యత్నాలను వ్యతిరేకించండి

రాష్ట్రానికి తలమానికంగా ఉన్న విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారాన్ని రక్షించేందుకు ముఖ్యమంత్రి ఎన్. చంద్రబాబు నాయుడు పూనుకోవాలని సి.ఐ.టి.యు. డిమాండ్ చేసింది. కర్మాగార పరిరక్షణకై కార్మిక వర్గం, ప్రజా తంత్ర వాదులతో ఉద్యమానికి నడుంకట్టాలని శనివారం విడుదల చేసిన ఒక ప్రకటనలో సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎస్.వీరయ్య కోరారు. విశాఖ స్టీలు ప్లాంట్ లో డిస్కంపై ప్రతిపాదనలు పెడుతూ వ్యూహాత్మక ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నామని కేంద్ర డిస్కంపై శాఖ మంత్రి అరుణ్ జైట్లీ ప్రకటించారు. నాలుగు రోజుల క్రితమే స్టీలు పరిశ్రమల ప్రైవేటీకరణకు వీలుగా సవరణ బిల్లు కూడా పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన విషయం తెల్సిందే. అంటే విశాఖ స్టీలు ప్లాంట్ ప్రైవేటీకరణకు పూర్తిగా రంగం సిద్ధమైంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం గతంలో ఇచ్చిన వాగ్దానాన్ని మరచి ప్రైవేటీకరణకు సిద్ధపడింది. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి తానుకూడా విశాఖ స్టీలు ప్లాంట్ పరిరక్షణకు పోరాడుతున్నట్లు పలుమార్లు ప్రకటించారు. తనమాటల్లో ఏ మాత్రం నిజాయితీ ఉన్నా అఖిలపక్ష ప్రతినిధివర్గాన్ని తన నాయకత్వంలో ప్రధాని వద్దకు తీసుకెళ్ళి విశాఖ స్టీలు ప్లాంట్ ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా వత్తిడి చేయాలని, శాసనసభలో ఈ మేరకు తీర్మానం వేయాలని కోరారు. తన పార్టీ మద్దతు మీద ఆధారపడి కేంద్ర ప్రభుత్వం నడుస్తున్నందున చంద్రబాబు ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని రాష్ట్రానికి తలమానికంగా ఉన్న విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారాన్ని రక్షించేందుకు పూనుకోవాలని సి.ఐ.టి.యు. డిమాండ్ చేసింది.

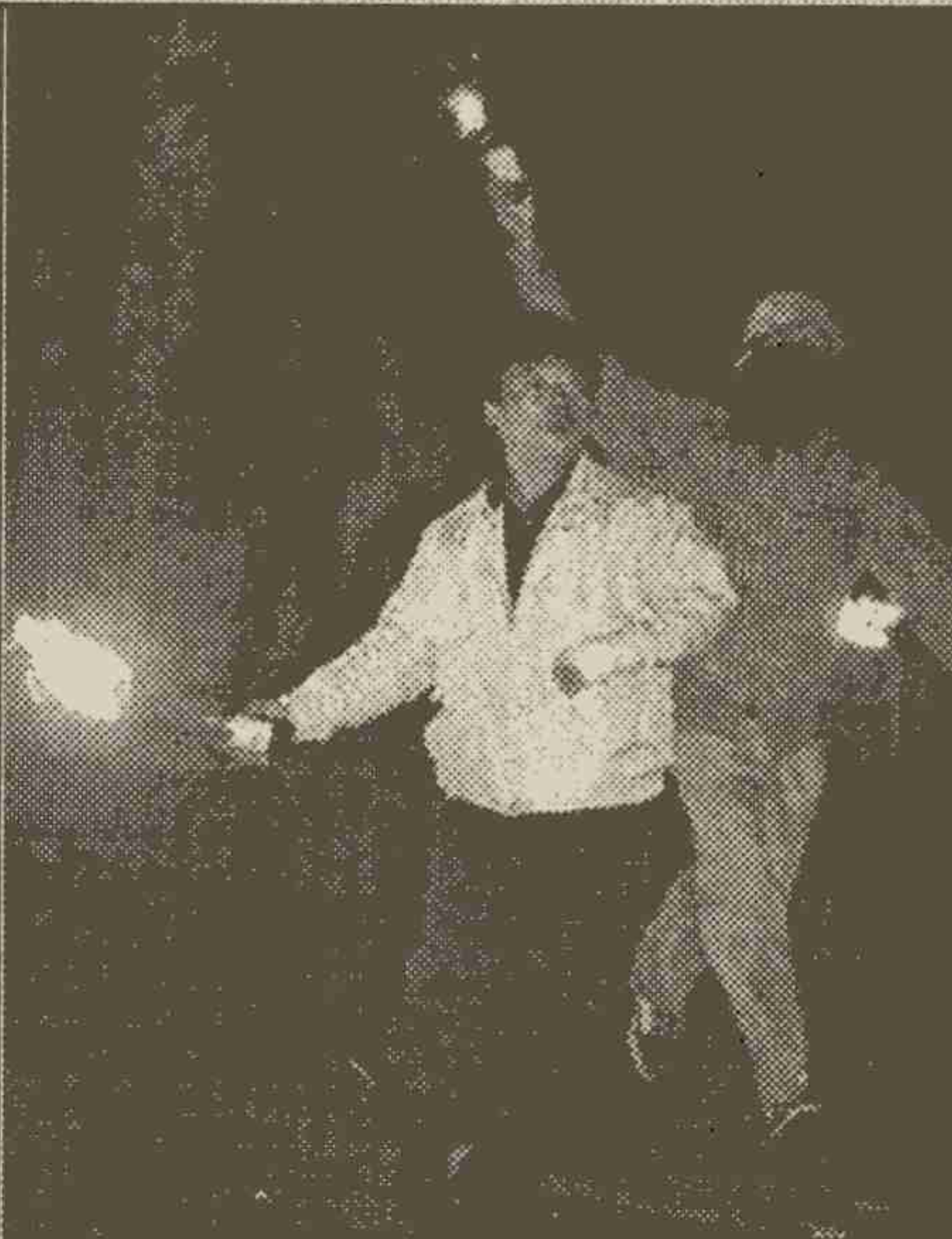
ఆర్థిక క్యాబినెట్ కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోవాలి

మే 11న సమ్మెలో పాల్గొన్నారన్న నెపంతో ఆర్థిక శాఖలో పందలాది మంది క్యాబినెట్ కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోలేదు. ఈ కార్మిక వ్యతిరేక చర్యను సి.ఐ.టి.యు. తీవ్రంగా ఖండించింది. ఇప్పటికైనా వారందరినీ పనిలోకి తీసుకోవాలని సి.ఐ.టి.యు. డిమాండ్ చేసింది. ఆర్థిక శాఖలోని అన్ని యూనియన్లు సమ్మెకట్టగా క్యాబినెట్ కార్మికులను పనిలోకి తీసుకునేవిధంగా కృషి చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. విజ్ఞప్తి చేసింది. ప్రపంచబ్యాంకు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే ఉద్యమాన్ని దెబ్బకొట్టేందుకు కార్మికులను విడదీసి దాడులు చేస్తున్నది ప్రభుత్వం. ఇందులో భాగమే ఇప్పుడు ఆర్.టి.సి. క్యాబినెట్ కార్మికులపై కక్షకట్టడం అందుకే ఆర్థిక ఉద్యోగులంతా ఈ సమస్య తమదిగా భావించి సమ్మెకట్టగా ఆందోళన చేయాలని వీరయ్య కోరారు.

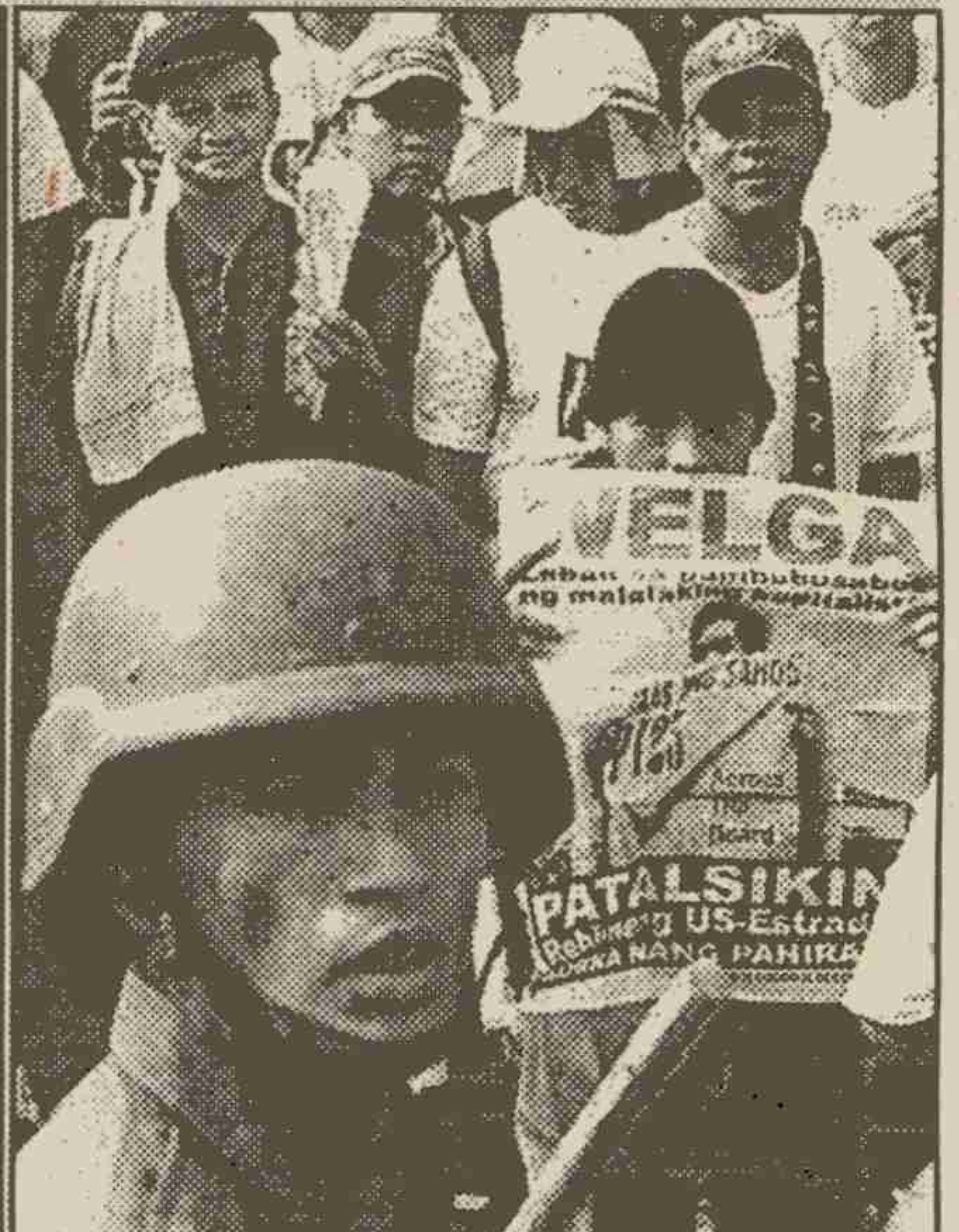
మేడే సందర్భంగా వివిధ పెట్టుబడిదారి దేశాల్లో నిరసన ప్రదర్శనలు



బెర్లిన్ లో నీటి ఫిరంగుల ద్వారా ప్రదర్శన కారులను చెదరగొడుతున్న దృశ్యం



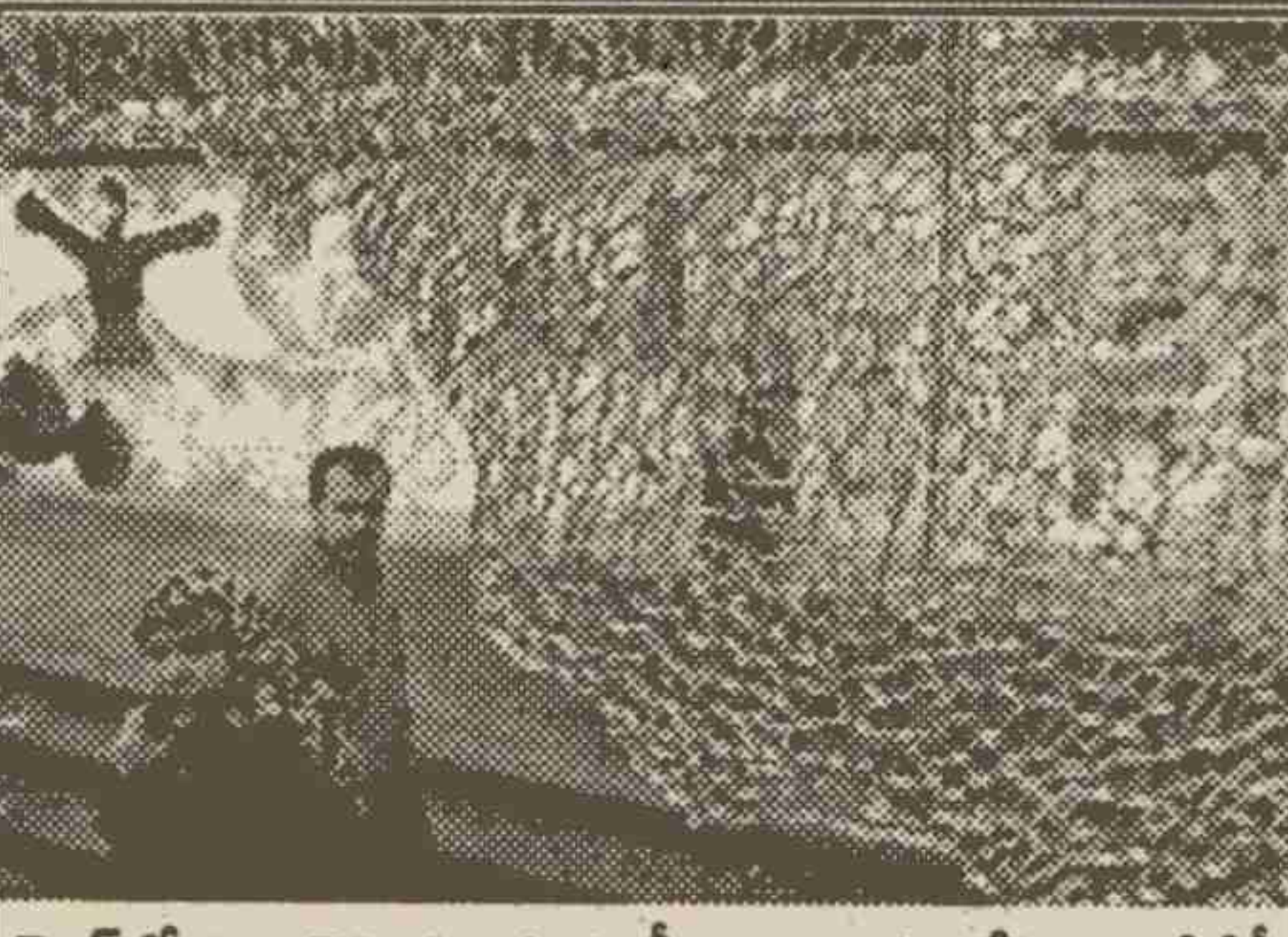
పాఠీసులు మేడే ర్యాలీలో పాల్గొననివ్వకపోవడంతో వారిపై పాగబాంబులు విసురుతున్న దక్షిణ కొరియా విద్యార్థులు



మేడే సందర్భంగా మనీలాలో వేతనాల పెంపు కోరుతూ నిర్వహించిన ప్రదర్శన



బెర్లిన్ లో ఆందోళన కారులను అరెస్ట్ చేస్తున్న పాఠీసులు



బెర్లిన్ లో గుర్తు తెలియని ప్రయాణీకులు ద్వంసం చేసిన ఒక కిటికీ



పావెల్స్ బుక్స్ షాపు ఉద్యోగుల సమన్వయ పోర్ట్ లాండ్ లో మేడే రోజున ప్రదర్శన జరిపిన నిరసనకారులు



సియోల్ లో మేడే ప్రదర్శన సందర్భంగా ఒక కార్మికుడిని కొడుతున్న పాఠీసులు



లెనిన్ చిత్రంలో కూడిన జెండాను పట్టుకొని మాస్కోలో మేడే ప్రదర్శనలో పాల్గొన్న బాలుడు



చికాగో వాణిజ్య బోర్డు ఎదురుగా ప్రదర్శన జరుపుతున్న నిరసనకారులు



సెంట్రల్ లండన్ లో జరిగిన ఆందోళన దృశ్యం



లండన్ లో డౌనార్ట్ రెస్టారెంట్ కిటికీపై కుర్చీ విసురుతున్న ఒక ఆందోళనకారుడు



కర్తవ్య దీక్షకు ప్రతీక అరుణపీఠాక్



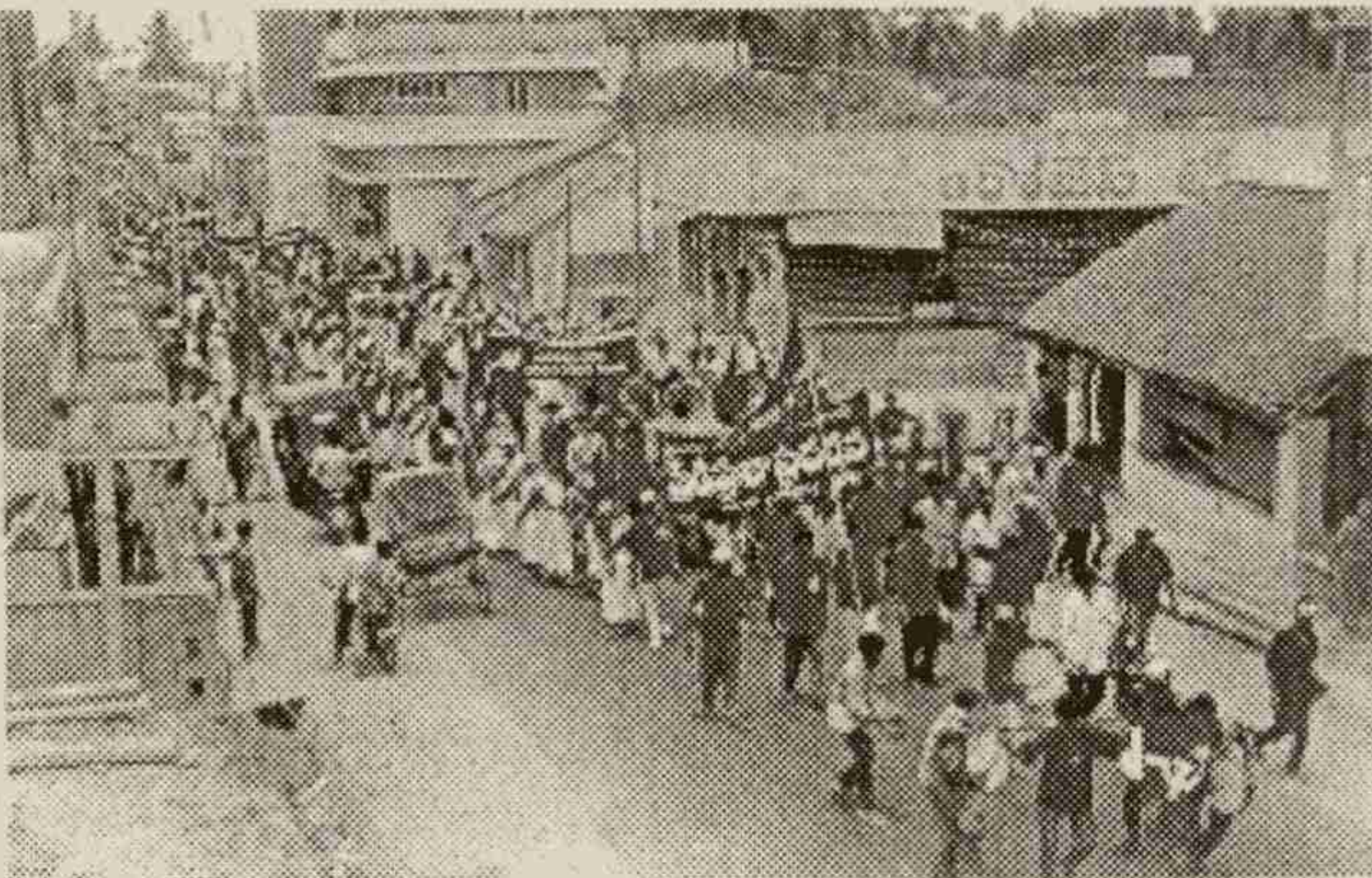
ప్రపంచ కార్మిక దినోత్సవం మేడే నాడు చికాగో వీరుల పోరాటాన్ని స్మరించి కార్మిక, కర్షక కర్తవ్యాలకు దీక్షాబద్ధులమై వుంటామని ప్రతిజ్ఞచేస్తూ రాష్ట్ర వ్యాపితంగా ఎర్రని జెండా రెపరెపలాడింది. చికాగో వీరుల వారసత్వాన్ని భావి తరాలకు అందిస్తామంటూ శ్రామిక వర్గం ప్రతిన పూనింది. కార్మిక హక్కులను కాలరాసేందుకు పాలక వర్గాలు చేస్తున్న ప్రయత్నాలను ముక్త కంఠంతో ఖండించింది.

✦ విశాఖ జిల్లాలోని నబ్బవరం, ఎస్.రాయివరం, బుచ్చయ్యపేట, అరకులోయ, కె. కోటపాడు, నక్కవల్లి జిమాడుగుల, డుంబ్రిగుడ ఎలమంచిలి, కొయ్యూరు. చోడవరం, చీడికాడ, పెదబయలు, చింతపల్లి, గాజువాక పారిశ్రామిక వాడలా తదితర ప్రాంతాలలో అరుణపీఠాకాలను ఆవిష్కరించారు. విజయనగరం లోని గజపతినగరం, దత్తి రాజేరు, బొండ్లపల్లి, పూసపాటి తీగ, కురుపాం, బలిజిపేట,, గుమ్మ లక్ష్మీపురం, చీపురుపల్లి, గరివిడి, మెరక ముడిదాం, గుర్ల తదితర ప్రాంతాలలో అరుణపీఠాకావిష్కరణ అనంతరం సభలు జరిగాయి. శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని రాజాం, సంతకవిటి, సిగదాం, మందస, కొత్తూరు, సరుబుజ్జులి, పోలాకి, జలుమూరు, పాతపట్నం, రణస్థలం, పైడి భీమవరం, వరిసాం, వీరఘట్టం తదితర ప్రాంతాలలో మేడే ఉత్సవాలు జరిగాయి. పిస్తన్స్ పరిశ్రమల కార్మికులు వరిసాం, పైడి భీమవరం, కోష్టా జాతీయ రహదారి గుండా రణస్థలం వరకు సైకిల్ ర్యాలీ, ఆంధ్రప్రదేశ్ మెడికల్ రిస్ప్ మోటారు సైకిల్ ర్యాలీ, మందసలో కార్మికులు భారీ ర్యాలీ నిర్వహించారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ఏలూరు పరిసర ప్రాంతాలలోని 28 కేంద్రాలలో భీమవరంలోని 85 కేంద్రాలలో నర్సాపురం డివిజన్లోని 260 సెంటర్లలో, ఆకివీడులో 50, చెరుకువాడలో 10, నర్సాపురంలో 28 సెంటర్లలో మేడే సంబరాలు జరిగాయి. పెదపాడు, గణవవరం, తణుకు, అత్తిలి, పెనుగొండ పెనుమండ్రం, పాలకోడేరు, ఉండి లింగపాలెం దెందులూరు, నిడదవోలు, ద్వారకా తిరుమల, చింతలపూడి, పెంటపాడు, కాళ్ళ, తాళ్ళపూడి, పోడూరు, ఇరగవరం, కొవ్వూరు, యలమంచిలి, తదితర మండలాలలోని పలు సెంటర్లలో పతాకావిష్కరణలు, కార్మికుల ర్యాలీలు, సభలు ఉత్సాహపూరితంగా జరిగాయి. తూర్పుగోదావరి జిల్లాలోని రాజమండ్రి,

ధవళేశ్వరం, అంబాజీపేట, రాజోలు, అయినవిల్లి, మల్కిపురం, యానాం, కాకినాడ, తాళ్ళరేవు, రామచంద్రాపురం, పెద్దాపురం, సామర్లకోట, రంపచోడవరం, శంఖవరం, తొండంగి, చేదువాడు తదితర ప్రాంతాలలో ఉద్యోగ, కార్మిక సంఘాలు ఎర్రజెండాలు చేతబట్టి ఐక్యతా నినాదాలతో భారీ ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు.

నెల్లూరు పట్టణంలోని 150 కేంద్రాలలో ఎర్రజెండాలను ఆవిష్కరించి పట్టణంలో భారీ ప్రదర్శనను నిర్వహించారు. కోవూరు, బుచ్చి,



విడవలూరు, కొడవలూరు, ఎన్.టి.ఆర్.నగర్, గూడూరు, జలదంకి, ఉదయగిరి, వింజమూరు, ఎ.ఎస్.పేట, ముత్తూకూరు, వెంకటగిరి, కావలి, నూళ్లూరుపేట, అల్లూరు, తదితర ప్రాంతాలలో జెండావిష్కరణలు, ప్రదర్శనలు, సభలు జరిగాయి. గూడూరులో భవన నిర్మాణం కార్మికులు ట్రాక్టర్లతో ఊరేగింపు నిర్వహించగా పలువురు కళాకారులు విచిత్ర వేషాలతో ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. గుంటూరు పట్టణంలోని పలు ప్రాంతాలలో, సత్తినపల్లి, మేడి కొండూరు, ముప్పాళ్ళ, మాడాల, బోల్లావరం, పణిదెం, కన్నెగుండ్ల ఫిరంగిపురం, బాపట్ల, రేపల్లె, పేటీరు, వినకొండ, ఈపూరు, చేబ్రోలు, పెదనందిపాడు, నాదెండ్ల తదితర మండలాలలోని పలు గ్రామాలలో పతాకావిష్కరణలు జరిగాయి.

ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలు పట్టణంలోని 21 ప్రాంతాలలో పతాకాలను ఆవిష్కరించారు. కందుకూరు, చీరాల, మార్కాపురం, ఉప్పుగుండూరు, కనిగిరి, వెలిగండ్ల, శింగరాయికొండ, సి.ఎస్.పురం తదితర ప్రాంతాలలో పతాకావిష్కరణల అనంతరం బహిరంగసభలు, ర్యాలీలు జరిగాయి.

ఖమ్మం పట్టణంలోని వందలాది

కేంద్రాలలో అరుణపీఠాకాలు ఎగిరాయి. బయ్యారం, గార్ల కారేపల్లి, చింతకాని, సత్తుపల్లి, మణుగూరు, ఆశ్వరావుపేట, పెనుబల్లి, కొణిజర్ల, టేకుపాలెం, టీగులపల్లి, ఖానాపురం హవేలా, భద్రాచలం, చంద్రుగొంట, జూలూరుపాడు, గుండాం, నేలకొండపల్లి, కుక్కనూరు తదితర ప్రాంతాలలో మేడే జరిగింది. మహబూబ్ నగర్, నిజామాబాద్ జిల్లాలోని పలు ప్రాంతాలలో మేడే ఉత్సవాలు జరిగాయి. కోయిల్కొండ హన్స్విద్, బల్లూర్, కల్వకుర్తి, జడ్చర్ల, కోడేర్ మద్దూర్ తాడూర్, తెలకపల్లి, వనపర్తి, కొత్తూరు తదితర ప్రాంతాలలో జెండావిష్కరణలు జరిగాయి.

హైదరాబాద్, సికింద్రాబాద్ లోని అన్ని రంగాల కార్మికులు మేడే ఉత్సవాలు ఘనంగా జరిపారు. హిమాయత్ నగర్, ఆర్.బి.ఐ. దక్షిణమధ్యరైల్వే కార్యాలయంలో కార్వాన్, షేక్ పేట, ఫిలింనగర్, ఆసిఫ్ నగర్, ఇందిరానగర్ వి.ఎస్.టి. మలక్ పేట, కర్మన్ పూట్, చంపాపేట్, బి.డి.ఎల్. పద్మారావు నగర్ తదితర ప్రాంతాలలో మేడే సంబరాలు జరిగాయి.

హైదరాబాద్ బాగ్ లింగపల్లి లోని సుందరయ్య పార్కు నుండి ఇందిరాపార్కు వరకు భారీర్యాలీ సాగింది. నల్గొండ జిల్లా కోదాడ, హుజూర్ నగర్, ఆత్మకూరు (ఎస్)

మునుగోడ నార్కట్ పల్లి, హోలియా, నాంపల్లి, చింతలపల్లి, సంస్థాన్ నారాయణపురం, మర్రిగూడ, కనగల్లు, సూర్యాపేట, నల్గొండ టౌన్ తదితర ప్రాంతాలలో మేడే జరిగింది. మిర్యాలగూడలో వేలాదిమందితో భారీ ప్రదర్శన జరిగింది. వరంగల్ జిల్లా మహబూబాబాద్, కేసముద్రం. జనగామ, స్టేషన్ ఫున్ పూర్, బుచ్చన్నపేట, చేర్యాల, మరిపెడ, పరకాల, ఖానాపురం తదితర ప్రాంతాలలో ప్రదర్శనలు, అనంతరం పతాకావిష్కరణలు, సభలు జరిగాయి.

కర్నూలు జిల్లా మంత్రాలయం కోవెలకుంట్ల, ఆత్మకూరు, డోన్, ఆదోని, వెలుగోడు తదితర ప్రాంతాలలోను, అనంతపురం జిల్లా కదిరి ప్యాపిరి, పెద్దకడలూరు, ఉరవకొండ, ఓబుళదేవర చెరువు, హిందూపురం, నందికొట్కూరు, కడప, తదితర ప్రాంతాలలో మేడే జరిగింది. ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోని తాంషి, బైంసా, కాగజ్ నగర్ లో, గుడిగామ్ వివిధ మండల కేంద్రాలలో మేడే ఘనంగా జరిగింది. కృష్ణా జిల్లా తిరువూరు, గంపలగూడెం, హనుమాన్ జంక్షన్, ఘంటసాల, వత్సవాయి, మోపిదేవి, ఎ.కొండూరు, పమిడిముక్కల, గన్నవరం, చల్లపల్లి, నూజివీడు, పెదన చందర్లపాడు, కంకిపాడు, ఉయ్యూరు తోటవల్లూరు కైకలూరు, బంటుమల్లి, మొవ్వ, ఎ.కొండూరు, కంచికచర్ల, మచిలీపట్నం, గూడూరు, జి. కొండూరు, మైలవరం, ముదినేపల్లి, ఎల్లమర్రు, నందిగామ, గుడివాడ, తదితర ప్రాంతాలలో మేడే ఘనంగా జరిగింది.

ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశిత విధానాలతో కార్మికుల హక్కులను కాలరాయజూస్తున్న పాలకుల విధానాలను ఎదుర్కొంటామని, ప్రైవేటీకరణను అడ్డుకొంటామని కార్మికులు, ఆయా సభలలో ప్రసంగించిన వక్తలు స్పష్టం చేశారు.



గోపాలకృష్ణ జూట్ కార్మికుల విజయం

సుదీర్ఘకాలంగా హక్కులకై పోరాడిన బొబ్బిలి గోపాలకృష్ణ జూట్ మిల్లు కార్మికులు విజయం సాధించారు. శనివారం నాడు జూట్ యాజమాన్యానికి, యునైటెడ్ వర్కర్స్ యూనియన్ కు మధ్య విశాఖపట్నం డిప్యూటీ లేబర్ కమిషనర్ సమక్షాన చర్చలు జరిగాయి. ఈ మేరకు ఈనెల 29న మిల్లు తెరవటానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది. మరికొన్ని అంశాలపై కూడా ఒప్పందం కుదిరింది. ఈ వివరాలను యూనియన్ గౌరవాధ్యక్షులు శ్రీ ఎం.కృష్ణమూర్తి, అధ్యక్ష కార్యదర్శులు శ్రీ పి.శేషగిరిరావు, శ్రీ రెడ్డి వేణు ఆదివారం నాడు ఇక్కడ ఏర్పాటు చేసిన విలేకరుల సమావేశంలో తెలిపారు. ప్రస్తుతం వున్న డి.ఎ. పాయింట్ కు 140 పైసల నుంచి 150 పైసలకు పెంచడానికి, తొలగించిన 122 మంది బదిలీ కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోవడానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది. మెన్, మెషిన్ రేషియో అమలు జరపగా మిగులు తేలిన కార్మికులను వెంటనే మిల్లును విస్తరించి పనిలోకి తీసుకోవడానికి ఒప్పుకుంది. పర్మినెంట్ కార్మికునికి 1200 రూపాయలు, బదిలీ కార్మికునికి 900 రూపాయలు అడ్వాన్స్ చెల్లించడానికి అంగీకరించింది. బదిలీ, పర్మినెంట్ కార్మికులందరికీ, రూ.3000ల చొప్పున ఎక్స్ గ్రేషియో చెల్లించేందుకు యాజమాన్యం అంగీకరించింది.

ఇది కార్మిక ఘన విజయమని యూనియన్ నాయకులు పేర్కొన్నారు. ప్రభుత్వమూ, యాజమాన్యం ఒక్కటైన నేపథ్యంలో కార్మికులు పోరాడి హక్కులను సాధించుకున్నారని వారన్నారు. ఒక వైపున ఫేకర్ యూనియన్ 300 మంది కార్మికులను తొలగించడానికి మిగిలిన కార్మికుల్లో 60 శాతం లే ఆఫ్ కు, వి.డి.ఎ. ఒదులుకోవడానికి ఒప్పందం చేసుకున్న నేపథ్యంలో గోపాలకృష్ణ జూట్ మిల్లు కార్మికులు ఈ విజయం సాధించడం అభినందనీయమని వారన్నారు. డి.ఎ. పెంపు, తొలగించిన కార్మికులకు తిరిగి పని కార్మికుల సాధించిన ఘన విజయమని అభివర్ణించారు. నెల్లిమర్లలో ఉత్పత్తి గ్యారంటీ సమస్యపై లాకౌట్ లో ఉండగా ఈ యాజమాన్యం కూడా అదే డిమాండ్ ను చేసింది. అయితే ఎటువంటి ఉత్పత్తి గ్యారంటీ ఇవ్వకుండా ఒప్పందం చేసుకోవడం మరో విజయం. కార్మిక ఐక్యతే ఈ విజయానికి కారణమని శ్రీ కృష్ణమూర్తి పేర్కొన్నారు. కార్మికుల ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేయాలని అనేక శక్తులు ప్రయత్నాలు చేసినా కార్మికులు ఐక్యంగా నిలిచి పోరాడాలని ఆయన అన్నారు. పోరాటాలు నడపడంలో, కార్మికుల మనోనిబ్బరం నిలబెట్టడంలో నాయకత్వం సమర్థతతో వ్యవహరించిన అన్నారు. ప్రదర్శనలు, ధర్నాలు, రాస్తారోకోలు, పికెటింగ్ లు, ఆమరణ నిరాహారదీక్షలు, సంఘీభావ సభలు, ప్రదర్శన తదితర కార్యక్రమాలను పటిష్టంగా అమలు జరిపి కార్మికుల మనో నిబ్బరాన్ని నిలబెట్టిన ఆయన పేర్కొన్నారు.

కార్మికుల పోరాటానికి బొబ్బిలి, జిల్లా అంతటా కార్మికులు, ఉద్యోగ సంఘాలు, రైతు, యువజన, విద్యార్థి, మహిళ వ్యవసాయ కార్మిక, వ్యాపార వర్గాల మద్దతు కూడగట్టడం జరిగిందని చెప్పారు. ప్రజా ప్రతినిధుల సహకారం కూడా కార్మికుల పోరాటానికి చేయూత నిచ్చిందని అన్నారు. పత్రికలు కూడా ఈ పోరాటలకు, సమస్య పరిష్కారానికి కృషి చేశామని, ఆయన కృతజ్ఞతలు తెలిపారు. అందరి సహకారంతోపాటు స్థానిక ఎమ్మెల్యే పి.జగన్మోహనరావు సహకారం కూడా అందించారని అన్నారు. సమస్య పరిష్కారానికి సహకరించిన వారందరికీ ఆయన ప్రత్యేకమైన ధన్యవాదాలు తెలిపారు. ఈ విలేకరుల సమావేశంలో యూనియన్ ఉపాధ్యక్షులు పి.కృష్ణారావు, భుజంగరావు, సహాయ కార్యదర్శులు కె.సత్యారావు, బి.నారాయణరావు, కృష్ణనాయుడు పాల్గొన్నారు.

మే 11 సార్వత్రిక సమ్మె

ది వెస్ట్ గోదావరి కో-ఆపరేటివ్ షుగర్స్ లిమిటెడ్ భీమడోలువద్ద మే 11 సార్వత్రిక సమ్మె విజయవంతంగా జరిగింది. కార్మికులు ఫ్యాక్టరీ నుండి బయటకు వచ్చి, గేటు మీటింగులో పాల్గొన్నారు. గేట్ మీటింగ్ లో జిల్లా సి.ఐ.టి.యు. ప్రధాన కార్యదర్శి టి.జయశేఖర్ మరియు డివిజన్ సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి జి.వి.కృష్ణారావులు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

షాద్ నగర్ లో....

షాద్ నగర్ ప్రాంతంలో 5 మండలాల్లో కొత్తూరు, షాద్ నగర్, భాలాజీ నగర్ కేశాంపేట కోందుర్లు మండలాలు మే 11 సార్వత్రిక సమ్మె జరిగింది. సూర్యజ్యోతి దగ్గర గేట్ మీటింగ్ లో 700 మంది పాల్గొన్నారు. షాద్ నగర్ టౌన్ లో 200 మందితో ర్యాలీ నిర్వహించారు. ఉదయం నుండి మధ్యాహ్నం 3.00 గంటల వరకు పూర్తిగా బండ్ జరిగింది. ఆర్టీసీ జి.జె.ఎన్. సూర్య జ్యోతి సువర్ణ హెచ్ బిఎల్ కంపెనీ వర్కర్స్ మరియు రైస్ మిల్స్ హమాల్, ఆటో రిక్షా కార్మికులు బండ్ లో పాల్గొన్నారు.

మహిళల రాస్తారోకో

గ్యాస్ కనెక్షన్ ల రిజిస్ట్రేషన్ లో అధికారులు చేస్తున్న జాప్యంపై మండిపడ్డ మహిళలు కామారెడ్డిలో రాస్తారోకో చేశారు. కొత్త గ్యాస్ కనెక్షన్ ల రిజిస్ట్రేషన్ చేయడంతో కామారెడ్డి సివిల్ సప్లయ్స్ అధికారి అవకతవకలకు పాల్పడడం రాస్తా రోకోకు ప్రధాన కారణం. మహిళలపై ప్రభుత్వ అధికారుల నిర్లక్ష్య వైఖరిపై మహిళలు మండిపడ్డారు.



గుడివాడ ఇండస్ట్రియల్ కార్మికుల సమ్మె

కృష్ణా జిల్లా గుడివాడ చిన్న తరహా పరిశ్రమల యజమానులకు, కార్మికులకు ఏప్రిల్ 28వ తేదీన జరిగిన వేతన ఒప్పంద చర్చలు విఫలం కావడంతో కార్మికులు ఇచ్చిన గడువు మే 2వ తేదీతో ముగియడంవల్ల ది కృష్ణా జిల్లా ఇండస్ట్రియల్ అండ్ ఆటో మొబైల్ వర్కర్స్ యూనియన్ సమ్మె చేసింది. యూనియన్ అధ్యక్షులు కె. పాపారావు నాయకత్వం వహించారు.

సి.ఐ.టి.యు. అధ్వర్యంలో పెరిగిన రైస్ మిల్ వర్కర్ల వేతనం

నల్లగొండ జిల్లా కోదాడ పారబాయిల్డ్ రైస్ మిల్ లో దినసరి కూలీలు సి.ఐ.టి.యు. అధ్వర్యంలో వేతనాలు పెంచుకున్నారు. రైస్ మిల్ లుతో జరిగిన చర్చల్లో ఒప్పందం కుదిరింది. గతంలో రోజు కూలి 97.50 కాగా ఇప్పుడు అదనంగా 1.18 పెంచుకున్నారు. వాషింగ్ అలవెన్సు రూ. 20 ఏడాదికి జత బట్టలు. డైలీ మేన్స్ మామూళ్ళు రూ 12.50 ప్రతిరోజు రెండు టీలు ఇచ్చే విధంగా ఈ మార్చి నెల నుండి 2002 ఫిబ్రవరి నెల వరకు అమలులో ఉంటుంది. ఈ చర్చల్లో డివిజన్ సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కె. ప్రసాద్, జుట్టుకొండ బసవయ్య పట్టణ సహాయ కార్యదర్శి కె. వెంకటనారాయణ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

వేతనాలు పెంచుకున్న డిజైన్ స్లేట్ కార్మికులు

ప్రకాశం జిల్లా మార్కాపురంలోని డిజైన్ స్లేట్ వర్కర్స్ నూతన వేతన ఒప్పందం చేయాలని కూలి పెంచాలని సమ్మెచేసి, వర్కర్లకు, యాజమాన్యానికి మధ్య జరిగిన చర్చలు ఫలప్రథం కావడంతో సమ్మె విరమించారు. వేతన ఒప్పందంపై చర్చలు జరిగాయి. వర్కర్స్ కు 47 నుండి 60 రూపాయలకు హెల్పర్ కు 44 నుండి 57 రూపాయలకు వేతనాలు పెరిగాయి. ఈ చర్చల్లో ఆర్.డి.ఓ. పి.ప్రకాష్ రావు, కార్మిక శాఖాధికారి కె.వై.ఎన్. ఆచారి, వర్కర్ల తరపున సి.ఐ.టి.యు. నాయకులు జి.వి. కొండారెడ్డి, వై. పుల్లయ్య గాలి వెంకట్రామిరెడ్డి, వర్కర్స్ యూనియన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు పి.వి. నాయుడు ఎస్.కె. నన్నెసా, యాజమాన్యం తరపున మర్చంట్ అపోసియేషన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు అచ్యుత్ పెదరామ శేషయ్య, కందుల నారాయణరెడ్డి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఇంటిపనివారల సదస్సు

అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం(ఐద్వా) హైదరాబాద్ నగర కమిటీ ఏప్రిల్ నెలలో ఇంటిపని వారల సదస్సు నిర్వహించింది. సదస్సుకు నగరంలోని అనేక ప్రాంతాల నుండి 150 మంది మహిళలు హాజరయ్యారు.

ఈ సదస్సులో అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం అధ్యక్షులు మల్లు స్వరాజ్యం, రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి పుణ్యవతి, సి.ఐ.టి.యు. హైదరాబాద్ నగర కార్యదర్శి జె.వెంకటేశ్, శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీ నగర కన్వీనర్ పద్మశ్రీ ప్రసంగించారు. మహిళా సంఘం నగర కార్యదర్శి టి.జ్యోతి సభకు అధ్యక్షత వహించారు. సదస్సు ఈ క్రింది కోర్కెల పత్రాన్ని రూపొందించింది.

1. ఇంటి పనివారి జనాభా లెక్కలు సేకరించి వారిపేర్లు, యజమానుల పేర్లు నమోదు చేసుకోవాలి. గుర్తింపుకార్డులు ఇవ్వాలి.
2. కనీస వేతనాలు ప్రకటించి అమలు చేయాలి.
3. ఇ.ఎస్.ఐ. ఆసుపత్రి సౌకర్య కల్పించాలి.
4. కార్డులు లేనివారందరికీ బియ్యం కార్డులు ఇవ్వాలి.
5. వేధింపులు, అవమానాలు అరికట్టాలి
6. ఇంటి స్థలం పట్టాలు ఇవ్వాలి
7. వారానికొక్కరోజు శెలవులు, నెలకి ఒక్క రోజు అనారోగ్య మొస్తే శెలవు ఇవ్వాలి.
8. అదనంగా చేసే పనికి అదనపు జీతం, సంవత్సరానికి ఒక జత కొత్త బట్టలు ఇవ్వాలి. సదస్సు 13 మందితో ఒక తాత్కాలిక కమిటీని ఎంపికచేసింది.

మన నేదులకు నడకలు నేర్పిన సర్ ఆర్థర్ కాటన్



“ప్రపంచంలోని సహజవనరులన్నింటిలో
నీరు అత్యంత విలువైనది. ఒక్క సాగు నీరు
పథశాన్ని రూపొందిస్తే తర్వాత
ఆ ఫలాన్ని తరతరాలు అనుభవిస్తారు
దానికి మించిన బంగారు గని లేదు-”

- కాటన్

ఎక్కడ జన్మించారనేది కాదు. ఏమి
చేశారన్నది ముఖ్యం. ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఏ
మూల జన్మించినా మానవాళి అభ్యున్నతి కోసం
కృషి చేసిన మహానుభావులెందరో. అటువంటి
మహానుభావుల్లో సర్ ఆర్థర్ కాటన్
చిరస్మరణీయుడు. మన నదులకు నడకలు నేర్పిన
నిపుణుడాయన.

1803 మే 15న ఇంగ్లండ్ లో
జన్మించిన సర్ ఆర్థర్ కాటన్ ఇంజనీరుగా
ఉద్యోగరీత్యా 1821లో భారతగడ్డపై అడుగు
పెట్టారు. ఎందరో ఆంగ్లేయులు పరిపాలనా
వ్యవహారాలపై భారతదేశం వచ్చారు. “పండిన
ప్రాంతాలకే ప్రభువులు. ఎండిన ప్రాంతాల గోడు
ఎవడికి పట్టింది” అన్నట్లు తమ విలాసాలు తాము
అనుభవించిపోయారు. పురుషులందు
పుణ్యపురుషులు వేరయ్యా అని వేమన నుడివినట్లు
ఆంగ్లేయుల్లోనూ మానవతా దృక్పథంతో భారతదేశ
అభివృద్ధికి కృషి చేసిన మహానుభావుల్లో సర్ ఆర్థర్

కాటన్ ఒకరు.

కాటన్ భారతదేశం వచ్చిన నాటికి
దేశంలో కరువుకాటకాలు విలయతాండవమాడు
తున్నాయి. ఆకలి చావులు ఆయన హృదయాన్ని
కలచివేశాయి. ఉప్పొంగుతున్న నదుల జీవజలాలు
వృధాగా ఉప్పు సముద్రం పాలవుతున్నాయి.
అపార నదీ జల సంపదను అదుపుజేసి భారత
ప్రజల జీవితాల్లో నూతన జ్యోతులు వెలిగించాలని
నిశ్చయించుకున్నాడు. తమిళనాడులోని
కోయంబత్తూరు, మధురై, తంజావూరు మొదలైన
జిల్లాల్లోని చెరువులు మరమ్మత్తు చేయించి నీటి
పారుదల సౌకర్యాలను మెరుగుపరిచాడు.

1833లో ఆంధ్ర ప్రాంతమంతా తీవ్ర
క్షామానికి గురై దాదాపు రెండు లక్షల మంది
మరణించారు. ఆనాటి కోస్తా ప్రాంత దుర్భిక్ష
పరిస్థితులను అధ్యయనం చేయడానికి కాటన్
రాజమండ్రి వచ్చారు. దుర్భర పరిస్థితులు జూచి
చలించిపోయిన కాటన్ అంతర్మధనంలో నుండి
ఆవిర్భవించిందే ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట. ప్రభుత్వాన్ని
ఒప్పించి కేవలం (1847-52) ఐదు సంవత్సరాల్లో
అంకురిత దీక్షతో ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట నిర్మించి
ఉభయ గోదావరి పొలాలను నీటితో తడిపి
పులకింపజేశాడు. 1852లో కృష్ణానది మీద
ఆనకట్ట నిర్మించి కృష్ణా డెల్టాను సస్యశ్యామలంగా

తీర్చి దిద్దాడు. కరువు
కాటకాలలో కునా
రి ల్లి పో తున్న
ఆంధ్రమాతను అన్నపూర్ణగా రూపు దిద్దాడు.

ఆంధ్రదేశంలోనే కాకుండా బెంగాలు,
బీహారు ఒరిస్సాలలో అనేక నిర్మాణాలు చేపట్టి
భారత ప్రజల అభివృద్ధికి ఎనలేని కృషి చేశాడు.
ఇంగ్లాండు నుండి వచ్చి భారతీయుల్లో భారతీయుడై
జీవించి సౌకర్యాలు లేని కాలంలో గుర్రమీదనే
ప్రయాణించి తన యావత్తు విజ్ఞానాన్ని
వినియోగించి భారత జీవజాలాల్ని నియంత్రించి
ప్రజాభ్యున్నతికి పాటు పడిన ఆర్థర్ కాటన్
భారతీయులకు ప్రత్యేకించి ఆంధ్రులకు
ఆరాధనీయుడు.

ఆ మహామహుడు రూపొందించిన
కృషిని కొనసాగించకుండా కేవలం తాత్కాలికమైన
చౌచౌ కార్యక్రమాలను, ప్రచార జిమ్మిక్కులను
అనుసరిస్తున్న నేటి పాలకవర్గాలు యిప్పటికైనా
తమ పద్ధతులు మార్చుకొని ఆయన అడుగుజాడల్లో
కృషి సల్పినట్లయితే అదే ఆ మహానుభావునికి
నిజమైన నివాళి. శాశ్వతమైన నిర్మాణాత్మకమైన
ప్రాజెక్టులను నిర్మించడమే మనం చేయవలసిన
కర్తవ్యం.

-ఎ.వి.పుల్లారావు

ఢిల్లీలో జరిగిన అంతరాష్ట్ర మండలి
సమావేశంలో ప్రస్తుత కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టంలో
మార్పులు చేయాలని శ్రీ చంద్రబాబు నాయుడు
పేర్కొనడాన్ని సి.ఐ.టి.యం. తీవ్రంగా
ఖండించింది.

హైదరాబాద్ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్
పారిశుధ్య పనులు చేయించుకోడానికి ఈ చట్టం
అడ్డంకిగా ఉందట! కొందరు ఈ చట్టాన్ని
ఉపయోగించుకుని కోర్టులో అనవసర
వ్యాజ్యాలు వేసి ఇబ్బందులు పెడుతున్నారట.
పాలనా సంస్కరణల అమల్లో కూడా ఈ చట్టం
పెద్ద అడ్డంకిగా మారిందని మన ముఖ్యమంత్రి
చెప్పగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ శాఖల్లో పనిచేస్తున్న
27000 మంది ఉద్యోగుల్ని ఒక్క కలంపోటుతో
తొలగించిన మధ్యప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి దీనికి
వత్తాసు పలికాడు.

కార్మిక చట్టాల్లో ఇటువంటి మార్పులకై
బిజెపి. తెలుగుదేశం, కాంగ్రెస్ వంటి పార్టీలు
ఏవిధంగా తహతహలాడుతున్నాయో దీన్ని బట్టి
అర్థం అవుతుంది.

అనేక సంస్థల్లో విచ్చలవిడిగా
కార్మికుల్ని కాంట్రాక్టు పద్ధతిపై వినియోగించి
తీవ్ర దోపిడికి గురిచేసే పద్ధతిని కొంత రెగ్యులేట్
చేయడానికే కాంట్రాక్టు (రెగ్యులరైజేషన్ మరియు
అబాలిషన్) చట్టం 1970లో వచ్చింది.
కాంట్రాక్టు పద్ధతిని రద్దుచేసే అధికారాన్ని ఆయా
ప్రభుత్వాలకు ఈ చట్టం ఇచ్చింది.

కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టంలో మార్పుల ప్రయత్నాలు ఉపగ్రహించుకోవాలి

ఈ చట్టాన్ని ఉపయోగించుకుని
కార్మికులు అనేక హక్కులు, రాయితీలు
పొందారు. శాశ్వత స్వభావమున్న పనుల్లో
కాంట్రాక్టు విధానాన్ని ఆయా ప్రభుత్వాలు
నిషేధిస్తే ఆ కార్మికులందరినీ రెగ్యులరైజ్
చెయ్యాలని చాలా సంవత్సరాలుగా మన దేశ
కార్మికోద్యమం డిమాండు చేస్తున్నది. ఈ
వాదనను 1998లో ఎయిర్ ఇండియా
కార్పొరేషన్ కేసులో సుప్రీం కోర్టు
అంగీకరించింది. ఈ కేసును
ఉపయోగించుకుని ఎ.పి.ఎస్.ఇ.బి. వంటి
అనేక పరిశ్రమల్లో వేలాది కార్మికులు రెగ్యులరైజ్
అయ్యారు. అసలు 240 రోజులు కాంట్రాక్టు
కార్మికుడిగా పనిచేసిన వారిని రెగ్యులరైజ్
చెయ్యమని హర్యానా హైకోర్టు తీర్పునివ్వటం
దాన్నే సుప్రీం కోర్టు సమర్థించటం కూడా
జరిగింది.

ఆ విధంగా కార్మికులకు ఎంతో కొంత
ఉపశమనంగా వున్న ఈ చట్టాన్ని నేడు రద్దు
చేయాలని శ్రీ చంద్రబాబునాయుడు డిమాండ్
చేయటం కాంట్రాక్టు ర్ల, యజమానుల
ప్రయోజనాల్ని కాపాడటానికే.

ఇప్పటికే మన రాష్ట్రంలో తాత్కాలిక
కార్మికులు కోర్టుల ద్వారా కూడా రెగ్యులరైజేషన్
పొందకుండా చంద్రబాబు నాయుడు ప్రభుత్వం
చట్టమే చేసింది. ఇప్పుడు ఏ విధమైన
రెగ్యులరైజేషన్ భవిష్యత్లో కోరకుండా
కార్మికుల్ని ఇష్టారాజ్యంగా దోపిడి చేయడానికే
కాంట్రాక్టు కార్మిక చట్టాన్ని మార్చాలని డిమాండ్
చేయటం. కార్మిక రంగంలో సరళీకరణ
యత్నాల్లో భాగమే ఈ డిమాండ్. దేశ, విదేశ
గుత్త పెట్టుబడిదార్లకు ప్రయోజనకరంగా ఉండే
ఈ డిమాండులను అంతఃరాష్ట్ర మండలి
సమావేశంలో అన్ని రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులు
బలపరిచారని శ్రీ చంద్రబాబు నాయుడు
చెప్పటం పచ్చి అబద్ధం. బెంగాల్ ఆర్థిక శాఖ
మంత్రి శ్రీ అసిమ్ దాస్ గుప్తా ఈ ప్రతిపాదనను
గట్టగా వ్యతిరేకించారు.

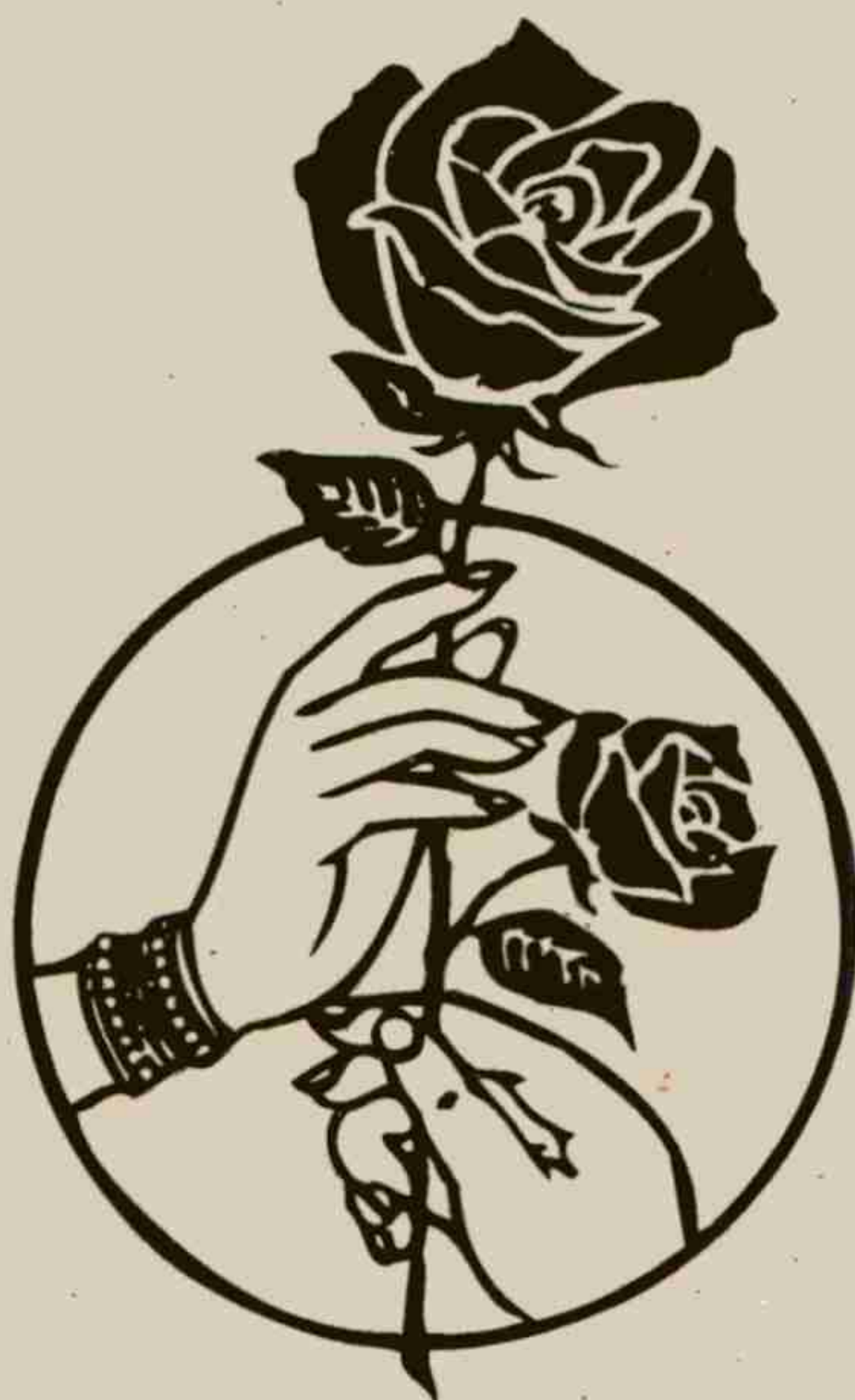
వామపక్ష రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులు
మినహా ఈ ప్రతిపాదనకు మరెవరు వ్యతిరేకత
తెలపలేదు. వివిధ పార్టీల స్వభావాన్ని కూడా
కార్మికులు ఈ సందర్భంగా అర్థంచేసుకుని ఈ
విధానాలపై పోరాడాలని సి.ఐ.టి.యం.
కోరుతున్నది.

With Best Compliments:-

JINDAL STRIPS LIMITED

(Ferro Alloys Division)
KOTHAVALASA

(An ISO 9002 Company)



"MANUFACTURERS OF WORLD CLASS FERRO CHROME"

Works

Jindal Nagar
Kothavalasa-535 183
Dist, Vizianagaram.
ANDHRAPRADESH
Phone. (08966) 73327,
73254, 73335.
Fax No. (08966) 73326.
Gram: JCHROME

Office

Jindal Bhawan
NAD Kotha Road Jn.
Visakhapatnam-530 009.
ANDHRAPRADESH
Phone (0891) 558898
Fax No. (0891) 558996.
Gram: JCHROME

Regd. Office

Delhi Road
Post Box No.6,
Hisar-125 005.
HARYANA
Phone (01662) 20471-75
Fax No. (01662) 20499, 20476
Gram: HOTSTRIPS



అనంతపురం జిల్లాలో కరువులు - కమ్యూనిస్టుల కృషి

రాయలసీమలో కరువు పరిస్థితి పలుకుతుంది, అనంతపురంలో కరువు పలుకుతే పలుకుతుంది

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం “ఫామిన్ కోడ్” చట్టాన్ని అమలుపరచేటట్లు పార్టీ పోరాడింది. పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యగారు 1943లో జిల్లాలోని కరువును పరిశీలించేందుకు వచ్చారు. బుక్కపట్నంలో పెద్ద సభ జరిగింది. ధర్మవరం వరకు రైలులో వచ్చిన సుందరయ్యగారిని బుక్కపట్నం తీసుకెళ్ళేందుకు గుర్రపుబండి ఏర్పాటు చేసినప్పటికీ ఆ బండి యజమాని అంత దూరం రాలేనని మొండికేయడంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యకర్త జి. రామక్రిష్ణ గారి సైకిల్లో 22 మైళ్ళు వెళ్ళి ఆ సభలో పాల్గొన్నారు.

కరువు తీవ్రతను కమ్యూనిస్టు పార్టీ వెలుగులోనికి తీసుకొచ్చింది. గాంధీగారు ప్రముఖ కాంగ్రెస్ వాదియైన కొండా వెంకటప్పయ్య గారిని ఈ జిల్లాకు పంపారు. ధర్మవరంలో వుంటూ కరువును పరిశీలించిన వెంకటప్పయ్యగారు ఇక్కడున్న ప్రజల మానాన్ని కాపాడేందుకు బట్టలు కూడా లేవని బట్టల మిల్లుల యజమానులు వీరిని ఆదుకోవాలని పిలుపునిచ్చారు. ఇందుకు బొంబాయి, అహ్మదాబాద్ మిల్లు యజమానులు బట్టలు వంపగా వెంకటప్పయ్య గారి నాయకత్వంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యకర్తలు సుబ్బాదాస్, శంకర్ రావ్ చెన్నప్ప, రామక్రిష్ణ, పల్లెం శ్రీనివాసులు పేదలకు పంపిణీ చేశారు.

ధర్మవరంలో వ్యాపారుల నుండి డబ్బు అప్పుగా తీసుకొని ధాన్యం కొని ప్రజలకు తక్కువ ధరకే అమ్మి వ్యాపారులు అప్పును తీర్చారు. ఈ కరువులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి వలన “ఫామిన్ కోడ్” ప్రకారం గంజిపోయడం, పనులు కల్పించడం, చిన్న, పిల్లల తలలకు ఆముదము, బాలింతలకు, గర్భిణీ స్త్రీలకు, వృద్ధులకు ఆహారంతోపాటు కొంత మొత్తం నగదు ఇచ్చేటట్లు చేశారు. అలాగే స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకులు కూడా కరువుపై కృషి చేసేటట్లు పార్టీ పోరాటాలు తోడ్పడ్డాయి.

1952-53 కరువు: కదిరి, రాయదుర్గం. తాడిపత్రి, ధర్మవరం, గుత్తి ప్రాంతాలలో తీవ్రమైన

కరువు ఏర్పడింది. 1942-43 నాటి కరువుకంటే భయంకరమైనదిగా చరిత్రలో నిలిచిపోయింది. మంచినీళ్ళు కూడా దొరకని పరిస్థితి ఏర్పడింది. ప్రభుత్వం చేత గంజి కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేయించేందుకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో పెద్ద పోరాటాలు నడిచాయి. వీటి ఫలితంగా ప్రభుత్వం పనులు కల్పించింది. గంజి కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేశారు. వీటిని సక్రమంగా నిర్వహించేందుకు జిల్లాలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు అనేక కేంద్రాలకు వెళ్ళి అక్కడే వుండి పర్యవేక్షించారు. ప్రస్తుతం సి.పి.ఐ.(ఎం) పార్టీ ఏర్పాటు చేసిన కేంద్రాలను చూసిన పెద్దలు ఆనాటి పార్టీ పోరాటాలను గుర్తుతెచ్చుకుంటున్నారు.

కదిరి ప్రాంతంలో తీవ్రంగా కరువు వుండేది. సుందరయ్య గారు 1952లో చుట్టుపక్కల వున్న గ్రామాలను పర్యటించారు. ఆకలితో పాటు తాగేందుకు నీరు కూడా లేదని ప్రభుత్వం తక్షణం ప్రజలను ఆదుకోవాలని డిమాండు చేశారు.

కరువు సహాయక చర్యలలో ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యానికి నిరసగా పార్టీ తరపున తరిమెల నాగిరెడ్డిగారు 1952లో కదిరిలో ఆమరణ నిరాహారదీక్ష చేశారు. వేలాదిమంది ప్రజలు కదిరికి తరలివెళ్ళారు. ప్రజల్లోని స్పందన చూసి నాటి ముఖ్యమంత్రి కాసు బ్రహ్మాందరెడ్డిగారు, నాగిరెడ్డి గారిని చర్చలక మద్రాసుకు ఆహ్వానించారు. నిరాహారదీక్ష విరమించకుండానే చర్చల్లో నాగిరెడ్డిగారు పాల్గొని ప్రజల తక్షణ సమస్యను చర్చించారు. ప్రభుత్వం హామీలు ఇవ్వడంతో దీక్ష విరమించారు.

ఈ హామీలు సక్రమంగా అమలయ్యేందుకు జిల్లాలోని పార్టీ నాయకులు వివిధ ప్రాంతాలకు తరలివెళ్ళారు. కదిరికి నదాశివన్ గారు. గుంతకల్ గారు. వి.కె. ఆదినారాయణరెడ్డిగారు, బుక్కపట్నంకు గనే నాయక్ గారు బాధ్యులుగా వెళ్ళగా జి. రామక్రిష్ణ గారు పత్రిక పనిచేశారు. తరిమెల నాగిరెడ్డిగారు, నీలం రాజశేఖరరెడ్డిగారు మొదలగు నాయకులు జిల్లాలో పర్యటిస్తూ కరువుపై ప్రజలు సంఘటితం చేశారు.

1953లో నాటి ప్రధాని జవహర్ లాల్

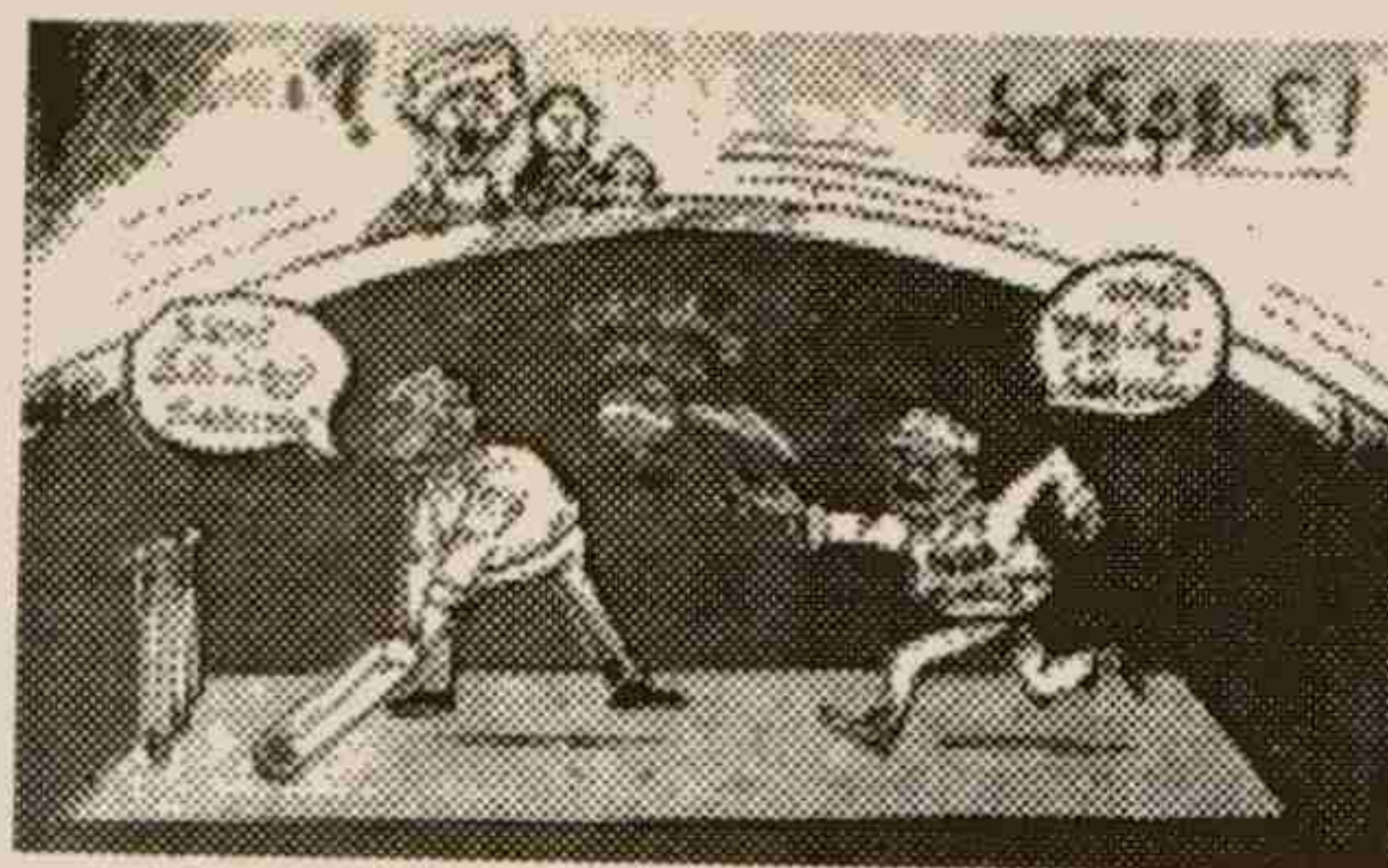
నిత్యం కరువుకు గురవుతున్న జిల్లా అనంతపురం ఈ సంవత్సరం జిల్లాలో నెలకొన్న కరువు చరిత్రలో ప్రసిద్ధి గాంచిన 1942-43, 1952-53 కరువుల కంటే తీవ్రమైనదిగా భావిస్తున్నారు. లక్షలమంది వలసలు వెళ్ళారు. వందలాదిమంది కరువు బారిన పడి మరణించడంలేదా అనారోగ్యంతో జీవిస్తున్నారు.

ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న ఈ దుర్భర కరువు నుండి వారి ప్రాణాలు కాపాడేందుకు సి.పి.ఐ.(ఎం) తన శక్తి మేరకు ప్రయత్నిస్తున్నది. ప్రస్తుతం 30 గ్రామాల్లో గంజి కేంద్రాలు నిర్వహిస్తోంది. మరో 15 గ్రామాల్లో నిర్వహించేందుకు ఏర్పాట్లు చేస్తున్నది. తీవ్రమైన కరువులుగా చరిత్రలో నిలిచిన 1942-43 అలాగే 1952-53 కరువులలో కమ్యూనిస్టులు ప్రజల ప్రాణాలు కాపాడేందుకు కృషిచేశారు.

1942-43 కరువు: జిల్లా చరిత్రలో విషాదకరమైన కరువుగా నిలిచింది. పంటలు పండక ప్రభుత్వం సరైన చర్యలు తక్షణం చేపట్టకపోవడం వల్ల అనేకమంది ప్రజలు మరణించారు. గేదరాకు, కలమందగడ్డ మొదలగు ఆకు అలములు ప్రజలు తిన్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ కరువు నుండి ప్రజలను కాపాడేందుకు ప్రభుత్వంతో పోరాడుతూనే తనచేతనైన సహాయాన్ని అందించాలని రాష్ట్ర కమిటీ నిర్ణయించింది.

33 మందిని రాష్ట్ర రైతు సంఘం ఈ జిల్లాకు పంపింది. ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన కరువు క్యాంపులలో వీరిని వుంచి దుర్వినియోగాలను, అన్యాయాలను అరికట్టి రైతు కూలీలను పోరాటాల్లో సంఘటిత పరచి పెద్ద అండగా నిలిచింది. ఈ జిల్లాకు వచ్చిన 33 మంది కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లా వారు సంవత్సరకాలం ఇక్కడే వుండి ప్రజల కష్టాల్లో భాగం పంచుకున్నారు. వీరిలో తాతినేని వెంకటేశ్వరరావు, దీక్షిత్ సొన్నారావు, నారాయణరావు చాలాకాలం ఇక్కడే వుండిపోయారు. తాతినేని వెంటేశ్వరరావు గారు శాశ్వతంగా వుండిపోగా మిగతావారు వారి జిల్లాలకు వెళ్ళిపోయారు. తాతినేని గారు వరవకొండ నియోజవర్గపు ఎమ్మెల్యేగా కూడా పోటీచేశారు.

క్రికెట్ ఆటా? వ్యాపారమా?



ఈ నాడు దేశమంతటా కరువు విలయతాండవం చేస్తున్నది. రాజస్థాన్, గుజరాత్, మధ్యప్రదేశ్, ఆంధ్రప్రదేశ్, ఒరిస్సా, కర్ణాటక రాష్ట్రాలలో ప్రజలు, పశువులు తిండిలేక, నీరులేక అలమటించి పోతున్నారు. మరొక పక్క ప్రభుత్వమే ధరలు విపరీతంగా పెంచివేసి ప్రజల నడుములు విరగగొట్టింది. పార్లమెంటు లోపలా బయట కూడా ఉవ్వెత్తున తీవ్రమైన ఉద్యమాలు బయలుదేరాయి. బిజెపి మిత్రలే టీ కప్పులో తుఫాను లేవదీశారు. ఇటువంటి సమయంలోనే యీ వార్తలను, ఆందోళనలను, కప్పిపుచ్చేవిధంగా, వాటినుంచి దృష్టి మళ్ళించే విధంగా క్రికెట్ భోగోతం బయలుదేరింది. బెట్టింగు, మాచ్ ఫిక్సింగ్ లపై పతాక శీర్షికలతో వార్తలు వెలువడుతున్నాయి. మాజీ చీఫ్ జస్టిస్ మొదలుకొని వీటిపై అనేకమంది ఎంక్వైరీ జరిపారు. ఈ విధంగా ప్రజల ఎదుర్కొనే అతి ప్రధానమైన సమస్యలనుండి దృష్టిమరల్చటానికి చేసే ప్రయత్నమాయిది?

క్రికెట్ మన ఆటకాదు. బ్రిటీషువారి వలసనీతితోపాటు క్రికెట్ ఆటనుకూడా తెచ్చారు. మహారాజులూ, నవాబులూ, రంజిత్ సింగ్, దిలీప్ సింగ్, మానవేంద్ర సింగ్, విజయనగరం మహారాజు కుమార్, వటాడీ నవాబ్ (నీనియరు, జూనియర్) వారి సైన్యాధిపతులు, సి.కె.నాయుడూ, అధికారి మున్నగువారూ ఈ ఆటలో నిష్ణాతులు.

11మంది పూర్వీ ఆడుతుంటే 1100మంది సోమరిపోతులు చూచే ఆట అని బెర్నార్డ్ షా అన్నారు. మన దేశంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం పెరగటంతో క్రికెట్ లోకూడా దాని దుర్లక్షణాలన్నీ ప్రవేశించాయి.

క్రికెట్ ఆటగా కాక వ్యాపారంగా మారింది. బెట్టింగు, మ్యాచ్ ఫిక్సింగు, బ్యాటింగు, పిచ్ టాంపరింగు మున్నగునవన్నీ ప్రవేశించినవి. యిదేకాదు క్రీడలన్నీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వ్యాపారాలయినాయి. గుర్రపుపందాలు, ఫుట్ బాల్, బేస్ బాల్ మున్నగునవన్నీ ఏదోవిధంగా వ్యాపార క్రీడలైనవి. క్రికెట్ లో దుర్లక్షణాలు ప్రవేశించాయంటే ఆశ్చర్యమేముంది.

మీడియా యిందులో ప్రధాన భూమికను పోషిస్తూ వున్నది. ఎద్వర్తయజుమెంట్లకని లక్షల రూపాయలకు మించి ఆటగాడికిస్తున్నారు. “ఇండియన్ బ్రాడ్ మెన్” అని “బ్యాక్ బ్రాడ్ మెన్” అని అందరికీ పేర్లు పెట్టి ఆకాశానికెత్తుతున్నారు. సాధారణ కుటుంబాలనుంచి వచ్చిన వారు అనేక కోట్లకు పడగలేత్తుతున్నారు. కోకోకోలా, పెప్సీకోలా లాంటి ప్రపంచగుత్త సంస్థలు తమ వ్యాపార ప్రచారానికై యీ ఆటను ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. వారి లోగోలు వేసుకుంటే లక్షలు గుమ్మరిస్తున్నారు. టీవి ప్రసారపు హక్కులపై కోట్ల రూపాయలు ముడుపులు చెల్లిస్తున్నారు. ఆట జాతి విద్వేషాలకుకూడా ఆలవాలమైంది. బ్రాడ్ మెన్ పరుగుల ధాటిని నిలవరించటానికి జార్జెన్ బాడీలైన్ పౌలింగ్ ప్రవేశపెట్టినపుడు ఆస్ట్రేలియా ఇంగ్లండ్ ల మధ్య దౌత్యసంబంధాలు చెడిపోయే ప్రమాదమేర్పడింది. ఇండియా-పాకిస్తాన్లు తలపడితే సరి ఉభయదేశస్థులకు శివాలెత్తుతాయి.

ఈ మ్యాచ్ ఫిక్సింగ్, బెట్టింగు అన్ని దేశాలకు ఆలముకున్నది. సౌత్ ఆఫ్రికా వారు దొరికారు. దొరకని వారు ఎంతమందో! ప్రపంచవీరులనబడేవారు వీరిలో వున్నారని తెలుస్తున్నది.

అనంతపురం జిల్లాలో కరువులు - కమ్యూనిస్టుల కృషి

నెహ్రూ జిల్లాలో కరువు పర్యటన చేశారు. తాడిపత్రిలో సభ ఏర్పాటు చేయగా పార్టీ 5 వేలమందిని సమీకరించి ప్రజలను కరువు నుండి కాపాడాలని ఆ సభలో డిమాండ్ చేసింది. తాడిపత్రిలో ఏర్పాటుచేసిన గంజి కేంద్రాన్ని నెహ్రూ గారు సందర్శించి గంజి తాగి చాలా బాగుందని సంతృప్తి వ్యక్తంచేశారు. కాని సాధారణంగా తయారు చేసిన గంజికంటనే నెహ్రూగారి రాక సందర్భంగా బెల్లంతో తయారు చేయడం వల్ల బాగుందని, కావున గంజి కేంద్రాల్లో అవకతవకలు జరుగుతున్నాయని వీటిని అరికట్టాలని పార్టీ నెహ్రూగారి దృష్టికి తీసుకెళ్ళింది.

1952లో శాసన సభ ఎన్నికలలో అనంతపురం నుండి తరిమెల నాగిరెడ్డిగారు, పెనుగొండ నుండి పార్టీ బలపరచిన స్వతంత్ర అభ్యర్థి లక్ష్మీనారాయణరెడ్డిగారు గెలిచారు. వీరిద్దరు జిల్లాలో విస్తృతంగా పర్యటించి పదవులు ప్రజలకొరకే అన్న విషయాన్ని ఋజువుచేశారు.

1954లోవచ్చిన కరువు నుండి ప్రజలను కాపాడాలని “ఆకలి యాత్రకు” పార్టీ పిలుపునిచ్చింది. కర్నూలు రాష్ట్ర రాజధానిగా వుండటంతో కర్నూలు షరకు ఆకలి యాత్ర వేలాది మందితో జరిగింది. పేదలకు 5 ఎకరాల చొప్పున శివాయిజామా భూములను ఇవ్వాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండుచేసింది. శాశ్వత కరువు నివారణ చర్యలు చేపట్టాలని పార్టీ కోరింది. ధర్మవరంలో జరిగిన పార్టీ మహాసభలో “పేరూరు” స్రాజెక్టును వెంటనే నిర్మించాలని, కరువు నుండి ప్రజలనుకాపాడేందుకు రాష్ట్ర కేంద్ర ప్రభుత్వాలు పెద్దమొత్తంలో సహాయం చేయాలని పార్టీ తీర్మానం చేసింది. గత సాంప్రదాయాలను కొనసాగింపుకు జిల్లాలో సి.పి.ఐ.(ఎం) శక్తి కొలది కృషి చేస్తున్నది.

-వి.రాంభూపాల్

ఈ రాష్ట్ర రేడియోల జంటను ఓడించాలి! మే 11 స్ఫూర్తితో ముందుకు సాగాలి!!

(మొదటి పేజీ తరువాయి)

కుట్రలు పన్నుతున్నాయి. ఇందుకు అవసరమైన విదేశీ అనుభవాలు వారికి కావాలి. ఈ పనిలో చెయ్యి తిరిగిన సిద్ధహస్తులు, సామ్రాజ్యవాదులు సర్వదా సిద్ధం.

పాలకవర్గ పార్టీలకు ఓటు బ్యాంకులుగా వున్న ప్రజలు కూడా ప్రతిఘనోద్యమాలలో కదిలారు. తాము బుద్ధిమంతులవలే ప్రజలకు కన్పించాలి. ప్రజలలో, కార్మికులు, వుద్యోగులలోనే అంతర్గతంగా వుండి పొగపెట్టగల సంస్థల ద్వారా కుదురుకుంటన్న వారి ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేయాలి. ఈ క్రమానికి అడ్డుకట్ట వేయాలి. ఇది బి.జె.పి. పథకం.

పూర్వ సన్స్కృతి విస్తారంగా వున్న మన సమాజంలో మతోన్మాద శక్తులు ఈ కర్తవ్యాన్ని జయప్రదంగా చేయగలవని గతంలో నిరుపించుకున్నాయి. విస్తారమైన సంఖ్యలో హిందువులున్న మన సమాజంలో హిందూ ఈ మతోన్మాదం కర్తవ్యాన్ని చేపట్టింది. దానికి సంఘటిత రూపమే ఆర్.ఎన్.ఎన్. సంఘపరివార లోని వివిధ సంస్థలు

సామ్రాజ్యవాదులు, మతోన్మాద శక్తులు కలిసి ఉమ్మడిగా కర్తవ్య నిర్వహణకు నడుం బిగించారు. ఈ విషాదకర నాటకంలో వారు పోషించవలసిన పాత్రలు కూడా నిర్ణయించబడ్డాయి. తమతమ సరంజామాలతోసిద్ధమయ్యారు.

మే 11 సమ్మెలో ప్రదర్శించిన విశాల ఐక్యతా క్రమాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకెళ్ళాలి. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశిత విధానాలను వుప సంతకరించుకు నేవరకు మన పోరాటం సాగాలి. ఇప్పటికంటే, విశాల ఐక్యత కావాలి తమ సంకుచిత వర్గ ప్రయోజనాలకోసం మనం సాధించిన ‘ఐక్యతను’ చెదరగొట్టాలని “గుంట కాడ నక్కల్లా కాచుకు కూర్చున్న, సామ్రాజ్యవాదులు, మతోన్మాదుల కుట్రలను నవ్వెక్యంగా త్రతిఘటించాలని రాష్ట్రంలోని విశాల ప్రజారాశులను కోరుతున్నాం. ఈ క్రమాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళేందుకు శ్రామికవర్గాలను చైతన్యపరిచే కృషిలో రాష్ట్రంలోని వుద్యోగులు, కార్మికులు ముందువీరిన నిలవాలని వాంఛిస్తున్నాం.

కష్టపడేవాళ్ళు వలసలు వెళ్ళిపోగా, ఇళ్ళ దగ్గర మిగిలిన ముసలి, ముతక, పిల్లా జెల్లాల పరిస్థితి దయనీయంగా ఉన్నది. కొన్ని ప్రాంతాలలో చచ్చిన పశువుల మాంసాన్ని కూడా వండుకుని తినే పరిస్థితి వచ్చిందంటే కరువు తీవ్రత ఎలా ఉందో అర్థమవుతుంది. కడుపునిండా తిండిలేక కృశించిపోయిన శరీరాలతో పేదలు కరువు ప్రాంతాలలో అన్నిచోట్లా దర్శనమిస్తారు. ఇటువంటి వారికి నేరుగా ఆహారం సరఫరా చేస్తేనే తప్ప ఆదుకోవడం సాధ్యం కాదు.

కరువు ప్రాంతంలోనే వడదెబ్బకు గురై మరణించేవారు ఎక్కువగా ఉన్నారు. వారిలో అత్యధికులు పేదలు. తగినంత ఆహారం లేక బలహీనమై ఎండలకుతట్టుకునే శక్తి కోల్పోవడం వలనే వీరు ఎక్కువగా వడదెబ్బకు గురవుతున్నారు. అలాగే రైతుల ఆత్మహత్యలు కూడా కరువు ప్రాంతాల్లోనే ఎక్కువగా ఉన్నాయి. పెట్టుబడులుగా పెట్టిన వంటలు పోయి, అప్పులు తీర్చలేక, అప్పులకు ఆస్తులు కోల్పోయే పరిస్థితిని తట్టుకోలేక కొందరు రైతులు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు.

వాస్తవాన్ని కూడా మరుగు పర్చేదానికి రైతులు మతిస్థిమితం లేక ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారని ఆ జిల్లా మంత్రి ప్రకటించడం ఎంత అమానుషమో చెప్పనవసరం లేదు.

కరువు హెచ్చరికలు వట్టని ప్రభుత్వం: కరువు పరిస్థితి ఇంత తీవ్రంగా విషమించడానికి పూర్తి బాధ్యత రాష్ట్ర ప్రభుత్వానిదే. కరువు పరిస్థితి ఏర్పడబోతున్నదని ముందుగానే అనేక సూచనలొస్తున్నప్పటికీ ప్రభుత్వం గమనించలేదు. నేషనల్ రిమోట్ సెన్సింగ్ ఏజన్సీ ముందుగా కరువు గురించి చేసిన హెచ్చరికను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం చేసింది. రబీ, ఖరీఫ్ రెండూ సీజన్లలో వర్షపాతం బాగా తగ్గినా ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు. రైతు సంఘాలు, రాజకీయ పార్టీలు చాలాముందు నుండి హెచ్చరికలు చేస్తున్నా ప్రభుత్వం తగిన విధంగా స్పందించలేదు. ఇవన్నీ చెబితేవాని ముందు శంఖం ఊదినట్లుగానే అయిపోయాయి.

మాటల గారడీలు: కరువు పరిస్థితి 99 ఆగస్టు మాసం నుండి అర్థమవుతున్నప్పటికీ 2000 జనవరిలో మాత్రమే క్యాబినెట్ సబ్ కమిటీని నియమించడం జరిగింది. ఫిబ్రవరి నుండి మాత్రమే కరువు పరిస్థితిని గురించి ప్రభుత్వం మాట్లాడడం ప్రారంభించింది. కరువు మూలంగా మొత్తం రు.2500 కోట్ల నష్టం జరిగిందని ప్రభుత్వం అంచనా వేసింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రు.174 కోట్లు మాత్రమే విడుదల చేసింది. దానిలో రు.53 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు చేసింది. ఇవన్నీ శాసనసభలో ప్రభుత్వం ఇచ్చిన లెక్కలు.

అనంతరం కూడా ప్రభుత్వం విడుదల చేసి ఖర్చు చేసింది నామమాత్రమే. ప్రభుత్వం ఆర్థికంగా దివాళా తీయడం మూలంగా కరువు పీడిత ప్రజలను ఆదుకోవడానికి కూడా డబ్బులేని దుస్థితి ఏర్పడింది. ఇక మిగిలింది మాటల గారడీయే. అందుకు ప్రభుత్వం వీడియో కాన్ఫరెన్సులతో, ఉపన్యాసాలతో, జన్మభూమి సందేశాలతో కాలం గడుపుతున్నది. జూన్ మాసంలో వర్షాలు కరుణించి తనను గట్టెక్కిస్తాయని ఎదురు చూస్తున్నది.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు లాలాచీ కుస్తీ: కరువు సహాయక చర్యల అమలు పంచాయితీలకు అప్పగించి అమలు జేయడం ద్వారా కరువు పరిస్థితి ఎదుర్కొనడం సులభం. కాని మన ముఖ్యమంత్రి పంచాయితీలను పక్కనబెట్టి అధికారబృందంపై ఆధారపడుతున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం కూడా ఉదాసీనంగా వ్యవహరిస్తున్నది. కేంద్రాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రు.720 కోట్లు సహాయంగా అడిగింది. కేంద్రం రు.75 కోట్లు మాత్రమే వాగ్దానం చేసింది. దాన్ని కూడా విడుదల



మహబూబ్ నగర్ జిల్లా గంగాపూర్ గ్రామంలో శుక్రవారంనాడు సి.పి.ఐ.(ఎం) ఆధ్వర్యంలో అంబలి కేంద్రాన్ని ప్రారంభించిన అనంతరం పేద మహిళకు అంబలి పోస్తున్న సి.పి.ఐ.(ఎం) కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు విప్లవదాస్ గుప్త

చేయటంలో కాలయాపన చేసింది. అదనపు సాయం గురించి వాగ్దానాలు తప్ప వచ్చింది కన్నడలేదు. కేంద్రంపై వత్తిడి తేవడంలో తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం విఫలం అయింది.

కరువుకు మొదట బలయ్యేది పేదలే: ఎటువంటి ఆధారం లేని వ్యవసాయ కూలీలకు పని దొరకదు. అప్పు దొరకదు. పస్తుల పాలవుతారు. రైతాంగం కూడా వంటలు నాశనమై అప్పుల పాలై, పశువులను తెగనమ్ముకుని నష్టపోతారు. చిన్న, సన్నకారు రైతులు ఆఖరుకు ఉన్న పొలాన్ని కూడా కోల్పోయి కూలీలుగా మారే ప్రమాదం ఎక్కువవుతుంది. వ్యవసాయం మీద ఆధారపడే వృత్తిదారులందరూ ఆదాయాన్ని కోల్పోయి బాగాదెబ్బతింటారు. నీరు లేక రజకులు పని లేక పస్తుల పాలవుతారు. విస్తృతంగా పోషకాహార లోపం ఏర్పడుతుంది. నీరు తేవడం, వంట చేయడంలో స్త్రీలు ముఖ్య పాత్ర వహిస్తున్నందున కరువు సమయంలో అదనమైన శ్రమకు, కష్టానికి గురవుతారు. పురుషాధిక్య సమాజంలో ఆహార కొరత మూలంగా ఆకలి బాధ కూడా ఎక్కువగా

స్త్రీల మీదే పడుతుంది. కరువు కూడా కులవివక్షను వదిలిపెట్టదు.

కరువులో కూడా వదలని కుల వివక్ష: ఉన్న కొద్దిపాటి నీటి వనరులను వినియోగించు కోవడంలో అంటరానితనం పేరుతో దళితులను దూరంగా ఉంచుతున్నారు. నీటి ట్యాంకర్లు కూడా అగ్రకులాల ప్రాంతాలకుమాత్రమే వెళుతున్నాయని, తమ పల్లెలకు రాలేదని దళితులు ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. అగ్రకులాల ప్రాంతంలోని బోర్లను, బావులను వినియోగించు కునేందుకు దళితులను అనుమతించని ఘటనలు కూడా జరుగుతున్నాయి.

మనం పేదల పక్షాన నిలవాలి: కరువుకు పేదలంటేనే కక్ష. కరువు కాలంలో పేదలకే పెద్ద శిక్ష. వడ్డీ వ్యాపారులకు, నీటి యజమానులకు, యంత్రాల ఓనర్లకు, అవినీతి అధికార్లకు కరువు కూడా మంచి అవకాశమే. ఇక్కడా లాభం పొందగలరు. అందుకే కరువు కాలంలో ప్రజాతంత్ర శక్తులకు పేదల పక్షాన నిలబడాల్సిన ప్రత్యేక బాధ్యత ఉన్నది.

యుద్ధ ప్రాతిపదికపై సహాయక చర్యలు చేపట్టాలి: ప్రభుత్వం అప్రమత్తంగా వ్యవహరిస్తే కరువు సమస్యను సులభంగా అధిగమించవచ్చు. స్వాతంత్ర్య సంతరం వలు ప్రాంతాల్లో తీవ్రమయిన కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. అయినా స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం లక్షలాది మందిని బలిగొన్న కరువుల రూపం తీసుకోలేదు. దీనికి ప్రధానమైన కారణం అప్రమత్తంగా ఉన్న పార్టీలు, పత్రికలు, ఉద్యమాలు.

మన రాష్ట్రంలో కూడా కరువు పరిస్థితిని గురించి వామపక్షాలు ముఖ్యంగా మార్క్సిస్టు పార్టీ హెచ్చరిస్తూనే ఉంది. ప్రతిపక్షాలు ఏ సమస్య లేవనెత్తినా రాజకీయం చేస్తున్నారని ముఖ్యమంత్రి తప్పుదోవ పట్టించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ప్రతిపక్షాల అంకుశం ఉన్నచోటనే ప్రభుత్వాలు కొద్దిగానైనా కదులుతాయి. అదిలేని చోట ప్రభుత్వాలు కుంభకర్ణుని నిద్రపోతాయి.

అలాగే కరువు పరిస్థితిని వెల్లడి చేయడంలో, తీవ్రతను ఎత్తిచూపడంలో పత్రికలు ముఖ్యపాత్రను నిర్వహిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వం పత్రికల పాత్రను హెచ్చరిక సాధనాలుగా వరిగణించి స్వీకరించాలి. కాని మన ముఖ్యమంత్రిగారు పత్రికలను కూడా తప్పుపడుతున్నారు.

ఇప్పటికైనా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జడత్వాన్ని వదిలించుకుని కరువు పీడిత ప్రజలను ఆదుకోవడం గురించి యుద్ధప్రాతిపదికన చర్యలు తీసుకోవడం మంచిది.





From:

Ph: 7612474

Editor

KARMIKALOKAM

C.I.T.U. Office,

N.V.B. Smaraka kendram,

1-1-60/4, Musheerabad.

Hyderabad- 500 020

Address

To,



మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVOIA 318
పుస్తకం పేరు	508 పుస్తకం
తారీఖు	24-8-2023
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	29
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Mounika
పేజీలు విడదీసినది	Mounika
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	Good